

■ Για τις απαγωγές και τις ανακρίσεις Πακιστανών

Συνένοχη η κυβέρνηση

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 404 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΗ 2005

0.80 ΕΥΡΩ

ΩΣ ΠΟΤΕ

θα εθελοτυφλούμε;

ΕΠΙΤΕΛΟΛΟΓΙΟ

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

17/12/1978: 39 βόμβες σε Αθήνα - Πειραιά από ακροδεξιούς, ως «μνημόσυνο» για τον εκτελεσθέντα βασιανιστή Ευάγγελο Μάλλιο 17/12/1903: Γέννηση Κατίνια Παζινού 17/12/1971: Πρεμιέρα για το «Κουρδιστό πορτοκάλι» 17/12/1919: Θάνατος Πιερ Ογκίστ Ρενουάρ (78 χρ) 17/12/1913: Πρωτόκολλο Φλωρεντίας - Η βόρεια Ηπειρος εκτός Ελλάδας, με κριτήριο τη γλώσσα 17/12/1273: Θάνατος Τζαλαλουντίν Ρούμι 17/12/1493: Γέννηση Παράκελσου 17/12/1830: Θάνατος Σιμόν Μπολιβάρ 17/12/1944: Θάνατος Βασίλι Καντίνσκι 18/12/1974: Θάνατος Κώστα Βάρναλη 18/12/1924: Καθιέρωση 8ωρου στην Ελλάδα (48ωρο εβδομαδιαίως) 18/12/1829: Ο Καποδίστριας ιδρύει την πρώτη εκκλησιαστική σχολή στην Ελλάδα 18/12/1911: Γέννηση Ζιλ Ντασέν 18/12/1943: Γέννηση Keith Richards 18/12/1946: Γέννηση Steven Spielberg 18/12/1969: Η Βρετανία καταργεί την θανατική ποινή 19/12/1927: Εξορία Τρότσκι (Άλμα Ατα - Πρίγκηπος) 19/12/1797: Σύλληψη Ρήγα Φεραίου (Τεργέστη) από αυστριακούς και παράδοση του στους Τούρκους 19/12/1923: Ο Γεώργιος Β' εγκαταλείπει την Ελλάδα 19/12/1980: Πυρπόληση Μινιόν - Κατράντζου 19/12/1866: Ο Ροβινσώνας Κρούσος φεύγει από το νησί του μετά από 28 χρόνια 19/12/1830: Θάνατος Εμίλι Μπροντέ 19/12/1911: Γέννηση Νικηφόρου Βρεττάκου 19/12/1915: Γέννηση Εντθ Πιάφ 19/12/1996: Θάνατος Μαρτσέλο Μαστρογιάνι 19/12/1946: Γέννηση Marianne Faithful 19/12/1978: Θάνατος Κώστα Πρετεντέρη 20/12/1821: Α' εθνοσυνέλευση 20/12/1950: Σύλληψη Νίκου Μπελογιάννη 20/12/1922: 14 δημοκρατίες δημιουργούν την ΕΕΣΔ 20/12/1925: Ο Ιμπν Σαούντ καταλαμβάνει την αραβική χερσόνησο και της δίνει το όνομά του 20/12/1946: Γέννηση Patti Smith 20/12/1968: Θάνατος John Steinbeck 20/12/1972: Ο Χαρίλαος Φλωράκης εκλέγεται ΓΓ του ΚΚΕ 20/12/1992: Ο Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς επανεκλέγεται πρόεδρος της Σερβίας 20/12/1982: Θάνατος Arthur Rubinstein 20/12/1977: Πρώτος περίπατος στο διάστημα (G. Grechko) 21/12/1975: Πρώτο χτύπημα της 17Ν (εκτέλεση Richard Wells) 21/12/1913: Πρώτο σταυρόλεξο (εφημερίδα «Κόσμος» Νέας Υόρκης) 21/12/1940: Γέννηση Frank Zappa 21/12/1947: Γέννηση Paco de Lucia 21/12/1968: Πρώτη κοινή εμφάνιση των Crosby-Still-Nash 22/12/1915: Γέννηση Νίκου Μπελογιάννη 22/12/1989: Δολοφονία Chico Mentz (Αμαζόνιος) 22/12/1989: Θάνατος Samuel Beckett 22/12/2002: Θάνατος Joe Strummer (Clash) 22/12/1858: Γέννηση Τζιάκομο Πουτσίνι 22/12/1960: Ίδρυση ΚΘΒΕ 23/12/1803: Η Δέσπω καίγεται στο Σουλι 23/12/1912: Εγκαίνια φράγματος Ασουάν (Αίγυπτος) 23/12/1943: Θάνατος Δημήτριου Γληνού 23/12/1972: Θάνατος Αντρέι Τουπόλεφ 23/12/1928: Ίδρυση Συμβουλίου Επικρατείας 23/12/1947: Προσωρινή κυβέρνηση ανταρτών με πρωθυπουργό τον Μάρκο Βαφειάδη 23/12/1999: Σύλληψη Αβραάμ Λεσπερόγλου στο αεροδρόμιο της Αθήνας μετά από 17ετή αναζήτησή του.

● Η κυβέρνηση της Ξεφίλας ●●● Που δεν μπορεί να αρθρώσει ούτε δυο κουβέντες δυσφορίας για την προκλητική συμπεριφορά του νέου ανθύπατου ●●● Ο οποίος όχι μόνο επισκέπτεται και εκκιάζει τον πρωθυπουργό, αλλά και φροντίζει να διαρρεύσει τα όσα έγιναν ●●● Ας μην επιχαιρούν, όμως, οι Πασόκοι ●●● Τα ίδια έκαναν οι δικές τους κυβερνήσεις με τους εξίσου προκλητικούς ανθύπατους που προηγήθηκαν ●●● Φαίνεται πως μοιράζει καλά λεφτά η πρεσβεία ●●● Δεν εξηγείται αλλιώς η προθυμία των παπαγαλακίων να αναπαράγουν το λόγο του ανθύπατου ●●● Εβηξε ο Εμφιετζόγλου, κρουολόγησε ο Πανάρας ●●● Και έσπευσε αμέσως να «παραιτήσει» τον πρόεδρο του ΟΕΚ ●●● Αν έκανε την ίδια καταγγελία ένας «πράσινος» εργολάβος, θα ανηδρούσε με τον ίδιο τρόπο ο υπουργός; ●●● Όμως, ο Εμφιετζόγλου είναι προσωπικός φίλος του Καραμανλή και επίκειται ανασχηματισμός ●●● Ο φρόνιμος υπουργός πριν πενάσει μαγειρεύει

●●● Η Γκερέκου είναι η Μελίνα του Γιωργάκη ●●● Ο,τι πείτε, εμάς λόγος δεν μας πέφτει ●●● Κάθε εποχή και τα σύμβόλά της, ορίζναλ ή μπισασιόν ●●● Μόνο βρείτε κάποιο πρόσωπο του παρελθόντος να το ταιριάξετε με τον Τόλη, μη μείνει παραπονεμένος ●●● Ο tempo ο mores ●●● Δεδηλωμένος κομμουνιστής ο Χάρολντ Πίντερ, αλλά την... κακιά λέξη ουδείς από τους άψιμους μνητές του τόλμησε να γράψει ●●● Πολιτικοποιημένο τον ανεβάζουν, προοδευτικό τον κατεβάζουν ●●● Σε κατάσταση του Hondos Center θα υπέ-

γραφε βιβλία του ο Νίκος Παπανδρέου, όπως μας ενημέρωνε ραδιοφωνική διαφήμιση ●●● Ταιριαστός ο συγγραφέας με το χώρο ●●● Εμείς δεν έχουμε παρά να ευχηθούμε και σ' ανώτερα: την επόμενη φορά στα Bodyline ●●● Τελικά τα F-16 παραγγέλθηκαν ●●● Σε καλή τιμή, μας διαβεβαίωσε ο ακατονόμαστος υπουργός «Άμυνας» ●●● Αμα είναι με έκπτωση, κομμάτια να γίνε, να το πάρουμε το εμπόρευμα ●●● Βέβαια, θα πληρώνουν και τα δισέγγονά μας, αλλά μαθημένα τα βουνά από χιόνια ●●● Μια ζωή πληρώνουμε εμπό-

ρους όπλων, εργολάβους και λοιπούς ναβατζήδες ●●● Αδιαμαρτύρητα, γαμώ το ●●● Αυτό το «γαμώ το» είναι που μας τσακίζει ●●● Χρόνια τώρα ●●● Αυτό το «αδιαμαρτύρητα», το «δε βαριέσαι», το «πάντα έτσι ήτανε» ●●● Αδεια χάσκει η δικαστική αίθουσα του Κορυδαλλού ●●● Εκεί που δικάζεται ένα κομμάτι της σύγχρονης ιστορίας μας ●●● Γιατί έτσι, σύντροφοι και συντρόφισσες; ●●● Ενα πέραςμα, έστω μια φορά τη βδομάδα, δεν είναι κάποιο υπέρογο βάρος ●●● Και μη μας πείτε για δουλειές, γιατί τότε κοροϊδεύομαστε ●●● Αλίμονο αν ένα ολόκληρο κίνημα δεν μπορεί να «στείλει» τριάντα ανθρώπους κάθε μέρα, να εκφράσουν (και έτσι) την αλληλεγγύη τους ●●● Κατά τα άλλα, όπως θα διαβάσετε και στο ρεπορτάζ, ποιος είδε τον Κουφοντίνα και δεν φοβήθηκε ●●● Όταν τα παίρνει στο κρανίο είναι πολύ πιο καλός και ως ρήτορας ●●● Αετοί και κότες (λειράτες) ●●● Ο νοών νοεΐτω... ●

◆ Δυο φορές πρέπει να πούμε μπράβο στα παιδιά του «Ιού» της «Ελευθεροτυπίας». Μία για το σαββατιάτικο δημοσίεμά τους, που αφορούσε τους δωσίλογους της Μακεδονίας, το μνημόσυνο των οποίων τίμησε η κυβέρνηση διά του υπουργού Τσιαρτσιώνη. Με αναφορές σε ιστορικά στοιχεία και ντοκουμέντα έκαναν σκόνη τον ισχυρισμό του Ρουσόπουλου περί αντιποτασιακής οργάνωσης. Το δεύτερο μπράβο είναι για το κυριακάτικο δημοσίεμά τους σχετικά με τον πολιτικό χαρακτήρα της δράσης της 17Ν (17Ν: Πολιτική με άλλα μέσα). Καταπαύς το συνηθίζει, ο «Ιός» έκανε δουλειά μυρμηγκίου, γυρνώντας πίσω και ανακαλύπτοντας άρθρα εφημερίδων και δηλώσεις πολιτικών όλου του φάσματος, από τις οποίες βγαίνει καθαρά πως μέχρι την περίοδο της εξάρθρωσης οι πάντες παραδέχονται πως έχουν απέναντί τους μια πολιτική οργάνωση, που ασκεί και έντονη δράση.

◆ Δεκάδες χιλιάδες άσχετοι φορολογούμενοι (μισθωτοί

και συνταξιούχοι) κλήθηκαν από τις εφορίες να προσέλθουν και να υποβάλουν συγκεντρωτικές καταστάσεις πελατών-προμηθευτών και πρόστιμα για την εκπρόθεσμη υποβολή! Γέμισαν οι εφορίες από αλαφιασμένους ανθρώπους, που έσπευδαν να διαβεβαιώσουν ότι δεν έχουν καμιά επιχείρηση για να πρέπει να υποβάλουν καταστάσεις πελατών-προμηθευτών. Έτσι, το υπουργείο Οικονομικών αναγκάστηκε να βγάλει ανακοίνωση, στην οποία μιλάει για «λάθος», που προέκυψε από τις ηλεκτρονικές διασταυρώσεις, συμπληρώνοντας ότι «δεν τίθεται θέμα υποβολής κυρώσεων». Και η

ταλαιπωρία τώσων ανθρώπων, που πρέπει να τρέχουν στις εφορίες για να αποδείξουν ότι δεν έχουν υποχρέωση υποβολής καταστάσεων; Τόσο αξιόπιστο είναι το σύστημα ηλεκτρονικών διασταυρώσεων και τόση αξία έχουν οι θριαμβευτικές ανακοινώσεις του υπουργείου πριν λίγο καιρό, ότι έπιασε 340.000 φοροφυγάδες.

◆ Ο Αλογοσκούφης πρότεινε την Αγγελοπούλινα για τη δημαρχία της Αθήνας και έγινε της... κακομοίρας στη δεξιά. Του ζέφυρε; Οχι βέβαια. Ηξερε πολύ καλά τι θα προκάλυψε το άρθρο του, όταν επίλεκτα στελέχη, με πρώτο και καλύτερο τον Ν.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κακλαμάνη, έχουν εκφράσει τη διάθεσή τους να μετακομίσουν στο Δήμο Αθήνας. Αρα, η παρέμβαση Αλογοσκούφη έγινε με τις ευλογίες των Αγγελοπουλαίων, που ετοιμάζουν τη «μεγάλη επιστροφή» της... βαλσαμωμένης κυρίας. Το ερώτημα είναι τί δουλειά έχει ένας υπουργός -και δη ο πρώτος τη τάξει- με ένα από τα μεγάλα κα-

πιταλιστικά τζάκια της χώρας. Αφελείς δεν είσατε, την απάντηση την ξέρετε.

◆ Την έκανε πάλι ο Χριστόδουλος. Παρασυρμένος από τον αντισημιτισμό του, αποκάλυψε στο ακροατήριό του τη... διέυθυνση του διαβόλου, που βρίσκεται στο Ισραήλ. Οχι, η αναφορά του δεν πήρε αφορμή από τα εγκλήματα του σιωνισμού σε βάρος του Παλαιστινιακού λαού. Το παράδειγμα των βιβλικών αρχιερέων πήρε ως αφορμή. Η σιωνιστική πρεσβεία στην Αθήνα, όμως, δεν έχασε την ευκαιρία που της πρόσφερε ο αντισημίτης αρχιερέας, προκειμένου να κάνει μια τζάμπα διαφήμιση των... υψηλών αρχών στις οποίες στηρίζεται το Ισραήλ.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Οι πολίτες (και ιδίως οι οικονομικά ασθενέστεροι) προβάλλουν δίκαια αιτήματα. Ξέρουμε τις ανάγκες τους, ακούμε τα «θέλω» τους. Εξαντλούμε κάθε δυνατότητα της οικονομίας για λύσεις στα συσσωρευμένα προβλήματα. Εργαζόμαστε εντατικά για να δικαιώσουμε τις προσδοκίες τους.
Κώστας Καραμανλής

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Ανεπίσημα, πάντως, υψηλόβαθμοι αστυνομικοί δεν απέκλεισαν το ενδεχόμενο να έχουν διενεργηθεί ανακρίσεις υπόπτων από ξένες υπηρεσίες στη χώρα μας. Οχι, όμως, μέσα στη ΓΑΔΑ, αλλά σε ειδικά διαμορφωμένους χώρους στις πρεσβείες των ενδιαφερομένων χωρών.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ

Έχουμε πολύ καλή επαφή και συνεργασία με τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ούτε υπήρχε, ούτε υπάρχει λόγος για τέτοια δράση.

Γ. Βουλγαράκης

Η κατάργηση του πολυτονικού συστήματος για εξυπηρέτηση οικονομικών συμφερόντων ήταν οικονομικοπολιτική αυτοκτονία του ελληνικού λαού

Λιάνα Κανέλλη

Η κοινή γνώμη από την πλευρά της διερωτάται πώς και για ποιο λόγο οι αρμόδιες δικαστικές αρχές αφήνουν περιθώρια δράσης μικρών ή μεγάλων οργανώσεων. Δεν μπορεί να μη γνωρίζουν ποιοι είναι οι τρομοκράτες που

συμμετείχαν σε παλαιότερες οργανώσεις, παραμένουν αμετανοήτοι και τώρα συνεχίζουν τις βομβιστικές τους επιθέσεις. Δεν μπορεί να κινούνται ελεύθερα και να δρουν χωρίς να θεωρούνται ύποπτοι εκνόμεν ενεργειών. Μήπως θα πρέπει να αφηπισθούν οι υπηρεσίες της Αντιτρομοκρατικής και να δουλέψουν σε εικοσιτετράωρη βάση, καθώς όλοι αντιλαμβάνομαστε ότι υπάρχουν «απομεινάρια» αλλά και θιασώτες των τρομοκρατών, που θέλουν να δημιουργούν προβλήματα με τέτοιου είδους επιθέσεις;

Πάνος Σόμπολος (Εθνός)

Τόσα χρόνια «σπίση» στη Γενική Αστυνομική Διεύθυνση δεν ξεχνιούνται εύκολα. Οτι σήμερα έχεις και τον τίτλο του προέδρου των δημοσιογράφων, είναι ένα πρόβλημα για τους δημοσιογράφους, αλλά εδώ που τα λέμε ανάμεσα στη Σκύλλα και τη Χάρυβδη είχαν να διαλέξουν, τώρα απλά λούζονται έναν εκπρόσωπό τους, που θεωρεί αυτονόητο πως όποιος θεωρείται από τους προϊστάμενους του ύποπτος δεν πρέπει καν να κυκλοφορεί στο δρόμο.

Ριζοσπάστης

Όμως δεν έχω κανένα δογματισμό, το να υπάρχουν και μη κρα-

Γ. Παπανδρέου

■ Να ΠΑΣΟΚ να μάλαμα

Ο Θεόδωρος Πάγκαλος δεν χρειάζεται συστάσεις. Μεγαλοστέλεχος του ΠΑΣΟΚ, όχι μόνο στο παρελθόν αλλά και στο παρόν. Ουδείς, λοιπόν, μπορεί να ισχυριστεί ότι οι απόψεις του είναι προσωπικές. Γράφει, λοιπόν, στο «Έθνος» της περασμένης Κυριακής ένα άρθρο με τίτλο «Η χώρα της φαιδράς πορτοκαλέας», που θα το ζήλευαν πολλά από τα πρωτοκλασάτα στελέχη της ΝΔ. Ένα άρθρο που η κεντρική του ιδέα είναι ότι ο τόπος χρειάζεται πιο τολμηρές μεταρρυθμίσεις, όμως η κυβέρνηση είναι άτολμη! Κοντολογίς, ασκεί κριτική στην κυβέρνηση από τα δεξιά!

Ζητά ο Πάγκαλος:

Για τις ΔΕΚΟ: «Να προγραμματίσουμε και να εφαρμόσουμε άμεσα τις διαρθρωτικές αλλαγές περιλαμβάνοντας και τις εργασιακές σχέσεις - που θα οδηγήσουν στη μείωση των ελλειμμάτων και τη σταδιακή απορρόφηση τους».

Για το ασφαλιστικό: «Οι αντίστοιχες γενναίες αποφάσεις που πρέπει να υιοθετηθούν είναι ήδη γνωστές. Ο σχετικός διάλογος έγινε και εξαντλήθηκε στη δεύτερη τετραετία Σημίτη και κόστισε πανάκριβα από πολιτική άποψη. Το γεγονός ότι τότε η ΝΔ ανεύθυνα και αναισχυντα δημαγωγούσε, δεν σημαίνει ότι και εδώ όπως ήδη κάνει σε τόσα άλλα θέματα, δεν μπορεί σήμερα να υιοθετήσει το σύνολο ή μέρος των προτάσεων που ως αντιπολίτευση είχε κατακεραυνώσει. Η κυβέρνηση οφείλει να αναλάβει την πρωτοβουλία από το σημείο που την άφησε η κυβέρνηση Σημίτη και να κάνει σαφείς προτάσεις για το μέλλον. Τα περί ανοήματος νέου εξ' υπαρχής διαλόγου είναι άχρηστα. Δείχνουν πολιτική δειλία και αναποφασιστικότητα. Δυστυχώς - όπως και στο προηγούμενο - η ανάγκη για λύση είναι αφόρητα πιεστική». Ζητά, δηλαδή, από την κυβέρνηση της ΝΔ να κάνει πράξη το νομοσχέδιο Γιαννίτη, που δεν κατάφερε να περάσει το ΠΑΣΟΚ, γιατί τότε είχαν ξεσηκωθεί και οι πέτρες!

Επειδή, όμως, η ελληνική δεξιά δεν έχει -κατά τον Πάγκαλο- το θάρρος να σηκώσει το πολιτικό βάρος αυτών των μεταρρυθμίσεων, καλείται το ΠΑΣΟΚ να ετοιμάζεται από τώρα και να μη διολισθήσει σε «λαϊκισμούς» υιοθέτησης αιτημάτων για αντιπολιτευτικούς λόγους. Ιδού η κατακλείδα του Παγκάλειου πονήματος: «Ας αυξήσει κι ως επιταχύνει το ΠΑΣΟΚ την προετοιμασία του. Υιοθετώντας υπαρκτές και βιώσιμες λύσεις. Χωρίς συμβιβασμούς με τις υπάρχουσες λαϊκίστικες πίεςεις. Η μεγαλύτερη πηγή πολιτικού κόστους είναι πια η αναποφασιστικότητα και οι παλινωδίες».

Δεν χρειάζεται να προσθέσουμε καμιά ιδιαίτερη ανάλυση. Μόνο ένα σχόλιο. Όταν αυτά υποστηρίζονται από ένα κορυφαίο στέλεχος της αξιωματικής αντιπολίτευσης τη στιγμή που η κυβέρνηση ψηφίζει με διακοσάσιες-εξπρές το νόμο-έκτρωμα για τις ΔΕΚΟ, η κυβέρνηση δεν θα μπορούσε να περιμένει μεγαλύτερη βοήθεια.

ΥΓ: Το γεγονός ότι αυτές οι απόψεις δημοσιεύονται στη φυλλάδα του ενός από τους «πέντε νταβατζήδες», ο οποίος πλέον έπαψε να είναι «νταβατζής» και έγινε «καθωσπρέπει επιχειρηματίας», ασφαλώς και δεν είναι τυχαίο.

■ Για τις απαγωγές και τις ανακρίσεις Πακιστανών

Συνένοχη η κυβέρνηση

Και μόνο ο τρόπος με τον οποίο απαντούσε στα δημοσιογραφικά ερωτήματα ο αναπληρωτής κυβερνητικός εκπρόσωπος φτάνει για να πείσει κάθε καλοπροαίρετο άνθρωπο, ότι η ελληνική κυβέρνηση (το υπουργείο Δημόσιας Τάξης και η ΕΛΑΣ) είναι συνυπεύθυνη για τη γκανγκοτερική απαγωγή, ανάκριση και απελευθέρωση Πακιστανών μεταναστών, οι οποίοι ζουν και εργάζονται νόμιμα στην Ελλάδα.

«Δεν έχει γίνει καμιά επίσημη καταγγελία αυτού του είδους», ήταν η αρχική απάντηση Αντώνηρου. Όταν του επισημάνθηκε ότι πολύ πριν βγάλει το θέμα το BBC είχαν γίνει καταγγελίες σε ελληνικά ΜΜΕ, συνέχισε το ίδιο βιολί: «Η ελληνική κυβέρνηση λαμβάνει υπόψη της όλα στοιχεία εδράζονται σε επίσημες καταγγελίες». Και υπόδειξε προς τους παθόντες και τους εκπροσώπους τους να κάνουν τις καταγγελίες «εκεί που πρέπει, στις εισαγγελικές αρχές και το αστυνομικό τμήμα». Όταν «ενημερώθηκε» ότι έχει ήδη γίνει μήνυση από εκπροσώπους της Πακιστανικής Κοινότητας, σαν να μη συνέβη τίποτα με όσα έλεγε προηγουμένα, απεφάνθη: «Εάν (σ.σ. προσέξτε το «εάν») υπάρχει μήνυση, είμαι βέβαιος ότι οι αρχές κάνουν την έρευνα που προβλέπεται». Την ίδια άγνοια επίσημης καταγγελίας επικαλέστηκε και το υπουργείο Δημόσιας Τάξης, που έσπευσε, επίσης, να διαβεβαιώσει, ότι δεν εμπλέκονται ελληνικές υπηρεσίες.

Ας πάρουμε, όμως, τα γεγονότα με τη σειρά. Το πρώτο δημοσίευμα που υπήρξε για το ζήτημα αυτό ήταν δικό μας. Κυριολεκτικά επί του πεστηρίου μας ήρθε η είδηση, την οποία μάλιστα εκείνη τη στιγμή δεν μπορούσαμε να διασταυρώσουμε. Επειδή, όμως, η πηγή ήταν απολύτως αξιόπιστη, βρήκαμε χώρο για ένα μικρό δημοσίευμα. Γράφαμε στο φύλλο της 23ης Ιούλη:

«Έν κρυπτώ προσαγωγές και ανακρίσεις αλλοδαπών

Περισσότερους από 10 Πακιστανούς συνελάβε στα τέλη της περασμένης εβδομάδας η Αντιτρομοκρατική, με ταυτόχρονες επιχειρήσεις στην Αθήνα, τα Γιάννινα και τα Οινόφυτα. Οι Πακιστανοί μεταφέρθηκαν στο γνωστό 12ο όροφο της ΓΑΔΑ, ανακρίθηκαν σκληρά επί

48ωρο (η ανάκριση αφορούσε σχέσεις με ριζοσπαστικές ισλαμικές οργανώσεις) και αφέθηκαν ελεύθεροι, επειδή δεν προέκυψε τίποτα σε βάρος τους, με την προειδοποίηση να μη τολμήσουν να πουν τίποτα.

Όλοι οι συλληφθέντες ζουν και εργάζονται νόμιμα στην Ελλάδα και δεν υπήρχε κανένα πρόσχημα για την προσαγωγή και κράτησή τους επί δυο μέρες. Η ίδια η πράξη, βέβαια, είναι εντελώς παράνομη, γι' αυτό και δεν ανακινώθηκε τίποτα επίσημο. Θα ήταν αστείο να υποβάλουμε ερώτηση στον Βουλγαράκη και να περιμένουμε απάντηση (αν θέλει κανένας βουλευτής ας το κάνει). Οι μπάτσοι και ο πολιτικός τους προϊστάμενος ποντάρουν στο φόβο που ενέπνευσαν στους προσαχθέντες. Όμως, αυτή η μεθοδολογία αποτελεί προανάκρουσμα γι' αυτά που θα ζήσουμε στο μέλλον».

Αυτές ήταν οι πρώτες πληροφορίες, που περιέχουν και ελλείψεις και λάθη. Τις επόμενες μέρες μάθαμε περισσότερα. Για τον τρόπο που άρπαξαν τους μετανάστες μέσα από τα σπίτια τους, για το μέρος με τα πολλά δωμάτια-κελιά που τους μετέφεραν, για την ανάκρισή τους, που γινόταν στα ελληνικά ενώ μεταξύ των ανακριτών υπήρχαν και άτομα που μιλούσαν αγγλικά. Οι μετανάστες, όμως, ήταν κατατρομοκρατημένοι και αρνούσαν να μιλήσουν σε οποιοδήποτε. Ούτε τα ονόματά τους δεν μάθαμε.

Τη μέρα που τυπωνόταν το τελευταίο πριν τις διακοπές φύλλο της «Κ», ο πρόεδρος του συλλόγου των πακιστανών μεταναστών, του μεγαλύτερου μεταναστευτικού σωματείου, κατέθετε μηνυτήρια αναφορά στον προϊστάμενο της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Αθηνών, στην οποία καταγγέλλονταν το γεγονός και ζητούνταν η διερεύνησή του.

Μάλιστα, ως μάρτυρας προτεινόταν ο Έλληνας εργοδότης ενός από τους απαχθέντες, ο οποίος είχε δείξει ενδιαφέρον για την εξαφάνισή του υπαλλήλου του και είχε επισκεφτεί αρκετά αστυνομικά τμήματα ψάχνοντάς τον.

Μέσα στον Αύγουστο το θέμα άρχισε να παίρνει και κάποια επικοινωνιακή έκταση. Οι δικηγόροι Γ. Γκουντούνας και Φρ. Ραγκούσης, μαζί με τον πρόεδρο του συλλόγου των μεταναστών

έκαναν δηλώσεις σε δημοσιογράφους, και εμφανίστηκαν σε τηλεοπτικές εκπομπές. Υπήρξαν και μερικά δημοσιεύματα (θυμόμαστε χαρακτηριστικά τον «Ριζοσπάστη» και την «Ελευθεροτυπία»). Η κυβέρνηση εξακολουθούσε να κάνει τον ψόφιο κοριό, δείγμα του ότι σίγουρα ήξερε και ενδεχομένως συνέπραξε με πράκτορες ξένων υπηρεσιών, με τις οποίες συνεργάζεται.

Λίγο μετά τον δεκαπενταύγουστο, στις 19 Αυγούστου συγκεκριμένα, αντιπροσωπεία του ΚΚΕ, με επικεφαλής τον βουλευτή Ορ. Κολοζόφ συναντήθηκε με τον υπουργό Δημόσιας Τάξης Γ. Βουλγαράκη, για να του θέσει υπόψη τις καταγγελίες της Πακιστανικής Κοινότητας. Μια μέρα μετά, στις 20 Αυγούστου, αντιπροσωπεία του ΠΑΜΕ συναντήθηκε με τον υφυπουργό Χρ. Μαργογιαννάκη. Και οι δύο εκπρόσωποι της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου δήλωσαν άγνοια για το γεγονός και διαβεβαίωσαν ότι δεν εμπλέκονται ελληνικές υπηρεσίες (αλήθεια, πώς το γνώριζαν, χωρίς να έχουν προηγουμένως κάνει έρευνα;).

Ήταν φανερό ότι η κυβέρνηση ήθελε να ξεχαστεί το ζήτημα, να περάσουν στο ντούκου οι καταγγελίες (βοηθούσε και το γεγονός ότι ήταν Αύγουστος) και να μην αποκαλυφθεί ότι και στην Ελλάδα γίνονταν απαγωγές πολιτών. Την ίδια τακτική ακολουθούσε και η Εισαγγελία. Στο πρώτο κιόλας φύλλο της «Κ» μετά τη διακοπή του Αυγούστου (3 Σεπτεμβρίου), γράφαμε:

«Σιωπά η κυβέρνηση για τη γκαγκοτερική απαγωγή των Πακιστανών

Στο φύλλο μας της 23ης Ιούλη είχαμε αποκαλύψει τη γκαγκοτερική απαγωγή Πακιστανών που διαμένουν νόμιμα στην Ελλάδα, την κράτησή τους στη ΓΑΔΑ, την ανάκρισή τους και την απελευθέρωσή τους στη συνέχεια, με την απειλή να μην τολμήσουν να πουν τίποτα. Ουδείς συγκινήθηκε. Το θέμα τώρα έχει πάρει τη μορφή επίσημης καταγγελίας από την Πακιστανική Κοινότητα και της κατάθεσης μηνυτήριας αναφοράς στην Εισαγγελία Πλημμελειοδικών Αθηνών, από τον πρόεδρο της Κοινότητας.

Το θέμα έφτασε και στη Βουλή, όπου ο Βουλγαράκης έκανε πως δεν άκουσε και απαξίωσε να απαντήσει

στο ερώτημα που του τέθηκε. Το ίδιο έκανε και μετά τα δημοσιεύματα στον Τύπο και ορισμένες τηλεοπτικές εκπομπές. Ρωτάμε, λοιπόν, ευθέως τον προϊστάμενο της Εισαγγελίας κ. Παπαγγελόπουλο: *Θ' αφήσει την υπόθεση να αρχινάσει σε κάποιο εισαγγελικό συρτάρι; Περιμένουμε απάντηση».*

Φυσικά, απάντηση δεν πήραμε. Όπως αποκαλύπτεται σήμερα (ρεπορτάζ του Χρ. Ζέρβα στην «Ελευθεροτυπία»), ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας όχι μόνο δεν διέταξε επείγουσα προκαταρκτική εξέταση, αλλά κυριολεκτικά άφησε την υπόθεση να αρχινάσει, για να μπορεί πιο εύκολα να τη θέσει στο αρχείο, λόγω μη ύπαρξης στοιχείων. Σύμφωνα με όσα εκ των υστέρων έγιναν γνωστά, η σχετική παραγγελία από τον εισαγγελέα δόθηκε στις 29 Σεπτεμβρίου (δύο μήνες μετά την υποβολή της μηνυτήριας αναφοράς!) και η δικογραφία έφυγε για την ΕΛΑΣ στις 18 Νοέμβριο (οι ασφαλίτες ισχυρίζονται ότι η δικογραφία τους εστάλη την παραμονή της αποκάλυψης του ΒΒC).

Δεν χρειάζεται να κάνει κανείς σεναρία για να καταλάβει ότι όλο αυτό το διάστημα βρισκόταν σε εξέλιξη μια διαδικασία συγκάλυψης. Τι θα γινόταν, αν δεν μεσολαβούσε ο θόρυβος από το δημοσίευμα του ΒΒC; Οι ασφαλίτες θα κατέληγαν στο συμπέρασμα ότι δεν βρήκαν τίποτα και μετά από μερικούς μήνες η υπόθεση θα πήγαινε στο αρχείο. Πέντε μήνες και δεν ακούμπησαν τη μήνυση, άλλους τόσους για να «ψάξουν», ε, μετά από ένα χρόνο ουδείς θα ασχολούνταν με το ζήτημα, αφού η κατατρομοκράτηση των παθόντων Πακιστανών βοηθούσε τα πράγματα (σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες μας, ένας από τους απαχθέντες έφυγε για το Πακιστάν τον Αύγουστο, φοβούμενος μη βρεθεί σε κανένα Γκουαντάναμο χωρίς να το καταλάβει).

Ενώ την Τρίτη ο κυβερνητικός εκπρόσωπος και το υπουργείο Δημόσιας Τάξης ψευδόνταν, λέγοντας ότι δεν είχαν επίσημη καταγγελία (χωρίς πάντως να διαφεύδουν τίποτα), την Τετάρτη βγήκε εκείνος ο απίθανος εκπρόσωπος Τύπου της ΕΛΑΣ, ο Οικονόμου, και με το κλασικό χωροφυλακίστι-

κο ύφος απεφάνθη ότι όλα αυτά «είναι στη σφαίρα της φαντασίας!»! Εδωσε, δηλαδή, απάντηση στην έρευνα που υποτίθεται ότι διενεργούν οι υφιστάμενοί του. Μας είπε το αποτέλεσμα. Φαίνεται πως κάποιοι μετανάστες έπαθαν ομαδική παράκρουση και φαντάστηκαν ότι τους απήγαγαν, ότι τους έβαλαν κουκούλες στα κεφάλια, ότι τους πήγαν σ' ένα πολυόροφο κτίριο, ότι τους έκλεισαν σε δωμάτια-κελιά, ότι τους ανέκριναν και όταν είδαν ότι δεν έβγαλαν τίποτα, τους ξαναφόρεσαν τις κουκούλες, τους γύρισαν καναδυό ώρες με τ' αυτοκίνητο και τους άφησαν στα στενά της Ομόνοιας, αφού τους φοβέρισαν να μη πουν τίποτα σε κανένα, αν δεν θέλουν να πάθουν χειρότερα. Όλα αυτά φαντάστηκαν 28 άνθρωποι, που κατοικούν και εργάζονται άλλοι στην Αθήνα, άλλοι στα Οινόφυτα και άλλοι στα Γιάννινα. Και κορόιδεψαν και τόσο άλλο κόσμο: συμπατριώτες τους, εργοδότες, ακόμα και δικηγόρους!

Η κυβέρνηση περιμένει να περάσει και αυτή η μπόρα για να ξεχαστεί το ζήτημα. Γιατί ξέρει πολύ καλά τι έγινε. Δεν έχουμε στοιχεία να το αποδείξουμε, όμως είμαστε πεπεισμένοι ότι η κυβέρνηση γνώριζε από την αρχή τι συνέβη και συνέπραξε με πράκτορες ξένων (μάλλον βρετανικών) υπηρεσιών σ' αυτή τη γκανγκοτερική ενέργεια. Να έγιναν πίσω από την πλάτη τους όλα αυτά, όπως διοχετεύει ο Βουλγαράκης σε κάποια πρόθυμα παπαγαλάκια, το αποκλείουμε. Δεν μπορεί πράκτορες ξένης υπηρεσίας να διατηρούν πολυόροφο κτίριο, με δωμάτια-κελιά, και να μην το ξέρουν οι ελληνικές υπηρεσίες. Άλλωστε, χρόνια τώρα συνεργάζονται οι ελληνικές με τις αμερικάνικες και τις βρετανικές υπηρεσίες. Και πολιτικά, δεν έχει κανένα πρόβλημα η κυβέρνηση με μια τέτοια δράση. Εφόσον συμμετέχει στη «διεθνή αντιτρομοκρατική σταυροφορία» και εφόσον οι βρετανικές υπηρεσίες ήθελαν να ψάξουν Πακιστανούς που προέρχονται από μια ορισμένη περιοχή, η ελληνική κυβέρνηση είχε κάθε λόγο όχι απλά να τους διευκολύνει, αλλά να συμπράξει μαζί τους, αφού έχουν κοινό συμφέρον.

Ανακοίνωση πέντε οργανώσεων της αντίστασης για τις εκλογές

Αναδημοσιεύουμε από ισλαμικό site μια κοινή ανακοίνωση που δημοσιεύτηκε την περασμένη Τρίτη (13/12) σχετικά με την «πολιτική διαδικασία». Αν αφαιρέσει κανείς το θρησκευτικό πέπλο της ανακοίνωσης των πέντε ισλαμικών οργανώσεων της ιρακινής αντίστασης, θα διαπιστώσει ότι οι αντάρτες δεν τοιμπίανε στην αμερικανόπνευστη φάρσα των εκλογών. Η ιρακινή αντίσταση συνεχίζεται κι αυτό είναι που έχει τη μεγαλύτερη σημασία:

«Η αυτοκαλούμενη «πολιτική διαδικασία» που προωθείται από τους σταυροφόρους και τους συνεργάτες τους είναι μία ακόμα συναμοσία ενάντια στη Τζιχάντ και τους Μουτζαχεντίν στη Μεσοποταμία. Στόχος τους είναι να διαλύσουν το ισλαμικό δόγμα και τους νόμους του Προφήτη. Θέλουν να κάτσουμε και να διαπραγματευτούμε με τους άπιστους και τους

αποστάτες κι όσους έχουν εισβάλλει στη γη μας, έχουν σκοτώσει τους άνδρες, τις γυναίκες και τα παιδιά μας, έχουν κλέψει τον πλούτο μας κι έχουν βιάσει την τιμή μας. Όλα αυτά γίνονται για να επικρατήσει η ενότητά τους με το Σατανά. Στο φως της παρούσας κατάστασης πραγμάτων των Μουσουλμάνων γενικά και των Σουνιτών Μουσουλμάνων ειδικότερα στη Μεσοποταμία, που υποβάλλονται σε καθημερινές δολοφονίες, βασανιστήρια, απαγωγές και ξεσπιτωμούς, από την ιρακινή κυβέρνηση αποστατών αναπτύσσεται μια απελπισμένη προσπάθεια να σκοτωθεί κάθε πιθανότητα εγκαθίδρυσης ισλαμικού κράτους που θα κυβερνάται από τους νόμους του Αλλάχ και του προφήτη του. Γι' αυτό οι παρακάτω ομάδες των Μουτζαχεντίν συναντήθηκαν και κατέληξαν στην ακόλουθη ανακοίνωση:

Εμείς

Η Αλ-Κάιντα της Μεσοποταμίας

Η Τζαΐς Αλ-Τάφα Αλ-Μανσούρα (Στρατός του Νικηφόρου Κόμματος)

Οι Ταξιαρχίες Αμπντού Μπακρ Σαλάφι

Οι Ταξιαρχίες της Ισλαμικής Τζιχάντ

Οι Ταξιαρχίες της ένωσης για το δίκαιο

συναντηθήκαμε, διατρανώνοντας την πίστη μας στον Αλλάχ, και καθορίσαμε τη θέση μας σχετικά με την αυτοκαλούμενη «πολιτική διαδικασία» ως εξής:

1. Διαχωρίζομαστε από οποιοδήποτε άτομο που εμπλέκεται σε οποιαδήποτε διαπραγμάτευση σχετικά με την πολιτική διαδικασία.

2. Η συμμετοχή σ' αυτή την πολιτική διαδικασία, η συνεργασία με την κυβέρνηση των αποστατών και η συμμετοχή σε οποιαδήποτε εκλογή είναι παράνομη από την ισλαμική σαρία. Αυτό αντιτίθεται και παραβιάζει τις εντολές του Αλλάχ, δηλαδή το Κοράνι.

3. Δηλώνουμε ότι θα συνεχίσουμε την Τζιχάντ....

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το αυτοκαλούμενο «Ισχυρό και Μεγάλο Έθνος» έχει καταρρεύσει στα χέρια των Μουτζαχεντίν, χάρη στον Αλλάχ. Η υπόσχεση του Αλλάχ πλησιάζει και η νίκη που Αυτός υποσχέθηκε στους πιστούς Του υπηρετές πραγματοποιείται. Αλλάχ, κάνε τα βόλια μας να πετυχαίνουν τους στόχους τους. Ο Αλλάχ είναι Μεγάλος".

■ Ιρακινές εκλογές

Με τα όπλα παραπόδα

Τη στιγμή που θα διαβάζετε αυτές τις γραμμές θα έχουν ολοκληρωθεί οι βουλευτικές εκλογές στο Ιράκ, που ξεκίνησαν την περασμένη Δευτέρα στα νοσοκομεία, τις φυλακές και το στρατό, συνεχίστηκαν την Τρίτη με τους Ιρακινούς του εξωτερικού και ολοκληρώθηκαν την Πέμπτη. Επομένως, ρεπορτάζ από τις εκλογές δε μπορούμε να έχουμε (θα έχουμε όμως στο επόμενο φύλλο της «Κ»). Το σίγουρο είναι ότι αναμένεται αυξημένη συμμετοχή, λόγω της καθόδου δύο σουνιτικών κομμάτων. Του «Μετώπου Ιρακινής Συμφωνίας», που αποτελείται από τρία σουνιτικά κόμματα που τον περασμένο Γενάρη είχαν μποϊκοτάρει τις εκλογές (συμπεριλαμβανομένου του δημοφιλούς «Ισλαμικού Κόμματος»), και του «Ιρακινού Μετώπου για τον Εθνικό Διάλογο», που σχετίζεται με ορισμένους Μπααθιστές.

Οι τελευταίοι με ανακοίνωσή τους υποστήριξαν την κάθοδο στις εκλογές και έκαναν έκκληση στην Αλ-Κάιντα να μην επιχειρήσει να τις εμποδίσει (χωρίς αποτέλεσμα, βέβαια, όπως φαίνεται από την ανακοίνωση των πέντε αντάρτικων ομάδων που δημοσιεύουμε σε διπλανή στήλη). Μέχρι και ορισμένοι κληρικοί από τον «Σύνδεσμο των Μουσουλμάνων Ουλεμάδων» (που αντιτίθεται στην κατοχή) υποστήριξαν την υπερψήφιση των σουνιτικών συνδυασμών.

Όσο για τον ριζοσπάστη σίτη κληρικό, Μοκτάντα Αλ-Σαντρ, του οποίου η μιλίτσια είχε συγκρουστεί στο παρελθόν με τις δυνάμεις κατοχής, εξακολουθεί να υποστηρίζει τον συνδυασμό της «Ενωμένης Ιρακινής Συμμαχίας», που στις εκλογές του περασμένου Γενάρη κατέκτησε σχεδόν το μισό των ψήφων και έχει την «ευλογία» των ανώτατων θρησκευτικών ηγέτη των Σιιτών, Αλ-Σιστάνι. Ο τελευταίος μάλιστα εξέδωσε θρησκευτική διαταγή (Φετβά) για τη συμμετοχή στις εκλογές.

Όμως, παρά την αλλαγή τακτικής από σουνιτικές πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις που συνεχίζουν να αντιτίθενται στην κατοχή (και ιδιαίτερα απ' τους Μπααθιστές), η επόμενη μέρα δεν θα ξημερώσει και πολύ διαφορετική για το Ιράκ. Αυτό υποστήριξε και ο ίδιος ο Μπους που δήλωσε ότι ακόμα και μια επιτυχής ψηφοφορία δεν πρόκειται να σταματήσει τη βία. Η προεκλογική περίοδος, άλ-

λωστε, κάθε άλλο παρά ήρεμη ήταν. Η ιρακινή κυβέρνηση και οι κατοχικές δυνάμεις επέβαλαν δρακόντεια μέτρα ασφαλείας κηρύσσοντας αργία όλη τη βδομάδα που πέρασε και απαγορεύοντας την κυκλοφορία τις βραδινές ώρες με ταυτόχρονο κλείσιμο όλων των συνόρων. Η Βαγδάτη για μέρες έμοιαζε με έρημη πόλη,

αφού όλα τα σχολεία, καταστήματα, τράπεζες και καφετέριες έκλεισαν με εντολή της κυβέρνησης.

Όμως, αυτό δεν εμπόδισε τις δυνάμεις αντίστασης να πραγματοποιήσουν σωρεία επιθέσεων σε όλη τη χώρα, με επίκεντρο φυσικά την επαρχία Ανμπάρ, εκτελώντας μάλιστα ένα σουνίτη υποψήφιο.

■ Ξεχάστε το φτηνό πετρέλαιο

Η τελευταία έκθεση της «Επιτροπής Ενημέρωσης για την Ενέργεια», που αποτελεί τη στατιστική υπηρεσία του υπουργείου Ενέργειας των ΗΠΑ, ήταν χτύπημα με βρεγμένη βέργα. Γιατί υποστήριξε με κυνισμό ότι οι τιμές του πετρελαίου δεν πρόκειται να πέσουν στα επίπεδα που βρίσκονταν πριν από μερικά χρόνια, καθώς η παραγωγή δεν αναμένεται να αυξηθεί σημαντικά για να καλύψει τις ανάγκες της κατανάλωσης.

Επομένως, το πετρέλαιο για την επόμενη εικοσαετία (!) αναμένεται να πουλιέται γύρω στα 50 δολάρια το βαρέλι τουλάχιστον, κατά μέσο όρο, με αυξητικές τάσεις μετά το 2025. Αυτή η έκθεση ανατρέπει τις προβλέψεις της προηγούμενης που έκανε λόγο για υποχώρηση των τιμών στα 30 δολάρια περίπου (δηλαδή στα επίπεδα που βρίσκονταν πριν από μερικά χρόνια). Βέβαια, σήμερα το πετρέλαιο είναι πολύ πάνω από τα 50 δολάρια. Αρκεί να αναφέρουμε ότι οι τρέχουσες τιμές της αγοράς αργού την περασμένη Τρίτη (13/12) ήταν 61.4\$ για το αμερικανικό West Texas και 59.16\$ για το Μπρεντ, όταν πέρσι την ίδια εποχή (10/12/2004) ήταν 40.71\$ και 37.24\$ αντίστοιχα. Δηλαδή αύξηση πάνω από 50%!

■ Στις αγκάλες της ExxonMobil ο «σύντροφος» Καντάφι

Ο «τρίτος δρόμος» χάθηκε για πάντα, προς μεγάλη θλίψη των υποστηρικτών του, στη «σοσιαλιστική» Λιβύη. Τώρα ο «σύντροφος» Καντάφι χώνεται γοργά στις αγκάλες των πάλαι ποτέ αντιπάλων του. Ο λόγος για την θριαμβευτική επιστροφή στη Λιβύη της αμερικανικής πολυεθνικής ExxonMobil, μετά από 25 χρόνια απουσίας, με την υπογραφή συμφωνίας εξερεύνησης πετρελαϊκών κοιτασμάτων με την κρατική πετρελαϊκή εταιρεία, σε μια περιοχή έκτασης 10.1 εκατομμυρίων στρεμμάτων (σα να λέμε το 7% της ελληνικής επικράτειας)! Η Λιβύη διαθέτει αποδεδειγμένα αποθέματα πετρελαίου 36 δισεκατομμύρια βαρέλια, των οποίων μόνο το ένα τέταρτο είναι «καπαρωμένο» με συμβόλαια εξερεύνησης. Ο πρόεδρος της ExxonMobil δεν έκρυψε τη χαρά του για τη συμφωνία, υποστηρίζοντας ότι δεν βλέπει την ώρα να συνεργαστεί με την κρατική εταιρεία πετρελαίου και την κυβέρνηση της Λιβύης, για να ξαναδεί τις μεγάλες επιτυχίες του παρελθόντος. Γιατί όχι;

Μόνο την περασμένη Κυριακή, αντιποτασιακές πηγές (απ' το πρακτορείο Al-Basrah, που δημοσιεύει καθημερινές ανταποκρίσεις απ' τα ιρακινά μέτωπα στο διαδίκτυο, στη διεύθυνση http://www.albasrah.net/moqawama/english/iraqi_resistance.htm) αναφέρουν ότι σκοτώθηκαν 31 Αμερικάνοι στρατιώτες, στη Φαλούτζα, την Χιτ, το Ραμάντι, το Αμπντού Γκράιμπ και τη Μοσούλη. Τη Δευτέρα, οι ίδιες πηγές αναφέρουν 13 Αμερικάνους στρατιώτες νεκρούς από επιθέσεις των αντάρτων στη Φαλούτζα, τη Βαγδάτη, το Ραμάντι και τη Μοσούλη. Την Τρίτη σκοτώθηκαν 9 Αμερικάνοι στο Κιρκούκ, τη Μπαλάντ και την Αλ-Χαλιντζίνα. Φυσικά, οι Αμερικάνοι παραδέχτηκαν μόνο τους τέσσερις νεκρούς στη Βαγδάτη, ενώ οι νεκροί Αμερικάνοι έφτασαν τους 2.149, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία.

Όποιο κι αν είναι, λοιπόν, το αποτέλεσμα των εκλογών, δεν πρόκειται να σταματήσουν την ιρακινή αντίσταση. Μια αντίσταση που σύμφωνα με έκθεση αμερικανού στρατιωτικού αναλυτή, πληροφορίες για την οποία δημοσιεύθηκαν στους «Ουάσινγκτον Τάιμς» της περασμένης Τρίτης (13/12), διαθέτει 20 με 30 χιλιάδες μαχητές (πλήρους απασχόλησης, όπως τους χαρακτηρίζει), που δρουν κυρίως σε τέσσερις από τις 18 ιρακινές επαρχίες (Βαγδάτη, Ανμπάρ, Νινεβί και Σαλαχαντίν), το 90% των οποίων είναι Ιρακίνοι.

Ιράκ: 1.000 μέρες πολέμου σε αριθμούς

Την περασμένη Τρίτη, 13 Δεκεμβρίου, συμπληρώθηκαν 1.000 μέρες από την έναρξη του πολέμου στο Ιράκ. Ίδου ο απολογισμός των χιλίων αυτών ημερών σε ψυχρούς αριθμούς με βάση τα επίσημα στοιχεία, γιατί ο πραγματικός απολογισμός είναι αναμφισβήτητα πολύ βαρύτερος.

Κόστος

204,4 δισ. δολάρια είναι μέχρι στιγμής το κόστος του πολέμου για τις ΗΠΑ.

Απώλειες

2.149 αμερικάνοι στρατιώτες νεκροί, μεταξύ των οποίων 44 γυναίκες, 98 Βρετανοί, 27 Ιταλοί, 18 Ουκρανοί, 17 Πολωνοί, 13 Βούλγαροι και 11 Ισπανοί.

37 στρατιώτες κατά μέσο όρο το μήνα επιστρέφουν στα σπίτια τους λόγω προβλημάτων ψυχικής υγείας.

15.955 αμερικάνοι στρατιώτες έχουν τραυματιστεί.

3.700 περίπου ιρακινού αστυνομικοί και στρατιώτες νεκροί.

53.470 αντάρτες νεκροί.

30.000 ιρακινού πολίτες νεκροί, σύμφωνα με πρόσφατη δήλωση του αμερικάνου προέδρου. Ο πραγματικός αριθμός είναι άγνωστος, αφού δεν καταμετρούνται επίσημα τα θύματα. Ωστόσο, σύμφωνα με άλλες πηγές, ξεπερνά τις 100.000.

251 ξένοι έπεσαν θύματα απαγωγής.

66 δημοσιογράφοι νεκροί έναντι 63 στον πόλεμο του Βιετνάμ.

Στρατιωτικές δυνάμεις

162.000 αμερικάνοι στρατιώτες, 8.000 Βρετανοί και 13.000 από άλλες χώρες υπηρετούν αυτή τη στιγμή στο Ιράκ.

1.05 εκατομμύρια αμερικάνοι στρατιώτες έχουν υπηρετήσει μετά την 11η Σεπτεμβρίου 2001 στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ.

343 δολάρια είναι κατά μέσο όρο ο μηνιαίος μισθός των ιρακινών στρατιωτών, ενώ των αμερικάνων στρατιωτών που υπηρετούν στο Ιράκ είναι 4.160,75 δολάρια.

Περισσότεροι από 20.000 μισθοφόροι ιδιωτικών εταιριών υπηρετούσαν μέχρι το Μάρτιο του 2005 στο Ιράκ. 6.000 απ' αυτούς φρουρούσαν πρόσωπα και συνόδευαν αυτοκινητοπομπές. 286 έχουν χάσει τη ζωή τους. Μέχρι τον Ιούλιο του 2004, οι ΗΠΑ είχαν πληρώσει περισσότερα από 50 δισ. δολάρια σε ιδιωτικές εταιρίες ασφαλείας. Ανάμεσά τους οι μεγαλύτερες είναι: οι Kellogg, Brown & Root, θυγατρική της Halliburton (10,8 δισ. δολάρια), η Parsons Corp. (5,2 δισ.), η

Fluor Corp. (3,8 δισ.) και η Washington Group International (3,1 δισ.).

8.000 - 18.000 είναι σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του αμερικάνικου στρατού ο σκληρός πυρήνας των ιρακινών ανταρτών. Ωστόσο, ιρακινού αξιωματούχοι της Υπηρεσίας Πληροφοριών υπολογίζουν σε 200.000 αυτούς που υποστηρίζουν και βοηθούν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο τις δυνάμεις της ιρακινής αντίστασης.

Στις 90 έφτασαν κατά μέσο όρο την ημέρα το Νοέμβριο οι επιθέσεις των ανταρτών. Τον Ιούνιο του 2003 ήταν μόλις 8.

Βιοτικό επίπεδο

20% ο πληθωρισμός για το 2005.

25 - 40% η ανεργία το Νοέμβριο του 2005.

8% των παιδιών υποφέρουν από υποσιτισμό.

47% του πληθυσμού δεν έχει ποτέ σε επάρκεια ηλεκτρικό ρεύμα.

Στο 70% φτάνει το ποσοστό των Ιρακινών, των οποίων το αποχετευτικό σύστημα λειτουργεί σπάνια.

67% του πληθυσμού αισθάνονται λιγότερο ασφαλείς εξαιτίας της κατοχής και το 82% είναι έντονα αντίθετο στην παρουσία των αμερικάνικων και των συμμαχικών τους στρατευμάτων.

(Τα στοιχεία προέρχονται από τις εφημερίδες «Independent» (13/12/05) και τη «Science Christian Monitor» (13/12/05).

Συγκρούσεις στην Παλαιστίνη

Τεταμένη παραμένει η κατάσταση στα παλαιστινιακά εδάφη όπου σκληρές μάχες διεξάγονται στη μεγαλύτερη πόλη της Δυτικής Οχθης, τη Ναμπλούς, μεταξύ του ισραηλινού στρατού και Παλαιστίνιων μαχητών. Αφορμή οι επιδρομές των Σιωνιστών με στόχο την «καταδίωξη τρομοκρατών», που έχουν ενταθεί μετά τη βομβιστική επίθεση στη Νετάνια την προηγούμενη βδομάδα.

Στις συγκρούσεις που ξέσπασαν την περασμένη Τρίτη (τις σφοδρότερες του τελευταίου χρόνου), σκοτώθηκε ένας 22χρονος Παλαιστίνιος και τραυματίστηκαν άλλοι 25, όταν οι Σιωνιστές άνοιξαν πυρ με πραγματικά πυρά και λαστιχένιες σφαίρες ενάντια σε πλήθος Παλαιστίνιων που τους πετούσε πέτρες. Ακολούθησαν ένοπλες συμπλοκές με Παλαιστίνιους μαχητές, που συνεχίζονται τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετάρτη βράδυ).

Σε ξεχωριστό επεισόδιο οι Σιωνιστές δολοφόνησαν τέσσερις Παλαιστίνιους μαχητές (τρεις απ' τις «Λαϊκές Επιτροπές Αντίστασης») και έναν απ' τις ταξιαρχίες Μαρτύρων του Αλ-Ακσα) στη Λαριδα της Γάζας, με εκτόξευση πυραύλου από ελικόπτερο, με την αιτιολογία ότι το αυτοκίνητο στο οποίο επέβαιναν ετοιμαζόταν να πραγματοποιήσει επίθεση στα ισραηλινά εδάφη.

Εκτός όμως απ' αυτές τις συγκρούσεις, ένταση υπάρχει

και στο εσωτερικό της Φατάχ. Η απόφαση του ηγέτη της και προέδρου της Παλαιστινιακής Αρχής, Μαχμούτ Αμπάς να αγνοήσει τη θέληση της πλειοψηφίας της Φατάχ σχετικά με τους υποψηφίους στις προσεχείς βουλευτικές εκλογές της 25ης Γενάρη, ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι. Ακολούθησαν συντονισμένες επιθέσεις των «Ταξιαρχιών Μαρτύρων του Αλ-Ακσα» (ενός από τα πιο ριζοσπαστικά ένοπλα τμήματα της Φατάχ) στα γραφεία της Κεντρικής Εκλογικής Επιτροπής, που κατέληξαν στο κλείσιμό τους επ' αόριστο.

Οι «Ταξιαρχίες Μαρτύρων του Αλ-Ακσα» εξέδωσαν ανακοίνωση καταγγέλλοντας τον

Αμπάς και υποστηρίζοντας ότι στις βουλευτικές εκλογές ο επικεφαλής του ψηφοδελτίου της Φατάχ δε μπορεί να είναι κανείς άλλος παρά ο φυλακισμένος αγωνιστής Μαρουάν Μπαργκούπι. Πώς, όμως, ένας «τρομοκράτης» μπορεί να γίνει επικεφαλής του ψηφοδελτίου του κόμματος που ηγείται της Παλαιστινιακής Αρχής, όταν ο Αμπάς αγωνίζεται για να γίνει αποδεκτός από τους Σιωνιστές σαν ισότιμος συνομιλητής σε μια συμφωνία «ειρήνευσης» και χαιρεί της εκτίμησής του «πλανητάρχη»

Μπους;

■ Οργιο βίας και νοθείας

«Γλυκόπικρη νίκη». Ετσι χαρακτηρίσε τη νίκη του κυβερνώντος «Εθνικού Δημοκρατικού Κόμματος» της Αιγύπτου, που νίκησε με 73% στις εκλογές της προηγούμενης βδομάδας, η εβδομαδιαία αγγυπτική εφημερίδα Αλ-Αχράμ. Μια νίκη που εκτός του ότι σημαδεύτηκε από όργιο βίας και νοθείας - με δεκάδες καταγγελίες από ανεξάρτητους παρατηρητές που υποστήριξαν ότι το κυβερνών κόμμα κατάφυγε σε εξαναγκασμό και δωροδοκία για να εξασφαλίσει τις θέσεις του στο κοινοβούλιο - αποτέλεσε ένα ηχηρό ράπισμα για την κυβέρνηση που έχασε το 15% της δύναμής της και συνοδεύτηκε από τη θριαμβευτική άνοδο των «Αδελφών Μουσουλμάνων» που υπερδιπλασίασαν τις δυνάμεις τους με τους υποψηφίους που τους στηρίζουν να κερδίζουν το 20% των εδρών του νέου κοινοβουλίου. Μιλάμε για υποψηφίους που τους στηρίζουν, γιατί οι «Αδελφοί Μουσουλμάνοι» εξακολουθούν να είναι στην παρανομία, γι' αυτό και οι υποψήφιοι εμφανίζονται επίσημα ως ανεξάρτητοι, αν και όλοι γνωρίζουν από που προέρχονται. Η εκλογική διαδικασία δεν έδειξε τίποτ' άλλο παρά τη σαπίλα της αμερικανόδουλης «δημοκρατίας» στην Αίγυπτο και τη διογκούμενη λαϊκή αγανάκτηση που εκφράζεται μέσα απ' την υπερψήφιση των «Αδελφών Μουσουλμάνων».

Μυρίζει προδοκία!

Όσο περνά ο καιρός, αυτά που συμβαίνουν στο Λίβανο και τη Συρία θυμίζουν το σκηνικό που είχαν στήσει οι Αμερικάνοι με τα όπλα μαζικής καταστροφής που υποτίθεται ότι διέθετε το καθεστώς του Σαντάμ Χουσεΐν. Με τη διαφορά ότι το όπλο που χρησιμοποιείται για την αποσταθεροποίηση στις δύο χώρες και την κλιμάκωση των πιέσεων στο συριακό καθεστώς είναι οι πολιτικές δολοφονίες.

Την περασμένη Δευτέρα, 12 Νοέμβρη, δολοφονήθηκε ο χριστιανός ορθόδοξος εκδότης και βουλευτής Τζεμπράν Τουένι, γνωστός για την αντίθεσή του στη Συρία, όταν το θωρακισμένο αυτοκίνητό του πέρασε δίπλα από παγιδευμένο με εκρηκτικά αυτοκίνητο σε χριστιανική συνοικία της Βηρυττού. Χωρίς κανένα στοιχείο, οι Αμερικάνοι αμέσως έδειξαν ως ένοχο τη Συρία. Ο Λευκός Οίκος σε σχετική ανακοίνωσή του επισήμανε ότι η

δολοφονία του Τουένι «είναι άλλη μια τρομοκρατική ενέργεια με στόχο την προσπάθεια υπαγωγής του Λιβάνου στη συριακή κυριαρχία», υποδαυλίζοντας έτσι τις αντισυριακές εκδηλώσεις στο Λίβανο.

Στις 23 του περασμένου Φλεβάρη, λίγες μέρες μετά τη δολοφονία του πρώην πρωθυπουργού του Λιβάνου Ραφίκ Χαρίρι, ο αρθρογράφος Πάτρικ Σιλ της βρετανικής εφημερίδας «Γκάρντιαν» σε σχετικό άρθρο του, μεταξύ άλλων, έγραφε: «Αν η Συρία δολοφόνησε το Ραφίκ Χαρίρι, πρώην πρωθυπουργό του Λιβάνου και ιθύνοντά του της αναγέννησής του μετά τον εμφύλιο πόλεμο, πρέπει να δικαστεί σαν πράξη πολιτικής αυτοκτονίας. Η Συρία βρίσκεται ήδη κάτω από μεγάλη διεθνή πίεση από τις ΗΠΑ, τη Γαλλία και το Ισραήλ. Το να δολοφονήσει το Χαρίρι αυτή την κρίσιμη στιγμή ή ήταν σαν να ήθελε να καταστρέψει

την υπόληψή της μια για πάντα και να δώσει στα χέρια των εχθρών της ένα όπλο, με το οποίο να της καταφέρουν το πλήγμα που θα μπορούσε να αποσταθεροποιήσει εντελώς το καθεστώς της Δαμασκού, ακόμη και να το ανατρέψει».

Η ρεαλιστική αυτή πολιτική εκτίμηση ισχύει πολύ περισσότερο στην περίπτωση της δολοφονίας του Τουένι. Η Συρία είναι σήμερα με την πλάτη στον τοίχο, ο κλοιός σφίγγει όλο και πιο πολύ γύρω της και η απειλή των κυρώσεων κρέμεται πάνω από το κεφάλι της. Στη δεινή θέση που βρίσκεται και με το συσχετισμό δυνάμεων που έχει διαμορφωθεί στο Λίβανο δεν έχει να κερδίσει τίποτα από τη δολοφονία του Τουένι. Αντίθετα είναι αυτή που πρώτα και κύρια θα υποστεί τις συνέπειες, γιατί θα χρησιμοποιηθεί προπαγανδιστικά στην ενορχηστρωμένη εκ-
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8

■ Βουλγαρία: Απεργία διάρκειας των δασκάλων

Χιλιάδες δάσκαλοι σε όλη τη Βουλγαρία έχουν αρχίσει από την περασμένη Δευτέρα, 12 Δεκεμβρίου, απεργία διάρκειας διεκδικώντας αύξηση των μισθών τους, ύστερα από την αποτυχία των διαπραγματεύσεων με την κυβέρνηση.

Η Εθνική Ένωση Δασκάλων ανακοίνωσε ότι παρέμειναν κλειστά περισσότερα από 2.000 δημοτικά σχολεία και παιδικό σταθμοί. Συγκεκριμένα, οι απεργοί απαιτούν αύξηση 15% στο μισθό τους για το 2006 και βελτίωση των συνθηκών εργασίας στα σχολεία. Η κυβέρνηση αρνείται να ικανοποιήσει τα αιτήματά τους, επικαλούμενη το πρόγραμμα λιτότητας του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου που εφαρμόζεται στη χώρα, το οποίο επιβάλλει περιορισμό των δαπανών του δημόσιου τομέα.

Όμως οι δάσκαλοι δεν φαίνονται διατεθειμένοι να καταθέσουν τα όπλα και συνεχίζουν τον αγώνα που ξεκίνησαν πριν από δύο βδομάδες όταν 2.000 δάσκαλοι περίπου κατέβηκαν σε απεργία πείνας με τα ίδια αιτήματα.

Ως πότε;

Ενα ακόμη νομοσχέδιο που σαρώνει εργατικά δικαιώματα πέρασε από τη Βουλή. Αβρόχοις ποσί. Χωρίς η κυβέρνηση να ματώσει, ούτε στη Βουλή, ούτε -πολύ περισσότερο- έξω απ' αυτή.

Στη Βουλή η αντιπολίτευση περιορίστηκε στα τετριμμένα. Κριτική, ενστάσεις, καταψήφιση. Χωρίς κραυγές, χωρίς θεαματικές αποχωρήσεις (λίγο πριν την ψηφοφορία έφυγε το ΠΑΣΟΚ). Πολιτισμένα πράγματα. Αλλωστε, στελέχη του ΠΑΣΟΚ, που εκ των πραγμάτων αποτελεί τη ραχοκοκαλιά της αντιπολίτευσης, την ίδια στιγμή αρθρογραφούσαν υπέρ των μεταρρυθμίσεων και ασκούσαν κριτική στην κυβέρνηση για... ατομία. Για να μην πούμε για την παλαιότερη απόπειρα του ΠΑΣΟΚ να θεσμοθετήσει τα ίδια ακριβώς πράγματα, για τις ιδιωτικοποιήσεις, που επί των ημερών του γνώρισαν τη μεγαλύτερη άνθιση, και για τη φασιστική θεωρία των «ρετιρέ», που αυτό λάνσαρε.

Εξω από τη Βουλή τα ίδια. Μια 24ωρη γενική απεργία από τη ΓΣΕΕ και άλλη μια 24ωρη στις ΔΕΚΟ και το σύνθημα εδόθη: τώρα πάμε για τα γιορτινά ψώνια. Κινητοποιήσεις εθιμοτυπικές, χωρίς πνοή, χωρίς προετοιμασία, χωρίς προοπτική, τουφεκίες για την τιμή των όπλων. Με λίγο παραπάνω κόσμος και στην απεργία και στις συγκεντρώσεις. Για να είναι επιεικώς αξιοπρεπής αυτή της Αθήνας επιστρατεύτηκαν και πούλμαν για να μεταφέρουν «φίλιες δυνάμεις» από την επαρχία (ευκαιρία και για ψώνια). Και εκείνοι που απήργησαν και εκείνοι που κατέβηκαν στις συγκεντρώσεις για την τιμή των όπλων το έκαναν. Περισσότερο ως ηθικό χρέος, παρά ως κατάθεση δύναμης, ως πράξη που εγγράφει υποθήκες για μελλοντική κλιμάκωση.

Γι' αυτό και εμείς βάζουμε για μια ακόμη φορά το ερώτημα: ως πότε; Ως πότε θα σερνόμαστε αξιοθρήνητοι πίσω από πολιτικάντηδες και γραφειοκράτες συνδικαλιστές; Ως πότε θα αναθέτουμε στον κάθε Γιωργάκη και στον κάθε Πολυζωγόπουλο να μας αντιπροσωπεύουν, να μιλούν αυτοί για λογαριασμό μας; Ως πότε θα εθελουφλούμε;

Η λέξη συνέλευση έχει εξαφανιστεί από το εργατικό λεξιλόγιο. Έχει ταυτιστεί μόνο με την εκλογοαπολογιστική. Μαζεύονται μερικοί, την τρίτη φορά έχουν απαρτία, ρυθμίζουν τα των εκλογών και αυτό ήταν. Οι εργαζόμενοι δεν συζητούν για τα προβλήματά τους, δεν αγωνιούν, δεν υποβάλλουν και δεν κρίνουν προτάσεις και αντιπροτάσεις, δεν συναποφασίζουν. Όλες οι διαδικασίες καθορίζονται από μια χούφτα εκπροσώπους. Αυτοί σκέπτονται για μας, πριν από μας, χωρίς εμάς. Πλήρης κοινοβουλευτικοποίηση.

Κρατάει χρόνια αυτή η κολόνα. Και βέβαια, βολεύει και τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, που λειτουργεί και αναπαράγεται χωρίς περιττές ενοχλήσεις, και το σύστημα του καπιταλισμού, που εξασφαλίζει τον έλεγχο των κοινωνικών δράσεων και αντιδράσεων. Ας είμαστε ειλικρινείς, όμως. Δεν το κέρδισαν με το σπαθί τους αυτό. Εμείς τους το χαρίσαμε. Εμείς υποχωρήσαμε. Εμείς σκύψαμε το κεφάλι και γίναμε μοιρολάτρες. Εμείς κλειστήκαμε στο καβούκι μας. Εμείς απαλλοτριώσαμε το δικαίωμα να αποφασίζουμε οι ίδιοι για την τύχη μας.

■ Στα χαρτιά:

Βουλωμένο γράμμα διαβάζουμε. Την προηγούμενη και την προπροηγούμενη εβδομάδα γράψαμε ότι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία θα ρίξει μια 24ωρη ντουφεκιά (της ήρθε μάλιστα και βολικά, καθώς η ψήφιση του νομοσχεδίου για τις ΔΕΚΟ συνέπεσε με την εθιμοτυπική 24ωρη απεργία για τον προϋπολογισμό και έτσι δεν χρειάστηκε να καλέσει σε δεύτερη 24ωρη) και μετά θα διακηρύξει ότι το νομοσχέδιο θα καταργηθεί στην πράξη. Ετσι και έγινε. «Αυτό το νομοσχέδιο θα μείνει στα χαρτιά», κραύγαζε ο Πολυζωγόπουλος από το βήμα της απεργιακής συγκέντρωσης στο Πεδίο του Άρεως. Η τελευταία φορά που ακούστηκε η ίδια κραυγή ήταν πριν μερικούς μήνες, όταν ψηφίζοταν το νομοσχέδιο για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας. Μάλιστα, για να δώσει περισσότερη έμφαση στην κραυγή, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία συμπλήρωνε, ότι δεν πρόκειται να ορίσει αντιπροσώπους στις τριμερείς νομαρχιακές επιτροπές διευθέτησης. Δεν πέρασαν ούτε δυο μήνες και η απόφαση άλλαξε. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία συμμετέχει πια κανονικότερα στις επιτροπές διευθέτησης, για να... καταγράψει τη διαφωνία της. Δημοκρατικά πράγματα. Δεν θα βγούμε και έξω από τους δεσμούς.

■ Μας δουλεύουν

Ακατάλληλα αυγά και προϊόντα που περιέχουν αυγά βρέθηκαν στην Ιταλία σε μεγάλες ποσότητες. Αρκεί να σημειωθεί, ότι αποσύρθηκαν 32.000.000 αυγά ακατάλληλα για ανθρώπινη κατανάλωση, 2.300 κιλά προϊόντων αυγών και 60.540 κιλά ειδών που παρασκευάστηκαν με βάση το αυγό. Φανταστείτε, δηλαδή, πόσες ποσότητες κατανάλωσαν οι Ιταλοί και οι άλλοι Ευρωπαίοι (και όχι μόνο), όπου εξάγονται ιταλικά προϊόντα. Ας έρδουμε, όμως, και στα «καθ' ημάς». Όπως μας ενημερώνει ο ΕΦΕΤ σε ανακοίνωσή του, ειδοποιήθηκε από τις ιταλικές αρχές μόλις στις 12 Δεκέμβρη και ενώ σάλος επικρατούσε σε όλη την Ευρώπη τουλάχιστον μια εβδομάδα πριν.

Αναφέρει η ανακοίνωση του ΕΦΕΤ: «Στην ενημέρωση των Ιταλικών αρχών δεν αναφέρεται ότι τέτοια προϊόντα διακινήθηκαν στην Ελλάδα. Ωστόσο, σημειώνεται ότι η έρευνα βρίσκεται σε εξέλιξη και οι Ιταλι-

κές αρχές θα ενημερώνουν για οποιαδήποτε σχετική μη εμπιστευτική συμπληρωματική πληροφορία. Ο ΕΦΕΤ με τη σειρά του θα ενημερώσει για το ζήτημα αυτό με επίσημη ανακοίνωση το καταναλωτικό κοινό, για όσα νέα στοιχεία τεθούν στη διάθεσή του». Και η ανακοίνωση καταλήγει: «Με τα σημερινά δεδομένα δεν υπάρχει κανένας λόγος ανησυχίας για τους καταναλωτές»!

Πώς, ρε καραγκιόζηδες (για να μη γράψουμε τίποτα χειρότερο) μας διαβεβαιώνετε ότι «δεν υπάρχει κανένας λόγος ανησυχίας» (προσέξτε: κανένας!), όταν δεν ξέρετε καν αν τέτοια προϊόντα διακινήθηκαν στην Ελλάδα, αν τα φάγαμε και εξακολουθούμε να τα τρώμε, επειδή κανείς δεν τα απέσυρε από τα ράφια των μαγαζιών;

■ Διακήρυξη ταξικής συνεργασίας

«Το γενικό συμφέρον είναι μία έννοια με πολύ ευρύ περιεχόμενο, αντικατοπτρίζει κοινωνικές ισορροπίες και πρέπει να εκφράζει τη συνισταμένη των αντιμαχόμενων συμφερόντων της κοινωνίας. Κάτι το οποίο δεν εξασφαλίζεται με τις σχεδιαζόμενες βλαπτικές μεταβολές των εργασιακών σχέσεων στις ΔΕΚΟ».

Ποιος λέει τα παραπά-

Τι Ιράκ, τι Παλαιστίνη, ίδιος ο εχθρός, ίδια η αντίσταση των γαβριάδων

νω; Η ΓΣΕΕ και οι Ομοσπονδίες των ΔΕΚΟ, σε υπόμνημα-διάβημα προς το υπουργείο Εργασίας, που επέδωσαν την περασμένη Δευτέρα στον υφυπουργό Γιακουμάτο. Ωστε υπάρχει και συνισταμένη των αντιμαχόμενων συμφερόντων της κοινωνίας, δηλαδή των εργατών και των καπιταλιστών, η οποία ονομάζεται γενικό συμφέρον! Και μεις οι αφελείς που νομίζαμε ότι αφεντικά και εργάτες είναι νερό και λάδι, τάξεις ανταγωνιστικές, που δεν μπορούν να συνυπάρξουν στο έδαφος κανενός γενικού

συμφέροντος! Δυστυχώς, όλοι οι μεγάλοι στοχαστές που υπηρέτησαν την υπόθεση της κοινωνικής απελευθέρωσης δεν μπόρεσαν να φτάσουν στο ύψος των εργατοπατέρων της ΓΣΕΕ, δεν μπόρεσαν να

■ Πρόκληση – αλητεία

Το λένε και το ξαναλένε, το γράφουν και το ξαναγράφουν (η τελευταία αναφορά που αλιεύσαμε ήταν στην προκλητική ομιλία Γκαργκάνα στη Θεσσαλονίκη). Το μεγάλο πρόβλημα της κοινωνικής ασφάλισης -λένε- είναι το δημογραφικό ή η «γήρανση του πληθυσμού». Ισχυρίζονται, δηλαδή, ότι είναι λίγοι οι νέοι εργαζόμενοι και δεν μπορούν να συντηρήσουν τους αυξανόμενους συνταξιούχους. Από πού κι ως πού, όμως, μπορεί αυτό να θεωρηθεί πρόβλημα σε μια κοινωνία που η επίσημα καταγεγραμμένη ανεργία (χωρίς να υπολογίζουμε την ημιαπασχόληση) είναι σταθερά πάνω από το 10% και η ανεργία των νέων ξεπερνά το 30%; Ακούσατε κανέναν να λέει ότι η ανεργία είναι πρόβλημα για την ασφάλιση; Θεωρούν δικαίωμα των καπιταλιστών να σπρώχνουν νέο κόσμο στην ανεργία και δεν το παίρνουν καν υπόψη τους. Αν, όμως, υπήρχε πλήρης απασχόληση ή έστω μείωση της ανεργίας (αυτό θα μπορούσε να γίνει με την εφαρμογή του 5ήμερου-35ωρου και την κατάργηση κάθε «ελαστικότητας»), αυτόματα θα βελτιώνονταν τα οικονομικά της Κοινωνικής Ασφάλισης. Για να μη μιλήσουμε, βέβαια, για το αγαπημένο στους καπιταλιστές σπορ της εισφοροδιαφυγής και εισφοροκλοπής, για τα κλεμμένα αποθεματικά και όλα τα υπόλοιπα. Αυτοί, όμως, τη βρήκαν τη λύση. Πετάνε τη λέξη «δημογραφικό» και πάνω σ' αυτή χτίζουν τις προτάσεις για παράταση του εργασιμίου βίου.

Πρέπει, βέβαια, να πούμε και το άλλο. Οτι όντως τα ζευγάρια στην Ελλάδα γεννούν λιγότερα παιδιά σε σχέση με το παρελθόν. Και καλά κάνουν. Γιατί δεν θέλουν να μεγαλώνουν παιδιά μέσα στην ανέχεια και μετά, αφού τα μεγαλώσουν, να τα βλέπουν να βολοδέρνουν άνεργα και να βλαστημούν τη μάνα και τον πατέρα που τα 'φεραν στον κόσμο.

συλλάβουν την αρχή του «κοινωνικού εταιρισμού».

■ Ξεφτίλα

Το 'πε μία, το 'πε δύο, το 'πε τρεις, μας έπρηξε να το λείε σε όλα τα κανάλια ο Πανάρας ο Παναγιωτόπουλος, μη τυχόν και δεν το εμπεδώσουμε. Μόλις από κάποιο κανάλι μαθεύτηκε ότι υπάρχει επιστολή Εμφιετζόγλου στο Μαξίμου, που καταγγέλλει ένα υψηλόβαθμο στέλεχος, τον πρόεδρο του ΟΕΚ, για εκβιασμό, έσπευσε να του τηλεφωνήσει! Όχι του υφισταμένου του προέδρου του ΟΕΚ, αλλά του Εμφιετζόγλου! Ένας υπουργός μαθαίνει φήμες και σπεύδει να τηλεφωνήσει σε έναν μεγαλοκαπιταλιστή για να σιγουρέψει τις φήμες! Και το λείε και καμαρώνει. Χωρίς να συνειδητοποιεί την ξεφτίλα! 'Η μήπως την συνειδητοποίησε, αλλά προτίμησε να δείξει πόσο πολύ υπολογίζει έναν επιχειρηματία που έχει ανοιχτή γραμμή με το Μαξίμου;

■ Καραγκιόζης

Με τη Μετεωρολογική Υπηρεσία τα 'βαλε ο Πολυζωγόπουλος, μιλώντας στην απεργιακή συγκέντρωση της ΓΣΕΕ την περασμένη Τετάρτη. Γιατί -όπως έλεγε- η ΕΜΥ μιλούσε για βαριά καιρικά φαινόμενα, ώστε να αποθαρρύνει τον κόσμο να κατέβει στη συγκέντρωση. «Νικήσαμε και τη βροχή», κραύγαζε θριαμβικά, αλλά πριν προλάβει να κατέβει από το βήμα άνοιξαν οι καταρράκτες τ' ουρανού και πλάκωσε μια μπόρα άλλο πράγμα. Πρώτη φορά είναι πού κάποιος γραφειοκράτης συνδικαλιστής γίνεται καραγκιόζης;

■ Αυτό δεν είναι διαπλοκή;

Πλήρωσε ο ελληνικός λαός να φτιαχτεί ένα μεγάλο υπόγειο πάρκινγκ στο σταθμό «Φιξ» του μετρό, το έχτισε η «Αττικό Μετρό ΑΕ» και μόλις τελείωσε το παραχώρησε σε ιδιωτική εταιρία για να το εκμεταλλεύεται! Και όχι μόνο το παραχώρησε για εκμετάλλευση, αλλά η «Αττικό Μετρό Εταιρία Λειτουργίας» ανέλαβε εξ ολοκλήρου και το κόστος συντήρησης, η οποία θα γίνεται με δικό της προσωπικό. Κατά τα άλλα, η σημερινή κυβέρνηση είναι εχθρός της διαπλοκής.

■ Κι ύστερα μυξοκλαίνε

«Ξεπάστρεψέ τον, Λούκα, ξεπάστρεψέ τον». «Ο Λούκα μόλις ξέκανε δυο άλλους». «Πω πω χτύπημα, πω πω θέαμα». Τα πλάνα που πρόβαλε η ιταλική RAI τραβήχτηκαν από τους ίδιους τους ιταλούς στρατιώτες στη Νασιρίγια. Ακούγονται οι φωνές τους καθώς επιδοκιμάζουν τον καλύτερο σκοπευτή τους που ξεπαστρεύει εχθρούς, σε ένα επεισόδιο της... ανθρωπιστικής τους αποστολής στη Μεσοποταμία. Τα πλάνα τα είδε ολόκληρη η Ιταλία. Ετσι, δεν θα 'χει κανένα άλλοδι και δεν θα δικαιούται να μυξοκλαίει, αν και όταν σκάσουν μερικές βόμβες σε κάποιο τρένο ή σε κάποιο λεωφορείο.

■ Παιδεία και πολιτισμός

Την αφίσα αλιεύσαμε από το «Βήμα». Πολλές επεξηγήσεις δεν χρειάζονται. Με 6 ευρώ (τζάμπα πράμα) ο ΔΑΠίτης και η ΔΑΠίτσα μπορούν να παρακολουθήσουν στριπ σόου (προφανώς μεταφερόμενο από κάποιο από τα θλιβερά στριπτιζάδικα της πόλης) στη Νομική. Προσέξτε την ορθογραφία στη λέξη «πάρτη» και θα καταλάβετε περισσότερα για το επίπεδο των παιδιών της «γαλάζιας γενιάς», που ακολουθούν τις διδαχές του ηγέτη τους: «Η Παιδεία και ο Πολιτισμός είναι τα συγκριτικά πλεονεκτήματα του τόπου μας». Παιδεία και πολιτισμός -κυριολεκτικά- του κώλου.

■ Βόμβα στο Σύνταγμα

Ρεζίλεψαν (πάλι) το κράτος

Επί ένα ολόκληρο 24ωρο ο κυβερνητικός εκπρόσωπος διαβεβαίωνε ότι η Αστυνομία ενήργησε έγκαιρα και αποτελεσματικά και εκκένωσε το χώρο κοντά στον οποίο αναμενόταν να σκάσει αυτοσχέδιος εκρηκτικός μηχανισμός. Μόνο όταν βγήκαν ρεπορτάζ στις εφημερίδες, στα οποία οργισμένοι περιόικοι δήλωναν ότι κανείς δεν τους ειδοποίησε να φύγουν, αναγκάστηκαν να παραδεχτούν ότι υπήρξε «λάθος». Προσπάθησαν να ρίξουν την ευθύνη στη νεαρή μπατσάνα που πήρε το τηλεφώνημα, όμως, οι μπατσοσυνδικαλιστές δημοσίευσαν το σχετικό έγγραφο στο οποίο η συνάδελφός τους τα είχε σημειώσει όλα κανονικότητα.

Από τύχη και μόνο, λοιπόν, δεν τραυματίστηκε σοβαρά κανένας άνθρωπος. Χρειάστηκε να τηλεφωνήσουν και δεύτερη φορά στην «Ελευθεροτυπία» αυτοί που τοποθέτησαν τον εκρηκτικό μηχανισμό, για να πάρουν οι μπάτσοι κάποια μέτρα την τελευ-

ταία στιγμή. Και βέβαια, η ευθύνη είναι όλη δική τους και όχι των δραστών, οι οποίοι είχαν την ευαισθησία να παρακολουθούν το χώρο και να κάθουν το δεύτερο τηλεφώνημα, δείγμα του ότι δεν ήθελαν να υπάρξει ούτε τυχαίος τραυματισμός.

Απόδειξη επίσης του ότι η βόμβα δεν τοποθετήθηκε από «πράκτορες», όπως κάποιος έσπευσε να αποφανθούν (πρώτοι και καλύτεροι οι του Περισοπού, βεβαίως), αλλά από κάποια ομάδα ένοπλης επαναστατικής βίας. Το ποια είναι αυτή η ομάδα θα το μάθουμε προφανώς αργότερα, όταν θα υπάρξει ανάληψη ευθύνης και ιδεολογικοπολιτική τοποθέτηση. Εμείς δεν βιαζόμαστε να «ταυτοποιήσουμε», αναπαράγοντας αυτά που διοχετεύει η Αντιτρομοκρατική. Εκείνο που μπορούμε να διαβλέψουμε είναι η σκοπιμότητα της ενέργειας και η επιλογή του στόχου. Το υπουργείο Οικονομίας στην πλατεία Συντάγματος. Το υπουργείο

που συμβολίζει την αντιλαϊκή οικονομική πολιτική. Στο κέντρο της πόλης, εκεί που υπάρχει η μεγαλύτερη συγκέντρωση μπάτσων και ασφαλτών.

Εκείνοι που προεξόφλησαν ότι «εξάρθρωσαν την τρομοκρατία» πήραν ένα ακόμη καλό μάθημα. Ενα μάθημα που καταδεικνύει ότι η βίαιη πολιτική δράση δεν αντιμετωπίζεται με κατασταλτικά μέτρα, γιατί πηγάει από την ίδια την κοινωνική και πολιτική πραγματικότητα. Ενα μάθημα που καταδεικνύει, επίσης, ότι οι μηχανισμοί καταστολής δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν μικρές και ευέλικτες ομάδες αγωνιστών, που είναι αποφασισμένοι να αναπτύξουν τέτοιου είδους δράση. Όχι τίποτ' άλλο, αλλά κομπορρημονούσαν πως με τα συστήματα «ασφάλειας» που αγόρασαν για την Ολυμπιάδα, με τις χαφιεδικοκάμερες και τα λεφούσια των νέων μπάτσων και ασφαλιτών, που συνεχώς προσλαμβάνουν, δεν θα μπο-

ρούσε να κουνηθεί κουνούπι. Το μόνο στο οποίο αποβλέπει αυτός ο μηχανισμός είναι η κατατρομοκράτηση του ελληνικού λαού και η αποτροπή αντιστάσεων και κοινωνικών εκρήξεων. Τις ομάδες ένοπλης επαναστατικής δράσης δεν μπορεί να τις αντιμετωπίσει. Και βέβαια, δεν υπάρχει ζήτημα ασφάλειας του λαού από τη δράση αυτών των ομάδων. Ζήτημα ασφάλειας υπάρχει μόνο από τους κατασταλτικούς μηχανισμούς. Φτάνει να μετρήσουμε μόνο τους δολοφονημένους από «τυχαίες εκπυροσκορησίες» των τελευταίων ετών για να μην έχουμε καμιά αμφιβολία γι' αυτό.

Όσο για τον Περισοπό, που έσπευσε και πάλι να βγάλει τη χολή του, η προβοκατορολογία και η πρακτορολογία είναι το μόνο που διαθέτει. Γιατί συζήτηση επί της ουσίας, πολιτική κριτική και κατάθεση πολιτικών προτάσεων δεν μπορεί να κάνει ένα κόμμα υποταγμένο στην αστική τάξη.

Λαδιές και λαδιάρηδες

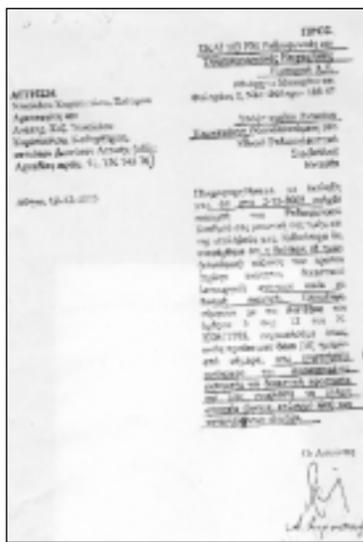
Μήπως μπορείτε να μας το εξηγήσετε, γιατί εμείς δεν καταλάβαμε τίποτα; Τελικά ήταν λαδιάρης ο πρόεδρος του ΟΕΚ Οικονομόπουλος ή όχι; Πήγε να πάρει μίζα από τον Εμφιετζόγλου ή όχι; Αν αληθεύει το δημοσίευμα του «Παρόντος» περί ύπαρξης επιστολής Εμφιετζόγλου στον (φίλο του) πρωθυπουργό, ότι ο Οικονομόπουλος του ζητούσε μίζα, τότε ο Οικονομόπουλος έπρεπε ήδη να είναι κατηγορούμενος. Αν δεν αληθεύει το δημοσίευμα και δεν υπάρχει επιστολή, όπως ο ίδιος ο Οικονομόπουλος διατείνεται και εμμέσως επιβεβαιώνει η κυβέρνηση, τότε γιατί τον έδιωξε ο Παναγιωτόπουλος; Και γιατί ο Οικονομόπουλος δεν ακολουθεί την πεπατημένη της μήνυσης και αγωγής κατά Μάκη Κουρή, αλλά καταγγέλλει γενικά και αόριστα... συντροφικά μαχαιρώματα;

Αυτή η ιστορία βρομάει και βρομάει πολύ. Καθώς μάλιστα αποκαθηλώθηκε σε χρόνο ρεκόρ από τα πρωτοσέλιδα, ακόμα και των αντιπολιτευόμενων εφημερίδων, βρομάει ακόμα πιο πολύ. Δυο είναι τα σίγουρα δεδομένα.

Πρώτο, ότι επιχειρείται κάποιο ξεκαθάρισμα λογαριασμών μεταξύ εργολάβων και σφουγγακωλάριων. Τι ακριβώς ρόλο παίζει ο Οικονομόπουλος δεν μπορούμε να πούμε και ούτε μας ενδιαφέρει.

Δεύτερο, ότι ο «πολύς» Πάνος Παναγιωτόπουλος από Πανάρας έγινε Πανούλης. Διάβασε ένα δημοσίευμα και έσπευσε να «σουτάρει» ένα πολιτικό στέλεχος από έναν κρατικό οργανισμό, χωρίς να περιμένει να διασταυρώσει την είδηση. Εκτός αν πήρε πράσινο φως από το Μαξίμου, αλλά δεν λείε τίποτα, γιατί εκ των υστέρων όλοι μαζί αποφάσισαν να κουκουλώσουν την υπόθεση. Κι ενώ την Κυριακή και τη Δευτέρα το 'παιζε αδιάφορος και επικαλούνταν τις καταγγελίες για την «παραίτηση» Οικονομόπουλου, την Τρίτη δήλωνε ότι δεν τον έδιωξε λόγω φημών, αλλά γιατί... δεν μπορούσαν να συνεργαστούν!

Εμείς εδώ είμαστε

«Αίτηση Νικολάου Συρόπουλου, Επιτίμου Αρεοπαγίτη και Αγάπης συζ. Νικολάου Συροπούλου, Καθηγήτριας, κατοίκων Διονύσου Αττικής (οδός Αρκαδίας αριθ. 91). Αθήνα, 12-12-2005

Προς ΣΚΑΙ 103 FM Ραδιοφωνικές και Τηλεοπτικές Επιχειρήσεις Εμπορική ΑΕ

Υπόψη κ. Αντωνίου Καρκαγιάννη (Κοινοποιούμενη στο Εθνικό Ραδιοτηλεοπτικό Συμβούλιο) Ενταύθα

Πληροφορηθήκαμε, με έκπληξή μας, ότι στις 2-12-2005 υπήρξε εκπομπή του Ραδιοφωνικού Σταθμού σας μειωτική της τιμής και της υπολήψεώς μας. Ειδικότερα δε, αναφέρθηκε ότι η δεύτερη εξ ημών (επωνύμως) σύζυγος του πρώτου (πρώην ανώτατου δικαστικού λειτουργού) ανήγειρε οικία σε δασική περιοχή. Επομένως, σύμφωνα με τις

διατάξεις του άρθρου 3 παρ. 12 του Ν. 2328/1995, παρακαλούμε όπως εντός προθεσμίας δέκα (10) ημερών από σήμερα μας χορηγήσετε αντίγραφο της συγκεκριμένης εκπομπής για δικαστική προστασία και μας γνωρίσετε τα πλήρη στοιχεία (όνομα, επώνυμο κλπ) των καταγγελλόντων ιδιωτών.

Οι Αιτούντες».

Όσοι από τους αναγνώστες της «Κ» έχουν γερή μνήμη θα θυμούνται ότι ο κύριος και η κυρία Συρόπουλου έχουν καταγγεληθεί πρώτα από τις στήλες της «Κ», στη μεγάλη έρευνα για το σκάνδαλο του οικοδομικού συνεταιρισμού «Νέα Αιολίς», που με τις πλάτες δικαστικών-μελών του και πολιτικών καταπάτησε εκτάσεις στο δάσος Διονύσου-Πεντέλης. Μερικά μόνο στοιχεία από το μεγάλο αυτό σκάνδαλο αποκαλύφθηκαν και σε ραδιοφωνική εκπομπή του ΣΚΑΙ, με τη συμμετοχή εκπροσώπων περιβαλλοντικών οργανώσεων, που χρόνια τώρα δίνουν έναν άριστο αγώνα ενάντια στους καταπατητές, χωρίς να έχουν κανένα προσωπικό όφελος.

Ο επίτιμος αεροπαγίτης και η σύζυγός του ενοχλήθηκαν από τις ραδιοφωνικές αποκαλύψεις και απειλούν με διώξεις. Λέμε απειλούν, γιατί δε νομίζουμε να τολμήσουν, αφού ξέρουν πολύ καλά πως τα καταγγελλόμενα είναι αλήθεια. Εμείς, πάντως, εδώ είμαστε και πολύ θα θέλαμε να ασχοληθούν και με την ταπεινότητά μας. Πως και πως περιμένουμε να δοθεί λίγη παραπάνω δημοσιότητα στα αίτια της «Νέας Αιολίδος».

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ Γ. ΚΑΛΑΪΤΖΙΔΗ, Π. ΚΑΡΑΣΑΡΙΝΗ, Π. ΑΣΠΙΩΤΗ

**Συγκέντρωση - Συζήτηση
Δευτέρα, 19/12, 6.30μμ
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ**

**ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΑΛΛΗΛΕΓΥΗΣ
ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ**

■ Παρά τη ρυθασμένη αντίδραση του Μητσοτακείου

Μεγάλη επιτυχία της έκθεσης «Χρώμα από τα λευκά κελιά» στα Χανιά

ΧΡΩΜΑ ΑΠΟ ΤΑ ΛΕΥΚΑ ΚΕΛΙΑ

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ
ΜΕ ΈΡΓΑ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΗΣ Ε.Ο. 17Ν

Στον χώρο θα πραγματοποιηθούν προβολές ταινιών και έκθεση αφίσας, σχετικά με τους πολιτικούς κρατούμενους.

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/12 Κ' ΠΕΜΠΤΗ 15/12,
από τις 18:00, στα ΝΕΩΡΕΙΑ ΧΑΝΙΩΝ

Πρωτοβουλία αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους - Χανιά

Την άδεια του δημάρχου Κυριάκου Βιρβιδάκη είχε η «Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους» στα Χανιά, για να οργανώσει την έκθεση με έργα των πολιτικών κρατούμενων σε αίθουσα πολιτιστικών εκδηλώσεων του Δήμου. Φαίνεται, όμως, πως ο ανηψιός δεν είχε καταλάβει καλά τη γραμμή. Οι άνθρωποι του θείου (Μητσοτάκη) πανταχού παρόντες στα Χανιά, ανέλαβαν να αποκαταστήσουν την τάξη. Παραμονή της έκθεσης, λοιπόν, ο αντιδήμαρχος Αρχοντάκης ενημέρωσε την Πρωτοβουλία ότι ο χώρος δεν παραχωρείται! Τα τσιράκια του Μητσοτάκη νόμισαν ότι θα τα κατάφεραν. Το μόνο που κατάφεραν, όμως, ήταν να τη διαφημίσουν καλύτερα. Η Πρωτοβουλία κινήθηκε γρήγορα. Εξασφάλισε χώρο στην Αρχιτεκτονική Σχολή και ξαμολύθηκε με τηλεβόες στο κέντρο της πόλης, καταγγέλλοντας το αίσχος της δημοτικής αρχής και ανακοινώνοντας το νέο χώρο. Οπως πληροφορηθήκαμε η έκθεση είχε μεγάλη επιτυχία. Την επισκέφτηκε πολύς κόσμος, ενώ τα αντίγραφα των έργων πουλήθηκαν σχεδόν όλα.

■ ΑΠΕΡΓΙΑ 14/12

«Δεν είμαστε ρετιρέ, είμαστε λιγνιτωρύχοι»

Το σύνθημα είναι από την αφίσα-πικέτα που είχαν κρεμασμένη στο στήθος τους οι εναερίτες της ΔΕΗ. Με φωτογραφία τους την ώρα της δουλειάς, κρεμασμένοι σαν τα σταφύλια στους πυλώνες υψηλής τάσης. Αυτή η αφίσα-πικέτα ήταν όλα τα λεφτά στη συγκέντρωση της ΓΣΕΕ στο Πεδίο του Αρεως. Εχοντας την στο μυαλό σου αντίκριζες τη συγκέντρωση. Γιατί, όπως είναι γνωστό, όλα τα μεγέθη είναι συγκρίσιμα. Αλλιώς αντικρίζεις τη συγκέντρωση όταν έχεις στο μυαλό σου τις προηγουμένως άτονες μαζώξεις της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας που «σώζονταν» μόνο από την παρουσία του «χώρου», αλλιώς αντικρίζεις τη συγκέντρωση, όταν έχεις στα μάτια σου την αφίσα των εναερίτων, μαζί με τη σοβαρότητα του νομοσχεδίου της κυβέρνησης για τις ΔΕΚΟ.

Πολύ περισσότερο όταν στη συγκέντρωση έχουν έρθει εργαζόμενοι από αρκετές πόλεις της Ελλάδας. Όταν εκεί αντιπροσωπεύονται -απειροελάχιστα έστω- τα τεράστια προβλήματα που αντιμετωπίζει η εργατική τάξη. «Στη Θήβα 200 απολυμένοι από την ΟΜΠ-CD-DVD ζητούν από την κυβέρνηση να επαναλειτουργήσει η εταιρία. Δουλειά ζητάει η εργατιά», έγραφε ένα πανό. Κάτω απ' αυτή την οπτική, που προ-

κύπτει από την κατάσταση, όχι από τις λογικές του μικρότερου κακού, όχι από τα γνωστά αγωνιστικά παραμυθίσματα του «χώρου», τα περί «μαζικών και δυναμικών συγκεντρώσεων» δεν είναι τίποτε άλλο από αναπαραγωγή των εκτιμήσεων της γραφειοκρατίας.

Δεν φαινόταν να έρχεται τίποτε περισσότερο στις τόσες μέρες προετοιμασίας της απεργίας. Από τη μια, η υποτονικότητα του κόσμου της δουλειάς, από την άλλη, η απονεύρωση των εργατοπατέρων, δεν άφηναν κανένα περιθώριο, κανένα παράθυρο για ένα αγωνιστικό (ρεφορμιστικό -τί άλλο θα ήταν;- αλλά αγωνιστικό) ξέσπασμα. Απλά, η μεταφορά απεργιών από πολλές πόλεις της Ελλάδας «έσωσε» τα προσχήματα του Πολυζωγόπουλου και της παρέας του. Από τη διπλανή πόρτα, από την πλατεία Κοτζιά, το ΚΚΕ, το ΠΑΜΕ, συγκέντρωσε τα μέλη του, τα ξαναπήγε ένα ακόμα απομονωμένο, άτονο, βαριεστημένο περίπατο διαμαρτυρίας και η σεμνή τελετή... ξεκίνησε ταξικά.

Λογική κατόληξη όλων αυτών, η για μια ακόμη φορά «κατάργηση του νομοσχεδίου στην πράξη». Σύμφωνα πάντα με τις δηλώσεις των χαρτογιακάδων. Θα πείτε ότι κατάργηση του νομοσχεδίου στην πράξη έλεγαν και μετά

την ψήφιση του προηγούμενου νομοσχεδίου («διευθέτηση του χρόνου εργασίας») και τώρα στρογγυλοκάθονται στις επιτροπές διευθέτησης. Αυτή είναι η κατάντια τους.

Η αφίσα, όμως, των εναερίτων εκεί. Ακόμα κι αν αυτοί που την κράταγαν στο στήθος δεν γνωρίζουν ότι με τα πραγματικά ρετιρέ αυτής της κοινωνίας η μόνη γλώσσα συνεννόησης που υπάρχει είναι ο σκληρός, ο αδυσώπητος, ο μέχρις εσχάτων αγώνας. Ακόμα κι αν αυτοί που την κράταγαν στο στήθος δεν γνωρίζουν ότι η θέση τους δεν είναι πίσω από τα κελεύσματα των ξεπουλημένων, πίσω από τις συνδιαλλαγές των «εκπροσώπων» με το κεφάλαιο και τις κυβερνήσεις του. Ακόμα κι αν δεν γνωρίζουν ότι με τέτοιου είδους κινητοποιήσεις, με τέτοιου είδους διαμαρτυρίες, με τέτοιου είδους απεργίες, κανένα πρακτικό αντίκρισμα δεν θα έχουν.

Ακόμα η αφίσα εκεί. Να υπογραμμίζει τον αδυσώπητο κοινωνικό πόλεμο. Να υπενθυμίζει ότι αυτά που καθημερινά χάνονται από την απάθεια και τα ξεπουλημένα είναι κατακτήσεις σκληρών αγώνων. Αγώνων με όλη τη σημασία της λέξης. Να αναζητάει το νέο ξεπέρασμα προς το μέλλον του κόσμου της δουλειάς. Την ανεξάρτητη ταξική οργάνωση και δράση.

Μυρίζει προβοκάτσια!

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

στρατεία εναντίον της.

Η δολοφονία του Τουένι μυρίζει έντονα προβοκάτσια. Κι αυτοί που πιθανότατα την έχουν στήσει δεν είναι άλλοι απ' αυτούς που αναμφίβολα επωφελούνται απ' αυτή την υπόθεση, η Ουάσινγκτον και το Τελ Αβίβ. Η Συρία είναι στο στόχαστρό τους γιατί δεν συνεργάζεται όσο θα ήθελαν στον πόλεμο για την καταστολή της ιρακινής αντίστασης και την υποταγή του ιρακινού λαού, γιατί φιλοξενεί ακόμη στο έδαφός της ριζοσπαστικές παλαιστινιακές οργανώσεις, αλλά και για τους δεσμούς που έχει με τη λιβανέζικη οργάνωση Χεσμπολά, η οποία ανάγκασε τον ισραηλινό στρατό να αποχωρήσει από το Λίβανο. Στόχος τους είναι να σφίξουν τον κλοιό γύρω από το συριακό καθεστώς για να το αναγκάσουν να υποταχτεί στις απαιτήσεις τους, να απομονώσουν και να αποδυναμώσουν στρατιωτικά και πολιτικά τη Χεσμπολά, να αποσταθεροποιήσουν πολιτικά το Λίβανο και να υποδαυλίσουν τις θρησκευτικές αντιθέσεις για να δημιουργηθεί πρόσφορο έδαφος

που θα διευκολύνει την ανάμειξή τους.

Η δολοφονία του Τζεμπράν Τουένι έγινε μια μέρα μετά την παράδοση στο Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ της τελευταίας έκθεσης του ειδικού ανακριτή του ΟΗΕ για τη δολοφονία του Ραφίκ Χαρίρι, Ντετλέβ Μέχλις. Στην έκθεση επισημαίνεται ότι νέα στοιχεία έχουν ενισχύσει την πεποίθηση της επιτροπής που διεξάγει την ανάκριση ότι οι υπηρεσίες πληροφοριών της Συρίας και του Λίβανου γνώριζαν για τη δολοφονία του Χαρί-

ρι. «Στα τέλη Οκτώβρη του 2005, παρουσιάστηκε στην επιτροπή - αναφέρεται στην έκθεση - ένας νέος μάρτυρας, ο οποίος έδωσε μια περιεκτική και λογική κατάθεση σχετικά με τα σχέδια δολοφονίας του Χαρίρι. Η μαρτυρία του εκτιμάται ως αξιόπιστη και οι πληροφορίες που έδωσε έγκυρες».

Η αναφορά στο νέο μάρτυρα γίνεται γιατί οι καταθέσεις δύο άλλων μαρτύρων στις οποίες στηρίχτηκε βασικά η προκαταρκτική έκθεση Μέχλις έχουν χάσει την αξιοπιστία τους. Ο ένας απ' αυτούς, ο Ζουχίρ Σιντίκ, συνελήφθη στη Γαλλία και κρατείται ως ύποπτος και ο άλλος, ο Χασάμ Ταχέρ Χασάμ, δήλωσε ότι απειλήθηκε και δωροδοκήθηκε για να ενοχοποιηθεί τη Συρία από το γιο του Χαρίρι και ανακάλεσε την κατάθεσή του μπροστά στη συριακή τηλεόραση.

Η συριακή κυβέρνηση ζήτησε από το Μέχλις να πάρει υπόψη του κατά την ανάκριση το δεδομένο αυτό, εκείνος όμως χαρακτήρισε την κίνηση της Συρίας παρέμβαση στο έργο του και στην τελευταία έκθεσή του επισημαίνει ότι διαθέτει αξιόπιστες πληροφο-

ρίες ότι πριν από τη δημόσια ανάκληση της κατάθεσής του Χασάμ Ταχέρ Χασάμ, «στενοί συγγενείς του είχαν συλληφθεί και απειληθεί από σύριους αξιωματούχους» και ακόμη ότι «η προκαταρκτική ανάκριση οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ο κύριος Χασάμ χειραγωγείται από τις συριακές αρχές». Αντε να βρεις άκρη. Στην έκθεση αναφέρεται επίσης ότι η Συρία ανταποκρίνεται αργά στις απαιτήσεις της ανάκρισης, δίνοντας πάσα στο Λευκό Οίκο να αρχίσει το γνωστό τροπάριο ότι η Συρία δεν συμμορφώνεται πλήρως με την απόφαση 1636 του ΟΗΕ και να επαναφέρει πιεστικά στο προσκήνιο την απειλή των κυρώσεων.

Οπως φαίνεται, δεν έχουν προκύψει μέχρι στιγμής από την ανάκριση που διεξάγει η επιτροπή Μέχλις επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που ενοχοποιούν ανώτατους σύριους αξιωματούχους. Αυτό βέβαια δεν εμποδίζει την Ουάσινγκτον και το Τελ Αβίβ να κλιμακώσουν την αντισυριακή προπαγανδιστική εκστρατεία τους. Κι αν κάποια στιγμή το σκηνικό που έχουν στήσει με τις πολιτικές δολοφονίες καταρρεύσει, δεν κοστίζει και πολύ στη δολοφονική συμμορία του Λευκού Οίκου να ομολογήσει ότι στηρίχτηκε σε λαθεμένες πληροφορίες, όπως έκανε ο Μπους και με τον πόλεμο του Ιράκ την πε-

■ **Ολοκληρώνεται η 6η
υπουργική σύνοδος του ΠΟΕ**

Σε κάθε περίπτωση χαμένοι οι λαοί

Η 6η υπουργική σύνοδος του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) ξεκίνησε το βράδυ της περασμένης Τρίτης στο Χονγκ Κονγκ και ολοκληρώνεται αύριο Κυριακή. Όπως και στην αποτυχημένη υπουργική σύνοδο του Κανκούν, έτσι και την πρώτη ημέρα αυτής της συνόδου το θέμα που κυριάρχησε ήταν οι δασμοί και οι ποσοτώσεις που μπαίνουν στην εισαγωγή αγροτικών προϊόντων από τις χώρες του λεγόμενου τρίτου κόσμου στις αναπτυσσόμενες καπιταλιστικές χώρες, καθώς και οι επιδοτήσεις.

Θυμίζουμε, ότι το μπλοκ των 20 λιγότερων αναπτυσσόμενων καπιταλιστικών κρατών, που επικεφαλής του βρίσκονται η Βραζιλία και η Ινδία, απαιτεί την πλήρη κατάργηση των δασμών και των επιδοτήσεων των αγροτικών προϊόντων. Το αίτημα αυτό το έχουν υιοθετήσει από καιρό και οι ΗΠΑ (την ίδια στιγμή που αυτές ενισχύουν τους φάρμερ με γενναία κρατική χρηματοδότηση, στο όνομα της ανάπτυξης), με απώτερο στόχο να στριμώξουν τον ιμπεριαλιστικό συνασπισμό των κρατών της ΕΕ και ιδιαίτερα τον γαλλογερμανικό άξονα, που τον θεωρούν και που είναι ένας από τους κυριότερους ανταγωνιστές τους. Ανταγωνιστές στον άγριο πόλεμο που ξέσπασε ανάμεσά τους, στον αγώνα για το κέρδιμα των αγορών των κρατών του λεγόμενου τρίτου κόσμου.

Οι εκπρόσωποι των ΗΠΑ, Βραζιλίας και Ινδίας απαίτησαν από τον εκπρόσωπο της ΕΕ να προχωρήσει στη μείωση των δασμών των εισαγόμενων αγροτικών προϊόντων από 55% μέχρι 90%, που ισοδυναμεί με νέα αναθεώρηση της ΚΑΠ. Από την πλευρά του ο εκπρόσωπος της ΕΕ τους απάντησε, ότι η ΕΕ δεν μπορεί να κινηθεί πιο πέρα από τις υποχωρήσεις που έκανε με την αναθεώρηση της ΚΑΠ, που έγινε το 2003 και άρχισε να εφαρμόζεται από την 1η Γενάρη του 2005 και ότι οι ΗΠΑ δεν μπορεί να θέτουν τέτοια ζητήματα τη στιγμή που με διάφορους τρόπους ενισχύουν τους δικούς τους αγρότες.

Οι ΗΠΑ και οι μεγαλύτερες ιμπεριαλιστικές χώρες της ΕΕ, Γαλλία και Γερμανία, ανταγωνίζονται σκληρά για να εντάξουν στις ζώνες επιρροής τους τις χώρες του λεγόμενου τρίτου κόσμου. Με σκοπό να εξάγουν ελεύθερα και χωρίς δασμούς τα βιομηχανικά τους προϊόντα, να βάλουν στο χέρι τις κρατικές τους προμήθειες και το κυριότερο να κάνουν επενδύσεις με την αξιοποίηση των αποικιοκρατικού χαρακτήρα αναπτυξιακών νόμων. Στα πλαίσια αυτής της στρατηγικής τους και προκειμένου να δελεάσουν τις κυβερνήσεις αυτών των κρατών προτείνουν τη σταδιακή κατάργηση των εισαγωγικών δασμών για τα αγροτικά προϊόντα. Αρνούνται, όμως, οι κυβερνήσεις των ΗΠΑ και των κρατών της ΕΕ να προχωρήσουν, στα πλαίσια του ΠΟΕ, στην κατάργηση των εσωτερικών ενισχύσεων που δίνουν στους αγρότες τους με διάφορες μορφές, για δύο λόγους: Πρώτο, γιατί θέλουν να ενισχύσουν το μεγάλο κεφάλαιο που ασχολείται με την εμπορία και μεταποίηση των αγροτικών προϊόντων και δεύτερο γιατί θέλουν, στα πλαίσια διμερών συμφωνιών τους με τις χώρες του λεγόμενου τρίτου κόσμου, να κάνουν κι άλλες παραχωρήσεις στον τομέα του εμπορίου αγροτικών προϊόντων, προκειμένου να ενισχύσουν τις θέσεις των κεφαλαιοκρατών σ' αυτές. Πρόσφατο χαρακτηριστικό παράδειγμα η ευρωμεσογειακή συμφωνία της ΕΕ με τις μεσογειακές χώρες της Αφρικής και Μέσης Ανατολής, με την οποία την περίοδο 2007-2010 θα καταργηθούν πλήρως οι δασμοί και οι ποσοτώσεις των εισαγόμενων απ' αυτές αγροτικών προϊόντων.

Είναι πολύ πιθανό να αποτύχει και η 6η υπουργική σύνοδος. Σε κάθε περίπτωση, όποια δηλαδή κι αν είναι η έκβασή της, όσο κι αυτών που θα ακολουθήσουν μέχρι να ολοκληρωθούν οι διαπραγματεύσεις για τον ΠΟΕ, τα εκατοντάδες εκατομμύρια φτωχών αγροτών των κρατών δεν θα έχουν κανένα ουσιαστικό όφελος. Η διέξοδος γι' αυτούς βρίσκεται στην ανατροπή του καπιταλισμού και της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης και στην οικοδόμηση της κομμουνιστικής κοινωνίας.

■ **Σύνοδος κορυφής των <<25>>**

Συνέχιση μιας καταστροφικής αντιλαϊκής πολιτικής

Η «Κ» βρισκόταν στο τυπογραφείο την ώρα που ολοκληρώνονταν οι εργασίες της Συνόδου Κορυφής των 25 κρατών της ΕΕ και έτσι δεν γνωρίζουμε την τελική κατάληξη των διαπραγματεύσεων, που πήραν τη μορφή άγριου καυγά με πρωταγωνιστές από τη μια τη βρετανική προεδρία και από την άλλη τη Γαλλία. Το βασικότερο ζήτημα με το οποίο απασχολήθηκε η Σύνοδος αυτή ήταν το ζήτημα του ανώτατου ορίου των λεγόμενων ιδίων πόρων της ΕΕ για την περίοδο 2007-2013, με το οποίο συναφές είναι και το ζήτημα των επιστροφών που εισπράττει από τον κοινοτικό προϋπολογισμό η Βρετανία από το 1984. Δεν γνωρίζουμε, λοιπόν, αν τα 25 κράτη της ΕΕ κατέληξαν σε συμφωνία γι' αυτά τα ακανθώδη ζητήματα ή τα παρέπεμψαν στις επόμενες Συνόδους Κορυφής.

Οι κυβερνήσεις πολλών ιμπεριαλιστικών κρατών της ΕΕ, με πρώτη και καλύτερη τη γερμανική, στα πλαίσια των συζητήσεων που έχουν ανοίξει εδώ και αρκετό καιρό για το ανώτατο όριο των ιδίων πόρων, έβλιναν το ζήτημα της μείωσης του ανώτατου ορίου στο 1%, με το επιχείρημα ότι συμβάλλουν περισσότερο σε σχέση με όσα εισπράττουν από τον κοινοτικό προϋπολογισμό. Ζητούν ακόμη να μη καταβάλλονται στη Βρετανία οι επιστροφές από τον κρατικό προϋπολογισμό. Από την πλευρά της η κυβέρνηση Μπλερ κάνει αντιπρόταση και ζητά την εκ βάθρων αναθεώρηση της ΚΑΠ, ως προ-

ϋπόθεση για να παραιτηθεί του δικαιώματός της να παίρνει επιστροφές από το κοινοτικό προϋπολογισμό.

Το πρώτο που πρέπει να σημειωθεί είναι πως δεν είναι αλήθεια ότι η Γερμανία δίνει περισσότερα απ' αυτά που εισπράττει από τον κοινοτικό προϋπολογισμό. Γιατί το λέμε αυτό; Γιατί μέσω του ενδοκοινοτικού εμπορίου και μέσω των κοινοτικών τιμών, που είναι μεγαλύτερες από τις διεθνείς, κάνει αφαίμαξη δεκάδων δισ. ευρώ το χρόνο από πολλά κράτη μέλη της ΕΕ, όπως για παράδειγμα από την Ελλάδα. Μην ξεχνάμε ότι η Ελλάδα, μέχρι το 1981 που εντάχθηκε στην ΕΕ, είχε θετικό εμπορικό ισοζύγιο στον αγροτικό τομέα. Ενώ πλέον αυτό έχει γίνει πολύ ελλειμματικό και σε βάρος της Ελλάδας.

Με την αναθεώρηση της ΚΑΠ, που έγινε το 2003, και που βασικός της πυρήνας είναι η πλήρης αποδέσμευση των κοινοτικών ενισχύσεων από την παραγωγή των αγροτικών προϊόντων, θα συρρικνωθεί δραστικά τόσο η αγροτική παραγωγή όσο και ο αγροτικός πληθυσμός της Ελλάδας, της Ισπανίας, της Πορτογαλίας, της Νότιας Ιταλίας και των δέκα νέων κρατών μελών της ΕΕ. Αν τώρα περάσει η θηλοση της Γερμανίας για 1% ανώτατο όριο ιδίων πόρων, τα πράγματα θα γίνουν πιο δραματικά για τη φτωχή αγροτιά των 25 κρατών, γιατί σ' αυτή την περίπτωση θα μειωθεί κι άλλο ακόμη ο κοινοτικός προϋπολογισμός για

τον αγροτικό τομέα και ο στόχος της συρρίκνωσης της παραγωγής και του αγροτικού πληθυσμού θα επιτευχθεί πιο σύντομα.

Οι κυρίαρχες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ΕΕ, με την πτώση των κρατών του παλινорθωμένου καπιταλισμού και τη μαζική εισροή απ' αυτές φτηνού εργατικού δυναμικού, άλλαξαν τη στρατηγική τους όσον αφορά την αγροτική παραγωγή και τον αγροτικό πληθυσμό. Η αλλαγή αυτή εγκαινιάστηκε με τις αναθεωρήσεις της ΚΑΠ του 1992 και του 2000 και ολοκληρώνεται με την αναθεώρηση του 2003. Τα επόμενα χρόνια το πιο πιθανό είναι να καταργηθούν οι προνοιακού χαρακτήρα εισοδηματικές ενισχύσεις, προς όφελος της λεγόμενης αγροτικής ανάπτυξης. Κύριοι αποδέκτες της κοινοτικής χρηματοδότησης θα είναι η πλούσια αγροτιά, που στην Ελλάδα είναι μια ισχνή μειοψηφία, και το μεγάλο κεφάλαιο που ασχολείται με την εμπορία και μεταποίηση των αγροτικών προϊόντων. Να είστε σίγουροι ότι τότε δεν θα γκρινιάζουν η αστική τάξη και οι πολιτικοί της εκφραστές για τη χρηματοδότηση του αγροτικού τομέα από τον κρατικό και κοινοτικό προϋπολογισμό, όπως και τώρα δεν θα γκρινιάζαν, εάν δεν υπήρχε η πολυάριθμη φτωχή αγροτιά των κρατών του λεγόμενου νότου της ΕΕ.

Η στρατηγική της ΕΕ μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του '80, της σύνδεσης δηλαδή των κοινοτικών ενισχύσεων με την αγροτική παραγωγή, εξυπηρετούσε τις επι-

διώξεις του μεγάλου κεφαλαίου που ασχολείται με την εμπορία και μεταποίηση των αγροτικών προϊόντων, προκειμένου να έχει επαρκείς ποσότητες αγροτικών προϊόντων σε πολύ χαμηλές τιμές και την επιδίωξη συνολικά του κεφαλαίου να κρατά στην περιφέρεια φτηνούς εργατοαγρότες. Τώρα πια το μεγάλο ευρωπαϊκό κεφάλαιο εξασφαλίζει φτηνά αγροτικά προϊόντα, μέσω της αθρόας εισαγωγής τους από τρίτες χώρες, με την κατάργηση των δασμών. Αποδεικνύεται έτσι για μια ακόμη φορά, ότι αποδέκτης των κοινοτικών ενισχύσεων ήταν το μεγάλο κεφάλαιο. Μέσω αυτών εξασφάλιζε φτηνές πρώτες ύλες και από τη στιγμή που τις εξασφαλίζει μέσω των εισαγωγών από τρίτες χώρες καθίσταται περιττή η συνέχιση της καταβολής ενισχύσεων. Για τη φτωχή αγροτιά, αν θέλει να μη θρηνήσει κι άλλες απώλειες, μία είναι η λύση: Να συμμαχήσει με το προλεταριάτο και να παλέψει για την ανατροπή του καπιταλισμού και την οικοδόμηση της αταξικής κομμουνιστικής κοινωνίας.

Αναφέραμε ήδη ότι δεν γνωρίζουμε αν οι μεγάλοι της ΕΕ κατέληξαν σε συμφωνία για το ανώτατο όριο των ιδίων πόρων. Μ' αυτά που συνοπτικά αναφέραμε δεν νομίζουμε ότι έχει καμιά σημασία για τη φτωχή αγροτιά η Σύνοδος Κορυφής των Βρυξελλών και το όποιο αποτέλεσμα της.

■ **Σφοδρές συγκρούσεις στη σύνοδο
του ΠΟΕ**

Εν μέσω σφοδρών συγκρούσεων μεταξύ διαδηλωτών και αστυνομίας ξεκίνησαν οι εργασίες της συνόδου του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, που πραγματοποιείται 13-18 Δεκεμβρίου στο Χονγκ Κονγκ, με τη συμμετοχή 149 υπουργών από τις χώρες μέλη. Περίπου 10.000 διαδηλωτές πλημμύρισαν τους κεντρικούς δρόμους της πόλης. Ανάμεσά τους ήταν 1500 νοτιοκορεάτες αγρότες, που διαμαρτύρονται για το άνοιγμα της αγοράς ρυζιού της χώρας τους, με αποτέλεσμα να πλήττεται σοβαρά η ντόπια παραγωγή. Αυτοί ήταν που βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή των συγκρούσεων με την αστυνομία για δύο μέρες, κατά τη διάρκεια των οποίων τραυματίστηκαν τουλάχιστον 9 διαδηλωτές.

Κυρίαρχο θέμα της συνόδου τις πρώτες μέρες, είναι οι επιδοτήσεις των αγροτικών προϊόντων. Οι επιδοτήσεις ύψους 4 δισ. δολαρίων που δίνει κάθε χρόνο το αμερικάνικο κράτος στους μεγαλύτεροακτιβιστές παραγωγούς βαμβακιού έχει γίνει κεντρικό ζήτημα αντιπαράθεσης ανάμεσα στις ΗΠΑ και ομάδα χωρών κυρίως από την Αφρική, η παραγωγή των οποίων δεν μπορεί να ανταγωνιστεί το επιδοτούμενο αμερικάνικο βαμβάκι στη διεθνή αγορά. Οι χώρες αυτές απαιτούν κατάργηση των επιδοτήσεων και οι ΗΠΑ απαντούν ότι θα το δεχτούν μόνο στα πλαίσια ευρύτερης συμφωνίας συνολικά για τα αγροτικά και βιομηχανικά προϊόντα και τις υπηρεσίες. Σοβαρές διαφωνίες υπάρχουν επίσης μεταξύ ΗΠΑ και Ευρωπαϊκής Ένωσης, με αποτέλεσμα τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές να μην έχουν βρεθεί σημεία σύγκλισης.

ΕΠ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Νέο πογκρόμ στα Εξάρχεια

Την ώρα που έκλεινε η ύλη της εφημερίδας μας, στα Εξάρχεια βρισκόταν σε πλήρη εξέλιξη ένα νέο αστυνομικό πογκρόμ. Πολλές διμοιρίες ΜΑΤ, δεκάδες ασφαλίτες, περιπολικά και μοτοσικλέτες σάρωναν τους δρόμους και έκαναν συλλήψεις με κριτήριο την εμφάνιση ή επειδή κάποιος τους στραβοκοίταξε. Μια διμοιρία ΜΑΤ άδων δοκίμασε να μπει στα γραφεία του «Δικτύου» στην οδό Τσαμαδού, όμως την σταμάτησαν στη σκάλα μέλη της οργάνωσης.

Σύμφωνα με τα όσα είχε ανακοινώσει η Αστυνομία, αφορμή για το πογκρόμ ήταν ο ξυλοδαρμός δύο ασφαλιτών από ομάδα νέων. Εμείς δεν μπορέσαμε να διασταυρώσουμε αυτό το γεγονός και δεν γνωρίζουμε αν αληθεύει. Αυτό, όμως, είναι αδιάφορο. Γιατί αν είναι έτσι, το πογκρόμ αποτελεί έμπρακτη εφαρμογή του ναζιστικού δόγματος της συλλογικής ευθύνης. Και μάλιστα με διευρυμένο τρόπο. Δεν ποινικοποιείται απλά μια πολιτική κατεύθυνση, αλλά ένα κομμάτι της πόλης. Ενα κομμάτι από τα πιο ζωντανά, χώρος πολιτικών ζυμώσεων και δράσεων, χώρος δημιουργίας και αυτενέργειας από παλιά.

Το γεγονός ότι το πογκρόμ επαναλαμβάνεται για δεύτερη φορά δεν είναι τυχαίο. Είναι σύμπτωμα μιας γενικευμένης επιχείρησης πειθάρχησης, μέσω της κρατικής τρομοκρατίας.

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ Νο 5

■ 5η συνεδρίαση Παρασκευή, 9.12.05

Η συνεδρίαση ξεκίνησε με αγόρευση της εισαγγελέα επί της ένστασης για κακή σύνθεση του δικαστηρίου. Ήταν μια αγόρευση τυπική, νομικίστικη, που απλώς επανέλαβε τα όσα περιλάμβανε η εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου με το οποίο θεσπίστηκε η διάταξη της προεπιλογής των δικαστών και εισαγγελέων που θα δικάσουν υποθέσεις «τρομοκρατίας». Η εισαγγελέας δεν κατάφερε να βρει ούτε μια αναφορά στη θεωρία, ενώ δεν κατάφερε να απαντήσει με στοιχειώδη αξιοπιστία σε αποκαλύψεις της υπεράσπισης, που αφορούσαν δίκες μεγάλης διάρκειας στις οποίες δεν έγινε προεπιλογή δικαστών, αλλά και την ίδια τη διαδικασία προεπιλογής των δικαστών της συγκεκριμένης σύνθεσης, στην οποία εμφανίστηκαν συμπτώματα δικαστές που είχαν προεπιλεγεί να δηλώνουν σοβαρό κώλυμα και άλλοι που δεν είχαν προεπιλεγεί να διαμαρτυρούνται γιατί δεν προεπιλέχτηκαν.

Ήταν άχαρος ο ρόλος της εισαγγελέας. Γιατί ήξερε πολύ καλά ότι πρόκειται για έναν φωτογραφικό νόμο, που δεν προορίζεται για τις κοινές υποθέσεις, αλλά μόνο για τις συγκεκριμένες σοβαρές πολιτικές δίκες. Από πού να αντλήσει επιχειρήματα, λοιπόν; Το γεγονός ότι και αυτή η εισαγγελέας υπερασπίστηκε έναν φωτογραφικό και προφανώς αντισυνταγματικό νόμο δεν μας εξέπληξε. Ακολούθησε την πεπατημένη.

Ο αναπληρωτής εισαγγελέας άφησε τους νομικισμούς και έπιασε τους δικολαβισμούς. Αρκετά ένα μόνο από τα απίθανα επιχειρήματα που επιστράτευσε, για να φανεί το... βάθος της επιχειρηματολογίας του: «Παραπονήθηκε η υπεράσπιση ότι ο νόμος αυτός εφαρμόστηκε μόνο για την 17N και τον ΕΛΑ. Μα φταίει ο νόμος γι' αυτό;»!!! Ας μας πει, λοιπόν, ο εισαγγελέας, γιατί δεν έγινε κλήρωση μεταξύ προεπιλεγμένων δικαστών και εισαγγελέων για δυο μεγάλες υποθέσεις: την υπόθεση του πλοίου «Τσάινα Μπριτζ», που κράτησε 8 μήνες, και την υπόθεση του «Σαμίνας», που ακόμα συνεχίζεται. Γιατί ο νόμος εφαρμόστηκε μόνο στις δυο δίκες για τη 17N και στις δυο για τον ΕΛΑ; Αν αυτό δεν είναι «φωτογραφισμός», τί να πούμε;

Η πολιτική αγωγή κατέβασε την «πρώτη ομάδα», για να καλύψει τα κενά των εισαγγελέων. Ο επίκουρος καθηγητής Η. Αναγνωστόπουλος (εκπρόσωπος των Αμερικανών) και ο αναπληρωτής καθηγητής Ι. Γιαννίδης ανέλαβαν να επιχειρηματολογήσουν υπέρ του νόμου, τυλώνοντας σε ένα περιβλήμα θεωρητικών ακροβατισμών το βασικό τους επιχείρημα, που ήταν ένα και μοναδικό. Ο νόμος ψηφίστηκε και πρέπει να εφαρμοστεί. Αγόρευσαν ακόμη οι Τζαννετίς και Βόζεμπεργκ.

Ενα σύντομο σχόλιο ζήτησε να κάνει ο Χριστόδουλος Ξηρός. Οσον αφορά τους υπέρμαχους της επιλεκτικής κλήρωσης –είπε– το αδύνατο σημείο είναι ότι αυτός ο νόμος εφαρμόστηκε μόνο σε μας και δεν πρόκειται να εφαρμοστεί πουθενά αλλού. Και αυτό χαρακτηρίζει το δικαστήριο ως ειδικό και έκτακτο δικαστήριο, με όλους τους συνειρμούς.

Με την έναρξη των δευτερολογιών, ο Η. Αναγνωστόπουλος διαμαρτυρήθηκε για τον χαρακτηρισμό «εκπρόσωπος των αμερικανικών θυμάτων», με τον οποίο τον προσηγόρευσε ο Ι. Μυλωνάς. Χαρακτή-

ρισε εκδήλωση μισαλλοδοξίας αυτόν τον χαρακτηρισμό. Μισαλλοδοξία προς τους Αμερικανούς και ρατσισμό καλλιέργησε η 17N, είπε. Σαν ελατήριο πετάχτηκε πάνω ο Δ. Κουφοντίνας. «Εκπροσωπείτε εγκληματίες, εκπροσωπείτε εγκληματίες ιμπεριαλιστές που σφάζουν τους λαούς, όπως στο Ιράκ, εκπροσωπείτε τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό, που έκανε το έγκλημα της Κύπρου, και τον νέο έπαρχο, τον Ρις», είπε απευθυνόμενος στον αλαζόνα δικηγόρο, ο οποίος ειδή ότι δεν τον έπαιρνε και δεν συνέχισε. Αργότερα, μιλώντας στους δημοσιογράφους, ο Δ. Κουφοντίνας αναφέρθηκε και στον χαρακτηρισμό «ρατσιστές», που τόλμησε να εκστομίσει ο Αναγνωστόπουλος για τη 17N. «Ρατσιστές είναι αυτοί που εκπροσωπεί –είπε ο Δ. Κουφοντίνας– και όχι εμείς. Ρατσιστές όχι μόνο απέναντι στους λαούς του τρίτου κόσμου, αλλά και μέσα στην ίδια τους τη χώρα, όπως απέδειξε η ιστορία με τον τυφώνα Κατρίνα. Ας χαρακτηρίσει ρατσιστές το 90% του ελληνικού λαού, που τρέφει αντιαμερικάνικα αισθήματα. Η αντίθεσή μας είναι με τον ιμπεριαλισμό και όχι με τον αμερικάνικο λαό».

Ο Ι. Μυλωνάς απάντησε σε ένα προς ένα τα επιχειρήματα που ακούστηκαν, σημειώνοντας ότι μόνο ο Ι. Γιαννίδης ανέπτυξε νομική επιχειρηματολογία, στην οποία και απάντησε. Συμπύκνωσε και πάλι τη νομική επιχειρηματολογία της υπεράσπισης, κωδικοποιώντας την κατά κάποιο τρόπο. Ακολούθησαν οι Φρ. Ραγκούσης, Γ. Γκουντούνας, Κ. Χρυσικόπουλος, Γ. Ραχιώτης και Γ. Ιωαννίδης.

Όπως γράψαμε και στο ρεπορτάζ της προηγούμενης συνεδρίασης, για μας, που δεν είμαστε νομικοί, σημασία έχει η πολιτική ουσία. Εκείνο που για μια ακόμη φορά καταδείχτηκε είναι ότι πρόκειται για έναν ad hoc, για έναν φωτογραφικό νόμο, για να εξασφαλιστούν συνθέσεις επιθυμητές στην εξουσία. Στην πρώτη δίκη για τη 17N ο νόμος ήταν φρέσκος και οι εμπνευστές του μπορούσαν να δημαγωγούν ισχυριζόμενοι ότι πρόκειται για ένα νόμο που σκοπός έχει να διευκολύνει την εκδίκαση σοβαρών υποθέσεων, που θα κρατήσουν χρόνο και χρειάζονται δικαστές αντοχής και χωρίς κωλύματα. Εκτοτε, πέρασαν δύο χρόνια και, όπως αποδείχτηκε, ο νόμος δεν εφαρμόστηκε σε καμιά άλλη μεγάλη υπόθεση, πλην των υποθέσεων 17N και ΕΛΑ. Η εξουσία δεν αισθάνθηκε καν την ανάγκη να εφαρμόσει το νόμο και σε μια κοινή υπόθεση, για ξεκάθαρο βρε αδερφέ.

Στο διάλειμμα, ο Β. Τζωρτζιάτος έκανε στους δημοσιογράφους την εξής δήλωση: «Ας μη ξεχάμε ότι το βασικό δεδομένο σ' αυτή τη δίκη, όπως και στην προηγούμενη, είναι ένα και μόνο. Η ποινική μεταχείριση ορισμένων κατηγορουμένων εξαρτάται από τα άμεσα ή έμμεσα ψευδή στοιχεία που θα δώσουν ενάντια σε άλλους κατηγορούμενους, κυρίως σε δύο από αυτούς, ώστε αυτοί να μείνουν για πάντα στη φυλακή. Δεν υπάρχουν ομάδες αλλά άτομα, κατηγορούμενοι διαφορετικής φύσης, που ο καθένας έχει διαφορετική γραμμή».

Με την επανέναρξη της διαδικασίας, το δικαστήριο απέρριψε την ένσταση, διότι –όπως ανακοίνωσε ο πρόεδρος– ο νόμος και η διαδικασία με την οποία ορίστηκε το δικαστήριο δεν αντιτίθενται σε καμιά διάταξη του Συντάγματος και της ΕΣΔΑ.

Ο Φρ. Ραγκούσης σε έντονο ύφος κατήγγειλε, ότι υπάρχει μεθόδευση με το έγγραφο που έστειλε η Αντιτρομοκρατι-

κή και εισήγαγε η εισαγγελέας. Γίνεται μια επικοινωνιακή εκμετάλλευση και κάποιον ετοιμάζονται να ξαναφορέσουν κουκούλες για να υποδείξουν ενόχους. Η εισαγγελέας, σε καθαρά απολογητικό ύφος, είπε ότι η ίδια δεν κατέθεσε κανένα έγγραφο, αλλά ανέφερε ότι το έλαβε, διότι δεν είχε δικαίωμα να το κρατήσει στο συρτάρι της. Δεν είπε ότι το καταθέτει. Όμως, όλοι οι παράγοντες της δίκης και οι δημοσιογράφοι θυμούνται πολύ καλά την κ. Γκουτζαμάνη να παίρνει το λόγο και να λέει ότι θα δώσει το έγγραφο στους συνηγούς, γιατί προτίθενται να το καταθέσει για να αναγνωστεί στον κατάλληλο χρόνο. Ιδού το σχετικό απόσπασμα από τα απομανητοφωνημένα πρακτικά:

«ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Κύριε Πρόεδρε μπορώ να έχω το λόγο για κάτι;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Παρακαλώ.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Περιήλθε στα χέρια μου μία έκθεση από τη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών, σχετικά με εργαστηριακή εξέταση κλειδιών που βρέθηκαν στο κρησφύγετο της οδού Πάτμου. Προτείνω ήδη από τώρα να αναγνωσθεί όταν θα έρθει η ώρα της, θα ήθελα να σας την παραδώσω και να δοθεί στους κ.κ. Συνηγούς, να πάρουν αντίγραφο ούτως ώστε να μπορέσουν να ασκήσουν τα υπερασπιστικά τους καθήκοντα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μάλιστα».

Και βέβαια, με την κίνησή της αυτή η εισαγγελέας βοήθησε να αναπτυχθεί όλη η φιλολογία των τελευταίων ημερών για τα «νέα στοιχεία» και τα «ασύλληπτα μέλη». Λίγες σελίδες του εγγράφου διέρευσαν, ενώ οι συνήγοροι δεν το έχουν πάρει ακόμα στα χέρια τους, επειδή δεν υπάρχει φωτοτυπικό μηχανήμα και η εισαγγελέας δεν εμπιστεύθηκε τους συνηγούς, μολοντί της προτάθηκε να το πάρει ένας και με ευθύνη του να βγει έξω και να το φωτοτυπήσει.

Ο Γ. Ραχιώτης επικαλέστηκε δημοσίευμα της «Ελευθεροτυπίας», σύμφωνα με το οποίο η αποστολή αυτού του εγγράφου αποφασίστηκε από το υπουργείο Δημόσιας Τάξης, και ζήτησε ξανά να μη συσχετιστεί με τη δικογραφία, γιατί κάθε ανακριτική πράξη μετά το τέλος της ανάκρισης είναι παράνομη. Η Γ. Κούρτοβικ αναφέρθηκε στα ρεπορτάζ όλων των εφημερίδων που μιλούν για πιέσεις που άσκησε ο αμερικανός πρεσβευτής Τσαρλς Ρις στον ίδιο τον πρωθυπουργό. Αυτοί που μιλούν για ασύλληπτα μέλη –είπε– ζητούν συλλήψεις, ζητούν να ξαναρχίσει το κυνήγι μαγισσών. Ζήτησε κι αυτή να μη συσχετιστεί αυτή η έκθεση με τη δικογραφία, διότι είναι παράνομη έτσι όπως ήρθε. Ο Χρ. Ξηρός είπε ότι η έκθεση δεν περιλαμβάνει ζητήματα ουσίας, αλλά χρησιμοποιείται για τη δημιουργία εντυπώσεων. Για να πάμε για άλλη μια φορά σε μια δίκη εντυπώσεων και όχι σε μια δίκη στοιχείων και αποδείξεων. Και ο κ. Μαργαρίτης έλεγε ότι δεν ασκούνται πιέσεις στον ελληνικό δικαστή και μπορεί και να το πιστεύει, σημείωσε. Όμως τη μέρα που ήρθε να εκφωνήσει την απόφαση, με κατεβασμένα μούτρα, ούτε ένα βλέμμα δεν μας έριξε, πήρε το χαρτάκι του από την πρεσβεία και την εκφώνησε.

Ο πρόεδρος έκανε διάλειμμα 20 λεπτών, για να αποφορτιστεί το κλίμα, όμως το θέμα παρέμεινε εκκρεμές. Θέμα που, βέβαια, κάθε άλλο παρά δικονομικό είναι. Είναι θέμα τεράστιας πολιτικής σημασίας, όπως φάνηκε από την προπαγάνδα που ενορχηστρώθηκε. Τε-

λικά, το δικαστήριο, ύστερα από νέα, σύντομη διακοπή, αποφάσισε ότι καλώς εισάχθηκε το έγγραφο από την εισαγγελέα για να συσχετιστεί με τη δικογραφία!

■ 6η συνεδρίαση Δευτέρα, 12.12.05

Με την έναρξη της διαδικασίας η Γιάννα Κούρτοβικ, εκπροσωπώντας τον Δημήτρη Κουφοντίνα, υπέβαλε ένσταση αναρμοδιότητας του δικαστηρίου, σύμφωνα με το άρθρο 97 του Συντάγματος. Είναι η περίφημη ένσταση για το «πολιτικό έγκλημα», όπως έχει πολιτογραφηθεί, η οποία βάλλει ευθέως κατά του θεσμού των έκτακτων τρομοδικείων και ζητά την εκδίκαση των υποθέσεων πολιτικής βίας από Μικτά Ορκωτά Δικαστήρια.

Η συνήγορος διευκρίνισε αρχικά τη στάση του εντολέα της, ο οποίος έχει μια ειδική θέση σ' αυτή τη διαδικασία. Από την πρώτη στιγμή της εμφάνισής του στις αρχές ο Δ. Κουφοντίνας δήλωσε ότι αναλαμβάνει την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή του στην οργάνωση 17N. Αυτό σημαίνει ότι αποδέχεται τη συμμετοχή του στην οργάνωση και αποδέχεται τις πολιτικές θέσεις και τη δράση της. Δεν σημαίνει, όμως, ότι αποδέχεται και το ποινικό περιεχόμενο των κατηγοριών που του αποδόθηκαν. Γι' αυτό και η θέση του είναι ότι δεν θα αναφερθεί σε γεγονότα, δεν θα πει που συμμετείχε ο ίδιος, ούτε και που δεν συμμετείχε.

Το πρώτο κεφάλαιο της αγόρευσης της Γ. Κούρτοβικ αφορούσε τον τρομοκτικό και την προφανή αντισυνταγματικότητα της Η. Η συνήγορος αναφέρθηκε στο ιστορικό της ψηφίσις αυτού του νόμου, στις αποχωρήσεις όλων των πανεπιστημιακών (μεταξύ τους οι διασημότεροι καθηγητές του Ποινικού Δικαίου) από τη νομοπαρασκευαστική επιτροπή, στα πυρά που δέχτηκε από τον επιστημονικό και το νομικό κόσμο. Ακόμη και δικαστές έβγαλαν κατά του νόμου αυτού (αναφέρθηκε σε σχετικά δημοσιεύματα), ενώ από τον νομικό κόσμο ουδείς τον υπερασπίστηκε (η συνήγορος διάβασε και απόψεις του συνηγού πολιτικής αγωγής Η. Αναγνωστόπουλου, ο οποίος ξιφολοκούσε λάβρος κατά του τρομονόμου).

Στο δεύτερο και μεγαλύτερο κεφάλαιο της αγόρευσής της η Γ. Κούρτοβικ ασχολήθηκε με το «πολιτικό έγκλημα», που κατά το Σύνταγμα πρέπει να εκδικάζεται από Μικτά Ορκωτά Δικαστήρια. Αναφέρθηκε στις θεωρίες που υπάρχουν στη νομική επιστήμη και, βέβαια, αναφέρθηκε στο χαρακτηρισμό της 17N, ως μιας οργάνωσης της επαναστατικής αριστεράς, η οποία ανέπτυξε οργανωμένη πολιτική δράση επί 27 έτη. Μια δράση που αποσκοπούσε στην ενεργοποίηση του ελληνικού λαού σε εξεγερτική κατεύθυνση, για την ανατροπή του συστήματος και την εγκαθίδρυση του σοσιαλισμού και της λαϊκής εξουσίας. Η συνήγορος έκανε εκτεταμένες αναφορές στον πολιτικό λόγο της 17N, για να στοιχειοθετήσει την άποψη ότι τα αδικήματα που δικάζονται είναι πολιτικά. Η αγόρευση της, όπως και των υπόλοιπων συνηγών, δεν μπορεί να μεταφερθεί περιληπτικά σ' ένα ρεπορτάζ. Αξίζει τον κόπο να αναζητήσει κανείς τις αγορεύσεις στα απομανητοφωνημένα πρακτικά που δημοσιεύονται στο Internet.

Ακολούθησε ο δεύτερος υπερασπιστής του Δ. Κουφοντίνα, ο Βασίλης Καρύδης,

ο οποίος τοποθέτησε εξ αρχής το ζήτημα στη θεωρητική του βάση, αναφερόμενος στην απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, που κατόπιν της ίδιας της έννοιας του «πολιτικού εγκλήματος» ένα αδειανό ποικύμισο, μια έννοια χωρίς περιεχόμενο. Στην ιστορία της ελληνικής Δικαιοσύνης, σημείωσε ο Β. Καρύδης, δεν υπάρχουν πολιτικά αδικήματα. Ουδέποτε δικάστηκαν πράξεις με προδήλως πολιτικό περιεχόμενο από μικτά δικαστήρια, γιατί πάντοτε προβλεπτόταν ειδικά δικαστήρια. Την περίοδο του ιδιωνυμίου οι κομμουνιστές δικάζονταν από ειδικά δικαστήρια, γιατί κρίθηκε ότι οι παραβάτες στρέφονταν κατά της κοινωνίας και όχι κατά του κράτους. Οι κομμουνιστές μετά τον εμφύλιο δικάζονταν από στρατοδικεία, γιατί κρίθηκε ότι δρούσαν ως κατάσκοποι και έθεταν σε κίνδυνο τις εξωτερικές σχέσεις. Ακόμα και η κατηγορία της συγκρότησης ένοπλης ομάδας το 1946 κρίθηκε ότι δεν συνιστούσε πολιτικό αδίκημα! Σύμφωνα με την προσέγγιση του Β. Καρύδη, πολιτικό είναι το αδίκημα συγκροτημένων ομάδων που διακρύπτουν και επιδιώκουν σκοπούς προοδευτικούς, σκοπούς που οδηγούν στην κοινωνική πρόοδο και όχι ομάδων που αποσκοπούν στην κοινωνική οπισθοδρόμηση. Με την έννοια αυτή –σημείωσε– δεν θα συμφωνούσα να χαρακτηριστεί «πολιτικό έγκλημα» η δράση της Κου-Κλουξ-Κλαν ή των νεο-ναζιστών. Μ' αυτή την αφετηρία, ο συνήγορος αναφέρθηκε στη δράση και τους πολιτικούς σκοπούς της 17N, αποδεικνύοντας ότι αποτελεί τον ορισμό του «πολιτικού αδικήματος».

Αμέσως μετά και χωρίς να περιμένει τη σειρά του, ο συνήγορος του Παύλου Σερίφη, Θέμης Σοφός, ζήτησε το λόγο για να κάνει μια δήλωση εκ μέρους του τελάτη του. Ο Π. Σερίφης δηλώνει ότι επί της υποβληθείσας ένστασης για το πολιτικό έγκλημα διαχωρίζει ρητώς τη θέση του από τους συγκατηγορούμενους του. Πάντοτε ήταν βαθιά του πίστη η τήρηση των νόμων και των κανόνων της Πολιτείας, που πιστά τήρησε. Καταδικάζει την τρομοκρατία και κάθε πράξη βίας απ' όπου κι αν προέρχεται. Το ζήτημα της ένστασης εντάσσεται πλέον στην αρμοδιότητα του ιστορικού. Είναι βέβαιος ότι το δικαστήριο θα κρίνει τα ζητήματα της ποινικής δίκης βάσει των αρχών του Συντάγματος και του δικονομικού μας δικαίου.

Επόμενος συνήγορος που αγόρευσε ήταν ο Φρ. Ραγκούσης, εκ μέρους του Χριστόδουλου Ξηρού, ο οποίος αναφέρθηκε αρχικά στην αντισυνταγματικότητα του τρομονόμου, που στερεί από τον κατηγορούμενο τον φυσικό του δικαστή, που εν προκειμένω είναι το Μικτό Ορκωτό και στη συνέχεια μίλησε για τον πολιτικό χαρακτήρα της δράσης της 17N.

Ο Γ. Γκουντούνας, υπερασπιστής επίσης του Χρ. Ξηρού, ξεκίνησε την αγόρευση του με μια μακρά αναδρομή στη νεοελληνική ιστορία και στην ποινικοποίηση της ανατρεπτικής-αντικαθεστωτικής δράσης σε όλη αυτή την ιστορική διαδρομή, για να τοποθετήσει στη συνέχεια τη δράση της 17N στο μεταπολιτευτικό πολιτικό φόντο. Για τον συνήγορο, η 17N ήταν μια ένοπλη επαναστατική οργάνωση, με δράση που αναπτυσσόταν σε άξονες αντικαπιταλιστικούς και αντιιμπεριαλιστικούς. Αυτό ανέπτυξε, στεκόμενος κυρίως σε ιστορικοπολιτικά ζητήματα και αποφεύγοντας τη στενά νομική προσέγγιση. Ο Γ. Γκουντούνας στάθηκε ιδιαίτερα στην υπο-

κρισία εκείνων που μας βομβαρδίζουν με το ανιστόρητο ιδεολόγημα της απόλυτης αξίας της ανθρώπινης ζωής, αποδεικνύοντας πως η ιστορία είναι γεμάτη από πράξεις που νομοτυπικά συνιστούν τα αδικήματα της ανθρωποκτονίας, της ληστείας και της σπλοκατοχής, όμως αποτελούν τις πιο τυπικές πράξεις άσκησης πολιτικής και διεξαγωγής των πολιτικών ανταγωνισμών. Οι αναφορές του ξεκίνησαν από τις προγραφές του Μάρκου και του Σύλλα στην αρχαία Ρώμη και την τυραννοκτονία στην αρχαία Αθήνα, πέρασαν από τον αγώνα της ελληνικής κλεφτουριάς και την επαναστατική τρομοκρατική δράση των ναρόντων στην Ρωσία, για να φτάσουν στον εμφύλιο και τον αγώνα ενάντια στη χούντα. Ήταν μια αγόρευση έντονα φορτισμένη πολιτικά, που ξέσκιζε την υποκρισία της αποπολιτικοποίησης των πολιτικών δίκων.

Σύντομη αλλά περιεκτική και καιρία ήταν η αγόρευση της Τασίας Χριστοδουλοπούλου (υπεράσπιση Κωστήρη), ενώ ο Γιάννης Ιωαννίδης (υπεράσπιση Γ. Σερίφη), που έκλεισε τη συνεδρίαση, διευκρίνισε ότι ο εντολέας του δεν έχει κανένα ιδιοτελή λόγο να μη θέλει να δικαστεί μόνο από τακτικούς δικαστές, αφού έχει αθωωθεί κατ' επανάληψη από δικαστήρια μόνο από τακτικούς δικαστές. Ίσως και να τον «συμφέρει» κιόλας, αφού πλανάται η εντύπωση ότι οι ένορκοι αθωώνουν τους τρομοκράτες, οπότε η αθώωσή του από τακτικούς δικαστές θα απαντούσε και σ' αυτή την πλάνη. Πλην όμως, υπάρχει ένα θέμα αρχής και γι' αυτό στηρίζει την ένσταση περί αναρμοδιότητας του δικαστήριου.

Αμέσως μετά το διάλειμμα, ο Β. Τζωρτζάτος έκανε μια δήλωση που ουδείς κατάλαβε τη σκοπιμότητά της. Είπε: «Από τα όσα ειπώθηκαν στην πρώτη δίκη για τον τρόπο λειτουργίας της οργάνωσης και από τα λόγια που ξέρω από τη μικρή συμμετοχή μου στην οργάνωση ως περιφερειακό μέλος, δεν υπήρχε αρχηγός ούτε επιχειρησιακός αρχηγός. Κανένα μέλος της οργάνωσης, οποιοσδήποτε και αν ήταν, δεν είχε τη δυνατότητα να γνωρίζει πόσο και ποιοι ήταν μέλη της οργάνωσης. Κατά συνέπεια, όλα δηλώνουν παράγοντες της δίκης, από οποιαδήποτε πλευρά και αν βρίσκονται, είναι αναληθή, αυθαίρετα και εξυπηρετούν σκοπιμότητες στήριξης του κατηγορητηρίου σε βάρος κατηγορουμένων». Οι δημοσιογράφοι που καλύπτουμε τη δίκη ζητήσαμε διευκρινίσεις από τον συνήγορό του Ι. Μυλωνά, ο οποίος έφερε μια συμπληρωματική δήλωση από τον εντολέα του: «Είχα σοβαρό λόγο να την κάνω σήμερα τη δήλωση. Ο νοών νοείτω. Τα πρώτα πράγματα που έμαθα όσον αφορά την οργάνωση ήταν ότι υπήρχαν πυρήνες στεγανοί μεταξύ τους και σε κάθε ενέργεια έμπαινε ένας υπεύθυνος. Δεν υπήρχαν αρχηγοί παρά μόνο πυρήνες που έπαιρναν τις αποφάσεις». Το μόνο σχόλιο που μπορούμε να κάνουμε εμείς είναι ότι... δεν εννοήσαμε.

7η συνεδρίαση

Τρίτη, 13.12.05

Με την έναρξη της συνεδρίασης ο Δημήτρης Κουφοντίνας έκανε μια σημαντική πολιτική δήλωση. Το πλήρες κείμενο είναι το εξής:

«Οι Αμερικανοί και ο Μητσotάκης πρωτοστατούν στη δημιουργία ενός νέου κλίματος τρομοκρατίας. Δυστυχώς, σ' αυτή την προσπάθεια συμβάλλουν και παράγοντες της δίκης που μιλούν για δήθεν ασύλληπτα μέλη.

Θα το πω για άλλη μια φορά με τον πιο ρητό και κατηγορηματικό τρόπο: Το γεγονός ότι ανάμεσα στους κατηγορούμενους βρίσκονται σχετικοί και άσχετοι

με την οργάνωση δεν δικαιολογεί κανέναν να προτρέψει σε ένα νέο κυνήγι μαγισσών και να το νομιμοποιεί. Φτάνει πια!»

Η σημαντικότητα της δήλωσης είναι προφανής, αν αναλογιστούμε μια φιλολογία που υφέρπει στη δίκη και διαπλέκεται με τα όσα λέγονται έξω απ' αυτή. Ο Δ. Κουφοντίνας βάζει τη δική του σφραγίδα σ' αυτό το ζήτημα, το οποίο είχε ξεκινήσει από το τέλος της προηγούμενης δίκης, όταν ο συνήγορος του Α. Γιωτόπουλου Γ. Ραχιώτης είχε αναφερθεί σε ανθρώπους που πέρασαν από τη 17N και προφανώς παρέμειναν ασύλληπτοι. Κατά τα άλλα, ο Κουφοντίνας δεν ανακοίνωσε την ανακάλυψη της πυρίτιδας. Τα αυτονόητα είπε. Κανένας δεν μπορεί να κάνει το κορόιδο και να στηρίζει τη διεκδίκηση της δικής του αθωότητας στην τρομοκρατική φιλολογία περί ασύλληπτων μελών. Γιατί κάθε ενίσχυση αυτής της φιλολογίας, άμεση ή έμμεση, οδηγεί σε διώξεις τύπου Κώστα Αβραμίδα.

Η διαδικασία συνεχίστηκε με αγορεύσεις συνηγόρων υπεράσπισης πάνω στην ένσταση αναρμοδιότητας του δικαστήριου, η οποία στηρίζεται σε δυο σκελη: πρώτο, στην αντισυνταγματικότητα της σχετικής διάταξης του τρομονόμου, που εξαιρεί τις υποθέσεις «τρομοκρατίας» από την αρμοδιότητα των Μικτών Ορκωτών Δικαστηρίων και, δεύτερο, στον πολιτικό χαρακτήρα των δικαζόμενων αδικημάτων, που κατά το Σύνταγμα πρέπει να δικάζονται από ΜΟΔ.

Ο Ι. Μυλωνάς (Τζωρτζάτος) στάθηκε στη νομική επιχειρηματολογία, πεδίο στο οποίο διακρίνεται λόγω της έκτασης των γνώσεών του. Αναλυτική και τεκμηριωμένη νομικά ήταν η αγόρευση του Κ. Παπαδόπουλου (Β. Ξηρός). Ο Γ. Σταμούλης (Κωστήρης, Καρατσώλης) κατέθεσε την πολύχρονη εμπειρία του και τις νομικές του γνώσεις αναφερόμενος στο πρώτο σκελος της ένστασης. Περιεκτική και τεκμηριωμένη ήταν η αγόρευση του Β. Παπαστεργίου (Γεωργιάδης). Πρόσθετη επιχειρηματολογία προσέφερε η Ρ. Καραμπλιάνη (Β. Ξηρός). Ακολούθησε ο Κ. Χρυσοστόπουλος (Γιωτόπουλος) με μια ιδιαίτερα εμπεριστατωμένη επιχειρηματολογία και πολλές αναφορές στη θεωρία. Αξιοσημείωτη η αναφορά του στην από-

φραση του πρωτοβάθμιου δικαστήριου, που αποφάνθηκε ότι δέχεται την αντικειμενική θεωρία για το «πολιτικό έγκλημα», χωρίς να δώσει καμία επιχειρηματολογία, πράγμα απαράδεκτο.

Αμέσως μετά το διάλειμμα, ζήτησε το λόγο ο Χριστόδουλος Ξηρός και έκανε την παρακάτω δήλωση, η οποία δημιουργήσε ιδιαίτερη αίσθηση, γιατί μίλησε με την απλή γλώσσα της αλήθειας για το υπό συζήτηση θέμα:

«Για την εκάστοτε άρχουσα τάξη όχι μόνο δεν υπάρχει πολιτικό έγκλημα, αλλά ούτε καν πολιτικοί αντίπαλοι, παρά μόνον Χαϊνήδες – κλέφτες – κατασπλιάνες – κομμουνιστοσυμμοριταί κ.ά. Δυστυχώς, η δική μου γενιά μεγάλωσε έχοντας σαν πρότυπα διάφορα τέτοια αποβράσματα σαν τον Θεορότη και τον Σπάρτακο, σαν τον Κανάρη και τον Καραϊσκάκη, σαν τον Τσε και τον Αρη.

Στο προηγούμενο δικαστήριο, ο πρόεδρος Μιχ. Μαργαρίτης, συνεχίζοντας τη λαμπρή αυτή παράδοση, μας αποκάλυψε συλλήβδην ύαινες. Δεν πρωτοτύπησε, βέβαια, καθόλου. Εχω μπροστά μου αντίγραφο από την εφημερίδα «Αλήθεια» της Τρίπολης, της 7ης Δεκεμβρίου 1947, και διαβάζω: "Τα τέρατα με την γυναικείαν μορφήν. Κατεδικάσθη μία αιμοσταγής ύαινα. Δικάζεται η πλέον θηριώδης εκτελέστρια των συμμοριών του Πάρωνος, η γυναίκα-τέρας που ηρέσκει το ν' αυτοκαλείται «κόκκινη δασκάλα». Η θηριώδης συμμορίτισσα Αθηνά Μπενέκου, η κόκκινη δασκάλα και η παπαδοπούλα με το αυτόματο που εδικάσθη προχθές εις την ποινήν του θανάτου εχαρακτηρίσθη ως «κολυβαναστημένη». Δηλαδή μεγάλωσε με τα κόλυβα και τις προσφορές των ευλαβών χριστιανών που προσέφεραν εις τον ιερέα πατέρα της". Οπως βλέπουμε, όλα αυτά δεν είναι ούτε πρωτότυπα ούτε πρωτοφανή».

Από τους υπόλοιπους συνηγόρους υπεράσπισης μια σύντομη τοποθέτηση έκανε η Μ. Δαλιάνη (Κονδύλης), που είπε ότι ο εντολέας της στηρίζει την ένσταση για την αναρμοδιότητα και η ίδια επιφυλάσσει να τοποθετηθεί μετά τους εισαγγελλείς και την πολιτική αγωγή, στο πλαίσιο της αντίκρουσης.

Η εισαγγελέας Ε. Γκουτζαμάνη κινή-

θηκε, όπως αναμενόταν, στην πεπατημένη. Η τρομοκρατία δεν είναι πολιτικό έγκλημα. Πολιτικό έγκλημα είναι μόνο αυτό που στρέφεται κατά τυραννικών καθεστώτων! Άρα, σε κοινοβουλευτικό καθεστώς δεν υπάρχει πολιτικό έγκλημα! Και γιατί περιλαμβάνει τη σχετική αναφορά το Σύνταγμα; Δεν το είπε ευθέως, αλλά εμμέσως υπεννόησε ότι πρόκειται για κάποιο απολιθωμα που ξεχάστηκε εκεί. Οσο για το πρώτο σκελος της ένστασης, την υπαγωγή των κακουργημάτων που αφορούν τη δράση «εγκληματικής οργάνωσης» στα τριμελή εφετεία, η επιχειρηματολογία της εισαγγελέας ήταν αφοπλιστική: έχει το δικαίωμα να το κάνει ο κοινός νομοθέτης! Δηλαδή, έχει δικαίωμα να παραπέμψει σε αμηνώς επαγγελματικά δικαστήρια τις ανθρωποκτονίες μιας οργάνωσης ένοπλης βίας, όταν όλες οι άλλες ανθρωποκτονίες δικάζονται από ΜΟΔ! Κατά τα άλλα, τα συγκεκριμένα δικαστήρια δεν είναι ούτε ειδικά ούτε έκτακτα!

Ο αναπληρωτής εισαγγελέας Γ. Βλάσσης προσπάθησε να συμπληρώσει τα κενά της αγόρευσης της συναδέλφου του, με μια αγόρευση που περιλάμβανε και πολιτικά στοιχεία, ατυχεστάτα επιλεγμένα. Κατά τον κ. Βλάσση, έπρεπε να υπάρχει λαϊκή επιδοκιμασία για να θεωρηθεί ότι η δράση της 17N ήταν πολιτική, όμως από τα γκάλοπ προκύπτει αποδοκιμασία!!! Άλλο τρομοκρατία και άλλο πολιτική δράση ήταν το ιδεολόγημά του. Αφού δεν υπήρξε λαϊκή εξέγερση, άρα αποδοκιμάστηκε η 17N και η δράση της δεν μπορεί να θεωρηθεί πολιτική!!!

Μετά τις αγορεύσεις των εισαγγελλέων, ζήτησε το λόγο ο Αλέξανδρος Γιωτόπουλος και έκανε την εξής δήλωση (είναι η πρώτη δήλωσή του σ' αυτή τη δίκη):

«Δεν μπορείτε να δεχτείτε την ένσταση για το πολιτικό έγκλημα ούτε καμία άλλη. Δεν έχετε ούτε τη θέληση, ούτε τη δυνατότητα να κρίνετε οπιδήποτε. Απόδειξη είναι ότι ξεχνώντας ότι είσατε δευτεροβάθμιο δικαστήριο, εξακολουθείτε να νομιμοποιείτε τα δήθεν στοιχεία που τώρα παράγει η Αντιτρομοκρατική, τρία χρόνια μετά το τέλος της ανάκρισης. Επαναλαμβάνεται κατά γράμμα η πρωτοβάθμια μη δίκη».

Νέα φάση τρομοκρατίας με «ασύλληπτα μέλη»

Ο νέος ανθύπατος, ο Τσαρλς Ρις, έβαλε τη σφραγίδα του σε μια νέα φάση τρομοκρατίας, αφού τα παπαγαλάκια της πρεσβείας προετοίμασαν το έδαφος μερικές μέρες πριν, μιλώντας για «ασύλληπτα μέλη της 17N», «νέο κύκλο φιλικών ανακρίσεων» κ.λπ. και «φωτογραφίζοντας» συγκεκριμένους ανθρώπους, που έχουν ξαναμπλέξει στις τρομοιστορίες τους. Οι άνθρωποι που «φωτογραφίζονται» είναι συγκεκριμένοι, αλλά εμείς δεν πρόκειται να γράψουμε τα ονόματά τους, γιατί δεν θέλουμε να συμβάλουμε στο κλίμα που προσπαθούν να δημιουργήσουν. Περιττεύει, βέβαια, να θυμίσουμε ότι στο παιχνίδι έσπευσε να συμμετάσχει αμέσως ο πιο πιστός σύμμαχος των Αμερικανών στην Ελλάδα, ο Μητσotάκης, που καταθέτει τη δική του συμβολή κάθε φορά που ξεκινά μια φάση τρομοκρατίας και προετοιμάζεται

πρώτο, επειδή έτσι μπορούν να παρεμβαίνουν και να ελέγχουν την πολιτική ζωή της χώρας και, δεύτερο, επειδή αυτό εντάσσεται στη στρατηγική τους, του «διεθνούς πολέμου κατά της τρομοκρατίας». Οχι μόνο δεν θα τους ενοχλούσαν καθόλου μερικές ακόμη σκευωρίες, μερικοί ακόμη αγωνιστές που θα τους επεδείκνυαν στα κανάλια ως τρόπαια ενός νέου ρωμαϊκού θριαμβού (κατά την προσφυή έκφραση που χρησιμοποίησε ο Δ. Κουφοντίνας σε μια παρέμβασή του στο έκτακτο τρομοδικείο του Κορυδαλλού), αλλά και θα χρησιμοποιούσαν αυτές τις συλλήψεις ως εφελτήριο για ένα συνεχές κυνήγι μαγισσών. Υπερβολές; Δείτε την προκλητική φρονηματικό τύπου δίωξη κατά του Κώστα Αβραμίδα, θυμηθείτε με ποιο τρόπο ξαναδικάζεται ο Γιάννης Σερίφης (οι εισαγγελλείς άσκησαν έφεση ενάντια στην ίδια την αθωωτική πρότασή τους,

ικανοποιώντας πιέσεις της πρεσβείας) και θα συμφωνήσετε ότι δεν πρόκειται για υπερβολές. Ο κίνδυνος νέων σκευωριών, νέων συλλήψεων είναι πάντα υπαρκτός και το μέτωπο ενάντια σ' αυτή την πτυχή της τρομοκρατίας πρέπει να είναι συνέχεια ανοιχτό. Οπως μπορείτε να δείτε στο ρεπορτάζ παραπάνω, το θέμα τέθηκε και στη δίκη για την υπόθεση 17N. Το έθεσαν, καταρχάς, παράγοντες της πολιτικής αγωγής, αναπαράγοντας όλη τη φιλολογία των ημερών. Για να λέμε, όμως, τα πράγματα με τ' όνομά τους, υποβάσκει μια διαφορετική τοποθέτηση και μεταξύ των πολιτικών κρατούμενων. Στην πολιτική αγωγή απάντησε πρώτη η Γ. Κούρτοβικ, σε συνεννόηση προφανώς με τον εντολέα της Δ. Κουφοντίνα. Η συνήγορος στηλίτευσε τη νέα εκστρατεία τρομοκρατίας και δήλωσε ότι όποιο-

Ο εκπρόσωπος των Αμερικανών Η. Αναγνωστόπουλος, με τις αναμφισβήτητες νομικές του γνώσεις, προσπάθησε να κλείσει το κενό που άφησαν οι αγορεύσεις των εισαγγελλέων. Μόνο που η αγόρευση του ήταν ένα σύνολο από σοφιστείες και νομικούς ακροβατισμούς, που μοναδικό σκοπό είχαν να δημιουργήσουν ένα επικοινωνιακό αντίβαρο στο βομβαρδισμό επιχειρημάτων της υπεράσπισης. Κατά τον προσφιλή του τρόπο, ο Αναγνωστόπουλος άρχισε να ψάλλει το γνωστό τροπάρι των «ψυχρών δολοφόνων» και των «αθώων θυμάτων» και να ταυτίζει τη 17N με την «εταιρία δολοφόνων», γεγονός που προκάλεσε την οργισμένη αντίδραση του Δ. Κουφοντίνα, που πετάχτηκε πάνω και χωρίς να ζητήσει το λόγο φώναξε σε πολύ έντονο ύφος: «Είσθε εκπρόσωπος ληστών και δολοφόνων. Τα δικά τους τα λεφτά, αυτά που ληστεύουν από τους λαούς του τρίτου κόσμου, εισπράττετε. Δεν μπορείτε να 'ρχεστε εδώ και να μας κάνετε μαθήματα, κύριε εκπρόσωπε των εγκληματιών πολέμου». Ο Αναγνωστόπουλος προσπάθησε να συνεχίσει το ίδιο βιολί, αλλά ο Κουφοντίνας δεν μάζησε. Στο ίδιο οργισμένο ύφος και παρά την απειλή του προέδρου ότι θα τον αποβάλει από την αίθουσα, ανάγκασε τον Αναγνωστόπουλο να σταματήσει: «Εν ψυχρώ είναι οι στοχευμένες δολοφονίες αυτών που εκπροσωπείτε. Πείτε μας για τις ισοπεδώσεις πόλεων, πείτε μας για τους βομβαρδισμούς από την ασφάλεια των 15 χιλιομέτρων ύψους. Δολοφόνους εκπροσωπείτε εδώ μέσα».

Μόλις τελείωσε ο Αναγνωστόπουλος, ζήτησε το λόγο ο Β. Τζωρτζάτος και έκανε την εξής δήλωση: «Ένας πανεπιστημιακός που αλλάζει απόψεις κάθε έξι μήνες χωρίς να δίνει εξηγήσεις, όπως τον νόμο 2928 (σ.σ. τρομονόμος) σημαίνει ότι οι απόψεις του δεν έχουν καμία αξία. Δεν έχει το ηθικό ανάστημα να είναι πανεπιστημιακός. Έχετε την υποχρέωση να προστατέψετε την αξιοπρέπειά μας από αυτό το υποκείμενο».

Το δικαστήριο δέκοψε για την Παρασκευή στις 12:30 το μεσημέρι (Τετάρτη, απεργία, Πέμπτη κώλυμα συνηγόρου, Παρασκευή πρωί ιατρικές εξετάσεις εισαγγελέα).

ΣΥΜΗ-ΩΣΕΙΣ

* Χρόνια πολλά για τα σημερινά γενέθλια Θεολόγε Ψα-ραδέλλη.

* Επρεπε να το είχαμε φανταστεί. Τόσα κλειδιά κι ούτε ένα από παπάκι!

* Και το λέγαμε για τους κινδύνους των couriers. Και να τώρα: Να έχεις παραγγείλει και να μαθαίνεις ότι το breakfast σου έσκασε στην πλατεία! Break fast!

* Χάλασαν όλα, θα μας κάψει ο θεός, αν δεν τον προ-λάβει κά'νας άλλος. Και τα fast food έγιναν πια boom food. Αφού κατάργησαν και το 1+1 δώρο. Χάλασαν σου λέω.

* Εσείς κοροϊδεύατε αλλά τώρα δικαιώνεται Εκείνος που έλεγε για τα επαναστατικά φασφουντάδικα στην πρώτη δί-κη. Τι διείδε ο άνθρωπος!

* Πάντως, οφείλω να ομολογήσω ότι ο προ-χριστουγεν-νιάτικος διάκοσμος της πλατείας, με τις φιάλες υγραερίου ήταν πρωτοποριακός. Ζηλεύουν ρε οι λαδρεπιβάτες της αρι-στεράς (που είσαι τάπερμαν;) γι' αυτό πήγαν εκεί δίπλα. Χά-λασε η φτιάξη, έφτιαξε χαλάσματα. Και να 'χεις και τους αή-θεις των τηλεδικιών να λένε ότι άργησε η αστυνομία. Της κοντής τέτοιας, οι τρίχες της φταίνε...

* Μηδένα προ του τέλους κακάριζε.

* Τι να κάνουμε; Εμείς θα πρέπει να μάθουμε να ζούμε με τη λιτότητα, άλλοι θα πρέπει να μάθουν να ζουν με το φό-βο.

* «Μη φοβάσαι, μη φοβάσαι, φίλος με τον πόνο να 'σαι, πάντα έχει η ζωή κάτι πιο βαθύ να πει» (Νίκος Ξυδά-κης - Μανώλης Ρασούλης)

* ΧΑΑ! ΔΕΚΑ φορές θα το πω: I love you for Evert!

* Πλιάτσικο άνευ γάτας και ζημιάς. Και τώρα, με την από-φαση στην τσέπη, θα αυθαδιάζουν όπως παλιότερα κι εκεί-νοι της πολιτιστικής πρωτεύουσας (Θεσσαλονίκη '97) που μας εκβίαζαν να ζητήσουμε συγγνώμη. Scripta ga manent.

* Μετά το νόμπελ λογοτεχνίας στον Πίντερ, καιρός για το νόμπελ κακοτεχνίας στον κουφό και το νόμπελ ευρεσιτεχνίας στην ΓΣΕΕ (αν δεν το καταργήσει στην πράξη).

* Μεγάλη έρευνα που έγινε στα ραδιόφωνα της Ρόδου επιβεβαιώνει τους φόβους που διατυπώναμε παλιότερα, για τα ακούσματα και το πολιτιστικό επίπεδο της περιοχής. Αθλη-τικά, κουτσομπολιό και σκυλάδικα, απομακρύνουν τον κό-σμο από την όποια προοπτική υγιών σκέψεων και βίου.

* Οι εργαζόμενοι στο καζίνο της Ρόδου φωνάζουν κι απερ-γούν για παράνομες απολύσεις, παραβάσεις, καθεστώς τρο-μοκρατίας, ακόμα και για παρακράτηση των φιλοδωρη-μάτων τους από το καζίνο!

* Διαφημιστικά σπέρτα που διανέμονται στα Flocafe γρά-φουν: «Ο μεγάλος σου έρωτας μπορεί να κάθεται στο δι-πλανό τραπέζι». Λες, αυτή η τύπου Γιάννας πενηνκοντούτις δασύτριχη να είναι το ορόσημο στη ζωή και τις προτιμήσεις της Κοκκινοσκουφίτσας; Δε γαλεγω...

* Τελικά, θα μάθουμε ποίος έκανε εισαγγελόπλακα στον Alexis?

* Απίστευτο! Παλιά είχαμε τους ζογκλέρ που έβαζαν το κεφάλι τους στο στόμα λιονταριών. Τώρα ο δήμαρχος Λέ-ρου, στα καλά καθούμενα, ζητά να του γίνει διαχειριστι-κός έλεγχος! Ελα προϋπολογισμέ στον τόπο σου!

* Την ίδια ώρα και στην ίδια γειτονιά (Λειψοί), ένας άλ-λος δήμαρχος εκπορεύει εμπρηστικά δημοσιεύματα κατά της Μαρί Τερέζ Πινό και υποκινεί την τοπική κοινωνία εναντίον της. Λέγοντας μάλιστα «δεν θα γίνουμε εμείς το πλυντήριο της 17N». Σε άλλο άρθρο της ίδιας εφημερίδας, γίνεται λό-γος για συνεργασία 17N - ΕΛΑ: «Δεν πρόκειται για αστέιο. Ο Τσιγαρίδας έχει πιστούς φίλους στην Κάλυμνο, οι οποίοι σχετίζονται και με χρώματα», αναφέρεται! Έχουν μπερδέψει τη βίλα με την βιλή (χιώτικη λέξη για την...τσουτσού, μιας και πιάσαμε τα νησιώτικα).

* Μην παραλείψω να ευχαριστήσω τα παιδιά για την τα-ξιδιωτική παρέα. Καινούργια μέρη, καινούργιοι φίλοι. Για σας οι σίχτοι σήμερα.

* «Ηταν τότε που ζούσα συντροφιά με τις Μούσες.

Ούτ' εγώ σε ποδούσα, μήτ' εσύ μ' αγαπούσες.

Μα τα πάντα μπορούσες...» (Ρήγας Γκόλφης - «Πρωί δολό»).

Κοκκινοσκουφίτσα

Νέα φάση τρομοστερίας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΜΠΡΟΣΤΑ

κύκλος έκλεισε -τουλάχιστον σ' αυτή τη φάση- με μια σε αυ-στηρό τόνο δήλωση του Δ. Κου-φοντίνα, που ξεκαθάρισε προς κάθε κατεύθυνση, ότι ουδείς έχει δικαίωμα να παίζει μ' αυτά τα πράγματα.

Η ιστορία αυτή ξεκινάει από το τέλος της πρωτόδικης διαδι-κασίας. Τελειώνοντας την αγό-ρευση του, ο Γ. Ραχιώτης προ-σέθεσε ένα τέτοιο επιχείρημα στο υπερασπιστικό οπλοστά-σιο του εντολέα του Αλ. Γιωτό-πουλου. Ένα επιχείρημα που ουδείς από τους κατηγορούμε-νους ή τους υπερασπιστές τους είχε επιστρατεύσει. Το επιχεί-ρημα ήταν ότι υπάρχουν ασύλ-ληπτα μέλη και φίλοι της 17N, δεν τους βγαίνει το σενάριο και γι' αυτό βουλώνουν τις τρύπες με τον Γιωτόπουλο. Το πλήρες κείμενο είναι μεγάλο και δεν μπορεί να παρατεθεί όλο εδώ, παραθέτουμε όμως μερικά χα-ρακτηριστικά αποσπάσματα:

«Αυτό από τίποτα δεν απο-δείχθηκε ότι έχετε εδώ το σύ-νολο των μελών της Οργάνω-σης και των υποστηρικτών της. Αν από τους κατηγορούμενους εξαιρεθούν κάποια εμφανώς άσχετα πρόσωπα ή κατά πε-ριόδους είτε στο σύνολό τους άσχετα, αυτοί που δικάζετε, ακόμα και αν τους κηρύξετε όλους ενόχους, δε φτάνουν ού-τε για να στελεχώσουν τις ενέ-ργειες που έκανε η 17N.

Κατά τη γνώμη μου, τουλά-χιστον ορισμένες ήταν πολύ πιο πολυπρόσωπες απ' όσο φαί-νονται σήμερα στο κατηγορη-τήριο. Σας θυμίζω, γιατί δε μπο-ρώ να έχω στο μυαλό μου κάθε ενέργεια της 17N πώς παρου-σιαζόταν στον Τύπο κάποτε, αλλά σας θυμίζω την τελευταία, ότι η γενική αίσθηση που υπήρ-χε στον Τύπο και αυτό συνήθως είναι διαρροή από τις αστυνο-μικές αρχές, είναι ότι σε αυτήν πρέπει να είχαν πάρει μέρος 8-12 άτομα, έτσι γραφόταν τότε στις εφημερίδες. Εδώ το βολε-ψαμε με 3-4.

Νομίζω ότι αν προσέξετε και άλλες πολυπρόσωπες ενέργει-ες, ειδικά κάποιες ληστείες, δεν φαίνονται πολύ λογικά αυτά που λέει το βούλευμα. Φαίνεται σα να μη σκεφτήκατε ότι η Οργάνωση σε κάθε εποχή θα έχει κάποιους ανθρώπους από τους οποίους θα μπορούσε να πάρει μια πολιτική γνώμη ή μια παραπομπή σε ένα λογοτεχνι-κό κείμενο ή κάποιες διορθώσεις σε μια προκήρυξη. Και αν ακό-μα αυτός βοηθούσε έτσι, ο Χ ή ο Ψ άνθρωπος, μπορεί να ήξε-ρε, μπορεί να μην ήξερε, μπο-ρεί να μην ήθελε να ξέρει. Αυτές όλες τις εκδόχές φαίνεται σα να μην πέρασαν από δω. Νομίζε-τε ότι έχετε εδώ 15 ανθρώπους και αυτό ήταν, καλύψατε και τα 30 χρόνια. Δε φαίνονται πολύ σοβαρές αυτές οι εξηγήσεις και αυτή είναι εσφαλμένη προϋ-πόθεση που προσεγγίζετε διά-φορα γεγονότα. [...]

Γιατί εγώ σε αυτά που σας λέω στηρίζομαι απλώς στην κοινή λογική και στην προσπά-θεια να σκεφτώ συγκεκριμένα πώς κινούνται κάποιοι δράστες σε ορισμένες ενέργειες. Πώς φεύγουν, πού πάνε, με τί πάνε, πώς προσεγγίζουν το χώρο, τέ-τοια πράγματα».

Ο καθένας μπορεί να κάνει τέτοιες λογικές σκέψεις. Κάποι-ος, όμως, που σκέφτεται πο-λιτικά σταθμίζει τη δυναμική των λόγων του και των ενεργειών του. Αν τότε, τέλη του 2003, η φιλολογία περί ασύλ-ληπτων μελών δεν υπήρχε (έλε-γαν απλώς για δυο-τρεις που είναι αδρανοποιημένοι), σημε-ρα που έχει επανέλθει στο προ-σκήνιο, με «φωτογραφίσεις» αν-θρώπων και απαίτηση για συλ-λήψεις, κάθε αναφορά από την πλευρά των κατηγορούμενων και των υπερασπιστών τους πρέπει να είναι ιδιαίτερα προ-σεκτική και σταθμισμένη, ώστε να μη ρίχνει νερό στο μύλο της τρομοστερίας και να μη νομι-μοποιεί πολιτικά το κυνήγι μα-γισσών. Γιατί από τέτοιες ανα-φορές θα πιαστούν οι φορείς

της τρομοστερίας. Το πρώτο κρούσμα το είχαμε στη δική, όταν συνήγορος πολιτικής αγω-γής αναφέρθηκε στις πρόσφα-τες επιστολές και συνεντεύξεις Τζωρτζάτου, για να υποστηρί-ξει ότι απ' αυτές βγαίνει πως υπάρχουν ασύλληπτα μέλη της 17N. Ο Β. Τζωρτζάτος απά-ντησε ότι αυτός αναφέρθηκε μόνο στις υποθέσεις Μάτη και Μομφεράτου και σε καμιά άλ-λη, χωρίς να δώσει σαφή απά-ντηση στα όσα είπε ο συνήγο-ρος πολιτικής αγωγής. Απα-ντώντας, όμως, στη συνέχεια, εμμέσως, στη Γ. Κούρτοβικ, ου-σιαστικά τροφοδότησε αυτή τη φιλολογία.

Πρέπει, λοιπόν, να είναι ιδι-αίτερα προσεκτική η πλευρά των κατηγορούμενων, γιατί οτι-δήποτε λεχθεί απ' αυτή, ευθέ-ως ή υπαινικτικά, θα γίνει ση-μαία από τα παπαγαλάκια της τρομοστερίας, με τίτλους του τύπου: «Ο τάδε κατηγορούμε-νος ή ο τάδε υπερασπιστής επι-βεβαιώνει πως υπάρχουν ασύλ-ληπτα μέλη της 17N».

Ξέρουμε την απάντηση, που δόθηκε ακριβώς, θα εισπράξου-με: Εσείς, δηλαδή, υποστηρίζε-τε ότι μέλη της 17N είναι όσοι συνελήφθησαν και κανένας άλ-λος; Ας αφήσουμε τις κουτο-πονηριές και τα σοφίσματα και ας αντικρίσουμε κατάματα την πραγματικότητα. Εμάς δεν μας ενδιαφέρει ποια ήταν τα μέλη της 17N. Αυτό κανείς δεν μπο-ρεί να το γνωρίζει, εκτός από τα ίδια τα μέλη της οργάνωσης. Όσο για τους κατηγορούμε-νους, δεχόμαστε αυτό που ο καθένας υποστηρίζει για τον εαυτό του, αφού δεν υπάρχει κανένα αδιάσειστο στοιχείο που να πείθει για το αντίθετο. Γι' αυ-τό και τους στηρίξαμε όλους (πλην των συνεργαζόμενων), τον καθένα με την υπερασπι-στική του γραμμή. Τα δικαστή-ρια, όπως δηλώνει κάθε νομικός που σέβεται τον εαυτό του, δεν έχουν καθήκον την ανακάλυψη της αλήθειας. Στα δικαστήρια αποκαλύπτεται μια δικανική

αλήθεια, η οποία (πρέπει να) έχει στο κέντρο της την υπε-ράσπιση των δικαιωμάτων του κατηγορούμενου. Ο κατηγο-ρούμενος μπορεί να κρύψει την αλήθεια, προκειμένου να υπε-ρασπιστεί τον εαυτό του. Γι' αυ-τό και τεκμαίρεται αθώος. Η κα-τηγορούσα αρχή πρέπει να αποδείξει ότι είναι ένοχος. Αν δεν μπορέσει, αν μείνει έστω και μια αμφιβολία, τότε ο κατηγο-ρούμενος κηρύσσεται αθώος. Δεν περιμένουμε, λοιπόν, από κανένα δικαστήριο να μας πει ποιοι ήταν και ποιοι δεν ήταν μέλη της 17N. Περιμένουμε να κρίνει τους κατηγορούμενους σε σχέση με τις κατηγορίες, με βάση τα αποδεικτικά μέσα.

Γι' αυτό και ο κατηγορού-μενος σ' αυτή την υπόθεση δεν έχει κανένα λόγο να επι-καλείται τα «ασύλληπτα μέ-λη», για να υπερασπιστεί τη δική του αθωότητα. Ως επι-χείρημα αυτό δεν του προ-σφέρει τίποτα, ενώ από την άλλη νομιμοποιεί και ενισχύει την τρομοστερία και το κυ-νήγι μαγισσών, που δεν είναι γενικό και αόριστο, αλλά στο-χευμένο και «φωτογραφικό».

Επαναλαμβάνουμε αυτό που γράψαμε και παραπάνω: αν το 2003 το τρομο-επιτελείο δεν έπαιζε με τη φιλολογία πε-ρί ασύλληπτων μελών, διότι ήθελε να περάσει την άποψη του «ολοκληρωτικού ξεκαθα-ρίσματος», σήμερα αυτό το ίδιο επιτελείο παίζει με τα «ασύλληπτα μέλη» και χρησι-μοποιεί αυτό το επιχείρημα ως εργαλείο για την ανάπτυ-ξη της τρομοστερίας. Θα συμφωνήσουμε, λοιπόν, με τον Δ. Κουφοντίνα: «Το γεγο-νός ότι ανάμεσα στους κατη-γορούμενους βρίσκονται σχε-τικοί και άσχετοι με την οργά-νωση δεν δικαιολογεί κανέναν να προτρέπει σε ένα νέο κυ-νήγι μαγισσών και να το νο-μιμοποιεί. Φτάνει πια!». Δυ-στυχώς, όμως, εδώ που φτά-σαμε, δεν είμαστε καθόλου αι-σιόδοξοι ότι θα υπάρξει τέρ-

1625 εκατ. ευρώ για 30 F-16

Είχαν δεν είχαν τα κατάφεραν και πιά-ζονται ο Σπηλιωτόπουλος. Αυτό αφορά το κόστος των αεροσκαφών «γυμνών». Αλλά 525 εκατ. ευρώ θα μας κοστίσει η υποστήριξη των 30 νέων αεροσκαφών, η οποία θα χρησιμοποιηθεί και για την υποστήριξη εκείνων που είχε αγοράσει το ΠΑΣΟΚ το 2000. Πρέπει ακόμα να ση-μειωθεί ότι στο κόστος αυτό δεν περι-λαμβάνονται τα όπλα που θα φέρουν τα αεροσκάφη, που ποιος ξέρει πόσο θα κο-στίσουν.

Η κυβέρνηση προσπάθησε να δημα-γωγήσει, ότι δήθεν έκανε τη μικρότερη αναγκαία αγορά. «Δεν ενεργοποιείται η ομιλία για την προμήθεια 10 επιπλέον αε-ροσκαφών», δήλωσε ο Αντώνιος. Αυ-τό, όμως, δεν σημαίνει ότι εξαφανίζεται

και δεν μπορεί να ενεργοποιηθεί στο μέλ-λον. Στην ίδια την ανακοίνωση του υπουργείου Αμυνας αναφέρεται: «Τα επι-πρόσθετα 10, εφόσον ενεργοποιηθεί η προαίρεση αγοράς των, θα παραδοθούν στο πρώτο ήμισυ του 2010». Το ενδεχό-μενο, λοιπόν, παραμένει ανοιχτό και οι Αμερικάνοι έχουν τον τρόπο να πιέσουν για να ενεργοποιηθεί και αυτή η συ-μπληρωματική αγορά, όπως έχουν απο-δείξει πολλές φορές μέχρι τώρα.

Δεν χρειάζεται να πούμε, βέβαια, πως πρόκειται για ΝΑΤΟϊκούς εξοπλισμούς. Το ΝΑΤΟ υποχρεώνει τα κράτη μέλη να εξοπλίζονται σύμφωνα με τα στρατηγι-κά του σχέδια και οι Αμερικάνοι εξασφα-λίζουν δουλειά για τη βιομηχανία τους.

Ροκανίζονται και οι εργασιακές σχέσεις στη δημόσια εκπαίδευση

Ξέρετε πώς οι εργασιακές σχέσεις ροκανίζονται σιγά-σιγά στη δημόσια εκπαίδευση;

- Πρώτον, με την πρόσληψη χιλιάδων ωρομίσθιων εκπαιδευτικών. Που περιπλανώνται στα σχολεία, δεν αισθάνονται μέλη της εκπαιδευτικής κοινότητας, δεν έχουν κανένα δικαίωμα, δε γίνονται αποδεκτοί στα συνδικαλιστικά όργανα και αμείβονται με το εξευτελιστικό ποσό των 400 ευρώ μηνιαίως.

Μπορεί ο κρατικός προϋπολογισμός να δαπανά και φέτος το 3,57% του ΑΕΠ για την Παιδεία (δαπάνη που ακόμη και σε σχέση με πέρυσι εμφανίζεται μειωμένη), όμως όσον αφορά στην πρόσληψη «φθηνών» εκπαιδευτικών γίνεται ιδιαίτερα ανοι-

χτοχέρης και κουβαρντάς.

Στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση οι δαπάνες για πρόσληψη ωρομίσθιων υπερδιπλασιάζονται το 2006 σε σχέση με το 2005 και από 17,2 εκατ. ευρώ γίνονται 40 εκατ. ευρώ, ενώ στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση οι αντίστοιχες δαπάνες υπερτριπλασιάζονται και από 4,6 εκατ. ευρώ το 2005 γίνονται 17 εκατ. ευρώ το 2006.

Τώρα, τι όρεξη να 'χουν αυτοί οι «μαύροι» εκπαιδευτικοί για δουλειά, πως επιτυγχάνεται ο στέρεος δεσμός ανάμεσα στο δάσκαλο και το μαθητή, που πάνω του θα έρθει να πατήσει κάθε οικοδόμηση γνώσης, ποσώς ενδιαφέρει το κράτος του κεφαλαίου.

- Δεύτερον, με την αξιολόγηση, που αν εφαρμοστεί

στην πράξη (το νομοθετικό πλαίσιο είναι ήδη έτοιμο από την προηγούμενη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ), θα αποτελέσει ωρολογιακή βόμβα στα θεμέλια της μονιμότητας.

Κάθε αφελής που, απηυδισμένος από τα χάγια της δημόσιας εκπαίδευσης, τρίβει τα χέρια του χαιρέκακα στο άκουσμα της αξιολόγησης, θεωρώντας ότι μέσω αυτής θα υπάρξει αξιοκρατία και σοβαρότερο εκπαιδευτικό έργο, ας αναλογιστεί μόνον τούτο: Πώς σ' ένα χώρο, όπως είναι το σχολείο, όπου απαιτείται να πλανάται βαθύ το αίσθημα της ελευθερίας και δημοκρατίας για ν' ανθίσει κάθε πρωτοβουλία του εκπαιδευτικού και του μαθητή και να οικοδομηθεί η γνώση, μπορεί να απελευθερώσει όλη του την ενέργεια ένας δάσκαλος,

όταν από πάνω του αισθάνεται βαριά την απειλή του πέλεκυ της εξουσίας; (σσ. η αλήθεια είναι ότι σήμερα ψήγματα μόνο από αυτά τα αγαθά υπάρχουν στο σχολείο, όμως η εφαρμογή της αξιολόγησης θα βάλει την οριστική ταφόπλακα)

Και πώς είναι δυνατόν τούτος ο διάχυτος φόβος για το τι του επιφυλάσσει το αύριο να μην περάσει και στα παιδιά, κυρίως ως μεγιστοποίηση της καταπίεσης και της υποταγής στην αυθεντία του και στις δομές, τα προγράμματα, τις διαδικασίες και τις δραστηριότητες που σχεδιάζονται και επιβάλλονται από τους εγκεφάλους του υπουργείου Παιδείας και τους συμβούλους του;

Γιούλα Γκεσούλη

Εξανδραποδισμός

Μ' ένα πολυτελές βιβλίο 165 σελίδων, που φέρει τον τίτλο «Ξεκινώντας τη δική σου επιχείρηση», ο όμιλος των καπιταλιστών της Βόρειας Ελλάδας (Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Θεσσαλονίκης), επιχειρεί παρέμβαση στα λύκεια του νομού Θεσσαλονίκης.

Και προφανώς με την άδεια και τις ευλογίες του υπουργείου Παιδείας και υπό το συγκεκριμένο βλέμμα όλων των επιδοξων διαχειριστών της εξουσίας, που τα τελευταία χρόνια υποκλίνονται μπροστά στην «Επιχειρηματική Παιδεία» και την προωθούν με κάθε τρόπο.

«Ο οδηγός αυτός θα βοηθήσει στην προετοιμασία μελλοντικών επιχειρηματιών και θα παρακινήσει την ίδρυση νέων επιχειρήσεων με καινοτόμο και ζωτικό τρόπο» μας πληροφορούν στο εισαγωγικό σημείωμα οι βιομήχανοι, ενώ το καπιταλιστικό τους σχηματικό (ΣΕΒ) απαιτεί να εισαχθεί η «Επιχειρηματική Παιδεία» ως κανονικό μάθημα σε όλα τα σχολεία όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης.

Η «επιχειρηματικότητα των νέων» διδάχτηκε πιλοτικά σε 150 σχολεία σ' όλη την Ελλάδα και ιδιαίτερα στις φτωχές συνοικίες του Λεκανοπέδιου από το 2002 ως το 2005, με βιβλία που συνέγραψε ο ίδιος

ο ΣΕΒ, στα πλαίσια του Επιχειρησιακού Προγράμματος για την Εκπαίδευση και την Αρχική Επαγγελματική Κατάρτιση (ΕΠΕΑΕΚ) της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με δασκάλους...στελέχη των επιχειρήσεων.

Προφανώς ο στόχος δεν είναι να γίνουν τα παιδιά -και ει-

δικά των φτωχοσυννοικιών-μεγαλώνοντας καλοί επιχειρηματίες. Γιατί τότε ποιοι θα γίνουν εργάτες;

Στόχος είναι να «αφομοιώσουν» οι μαθητές ως φυσιολογική και κοινωνικά αναγκαία την εκμετάλλευση των εργατών και υπαλλήλων για τη «μείωση του εργατικού κό-

στους», αλλά και την εκμετάλλευση των καταναλωτών», όπως σωστά επισημαίνει και η Δ' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης.

Κοινώς να εξανδραποδιστούν πριν καλά καλά αντιληφθούν τον κόσμο.

Δημογδάρτες

Δήμοι στην υπηρεσία των Λαϊκών συμφερόντων! Θα το ακούσουμε και πάλι τούτο το ολόγαν, μέρες που έρχονται.

Ρίξτε μόνο μια ματιά, λοιπόν, στους παιδικούς σταθμούς. Που με την περίφημη «αποκέντρωση» πέρασαν στα χέρια των δημοτικών Αρχόντων (ναι, ναι, ο όρος είναι πλέον κυριολεκτικός). Και δεν αναφερόμαστε μόνο στις απεγνωσμένες προσπάθειες που κάνουν χιλιάδες οικογένειες μισθωτών να εξασφαλίσουν μια θέση για το παιδάκι τους στους δημοτικούς παιδικούς σταθμούς ή στην υλικοτεχνική τους υποδομή ή στο παιδαγωγικό έργο που προσφέρουν.

Αναφερόμαστε σε κάτι πολύ πιο χειροπιαστό. Στα «τροφεία», που εφαρμόστηκαν

στην αρχή τάχαμου δειλά και σαν «συμβολικό ποσό» και σήμερα αγγίζουν τα 50-60 ευρώ το μήνα για κάθε οικογένεια μισθωτών.

Μα, οι Δήμοι κληρονόμησαν με την «αποκέντρωση» τις αδυναμίες στη λειτουργία του κράτους, θα μας πουν κάποι-οι.

Ναι, αλλά εμείς δεν τους βλέπουμε μπροστάρηδες σε

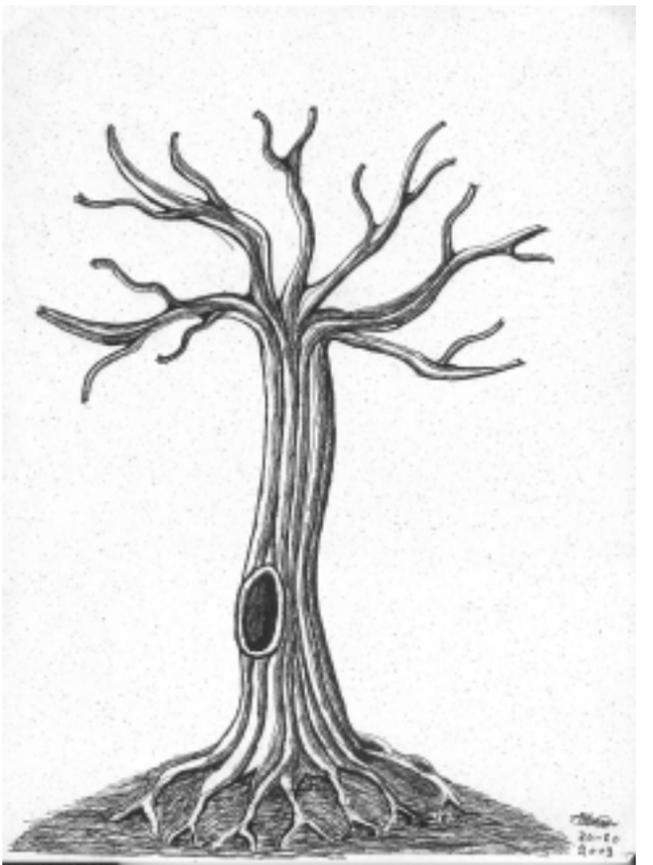
κανέναν αγώνα των εργαζόμενων της «τοπικής κοινωνίας» τους για να αποσπάσουν από την κεφαλή τα αυτονόητα.

Γδάρτες και φορομπήχτες τους αισθανόμαστε, με τα τσουχτερά ανταποδοτικά τέλη που επιβάλλουν και κανάλια εξυπηρέτησης επιχειρηματικών συμφερόντων.

Με μια άγευστη, άοσμη και άχρωμη ανακοίνωση, ο σύλλογος εκπαιδευτικών Ρόδου κάλεσε σε συμμετοχή στην απεργία της Τετάρτης τους έτοιμοι κι αλλιώς απρόθυμοι σε παρόμοια κελεύσματα εκπαιδευτικούς της περιοχής. Χωρίς κανένα δυναμικό πρόταγμα, χωρίς καμιά αναφορά σε οτιδήποτε άλλο πέρα από τον δοθέντα σκελετό της προκήρυξης από την κεντρική συνδικαλιστική σκηνή, το εθιμοτυπικό χαρτί των διακοσίων λέξεων κυκλοφόρησε σε σχολεία των Δωδεκανήσων, σπάζοντας την προορταστική ανία. Καλές κι απενοχοποιημένες γιορτές, παιδιά, κι από του χρόνου βλέπουμε.

Το καλύτερο δώρο είναι η αλληλεγγύη

**Και σήμερα στα Προπύλαια η έκθεση
«ΧΡΩΜΑ ΑΠΟ ΤΑ ΛΕΥΚΑ ΚΕΛΙΑ»**

Για δεύτερη μέρα παρουσιάζεται σήμερα στα Προπύλαια η έκθεση με έργα των πολιτικών κρατούμενων για την υπόθεση 17N. Καλό είναι, λοιπόν, όλες και όλοι να περάσουμε και μια βόλτα από εκεί. Το λόγο δεν χρειάζεται να τον εξηγήσουμε.

■ Ραδιοφωνική ομάδα 18 Ανω

Ενα κάλεσμα... μια ανοιχτή πόρτα

Για χίλιους δυο λόγους και με αφορμή αυτούς ακριβώς τους λόγους, η ραδιοφωνική ομάδα του 18 Ανω σας καλεί να συναντηθούμε ή να ξαναβρεθούμε εκεί που λιώνει η υποκρισία και όχι η ανθρώπινη ζωή.

Ενα ακόμη κάλεσμα λόγου και αντίλογου, προτάσεων και αντιπροτάσεων, θέσεων και αντιθέσεων για άλλες πράξεις απεξάρτησης από ουσίες, που γίνονταν, γίνονται και θα γίνονται ως συμπράξεις κοινωνικής απελευθέρωσης και αξιοπρέπειας.

Στα πλαίσια της λειτουργίας των ανοιχτών ραδιοφωνικών ομάδων θα ξαναβρεθούμε την **Κυριακή 18 Δεκέμβρη** από τις 18:30' έως τα μεσάνυχτα στο Δημοτικό Θέατρο του Δήμου Νέου Ηρακλείου Αττικής, οδός Βορείου Ηπείρου & Ελευθερίου Βενιζέλου (για περισσότερες πληροφορίες στο τηλ. 2777511 - 15, Στάθης Κοτίνης).

**Η ραδιοφωνική ομάδα
από την κοινωνική επανένταξη
της δημόσιας μονάδας απεξάρτησης 18 Ανω**

Εχουμε γράψει και άλλες φορές για τη σπουδαία δουλειά που γίνεται από τη ραδιοφωνική ομάδα, που αποτελεί κομμάτι του τμήματος κοινωνικής επανένταξης του 18 ΑΝΩ. Κάθε δημόσια εκδήλωσή τους αποτελεί κοινωνικοπολιτικό γεγονός. Γι' αυτό να ανταποκριθούμε στο κάλεσμά τους.

Να χτυπάμε τον γάιδαρο, όχι το σαμάρι

Το θέμα της στήλης σήμερα είναι οι εξελίξεις στον Παναθηναϊκό και ο τρόπος αντίδρασης των οπαδών του, στα συνεχή άσχημα αποτελέσματα σε Ελλάδα και Ευρώπη και η συνέντευξη Μαλεζάνι αμέσως μετά τον αγώνα με τον Ηρακλή στο ΟΑΚΑ. Σε κάποιους η θέση της στήλης θα ακουστεί αρχικά λίγο περιέργη, αφού από τη μια συμφωνεί με την εξέγερση των οπαδών του Παναθηναϊκού και από την άλλη τάσσεται υπέρ του Μαλεζάνι. Όμως πιστεύω ότι στο τέλος θα πειστούν για την ορθότητα της άποψης αυτής, με βάση τα δεδομένα και το δυναμικό που υπάρχει στην ομάδα.

Ας ξεκινήσουμε από τον τρόπο με τον οποίο αντέδρασαν οι οργανωμένοι οπαδοί του Παναθηναϊκού στην αγωνιστική κατάντια της ομάδας σε Ελλάδα και Ευρώπη. Η συγκέντρωση διαμαρτυρίας που έκαναν στον αγώνα με τον Ηρακλή στο ΟΑΚΑ είναι μια ευχάριστη έκπληξη, αφού κατάφεραν μετά από καιρό να ενωθούν και δυναμικά αλλά χωρίς ακρότητες να διατυπώσουν με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο την αγανάκτησή τους. Ήταν μάλιστα και ιδιαίτερα ευρηματικοί στο επικοινωνιακό πεδίο και στον τρόπο διάταξης των πανό, γεγονός που δείχνει ότι υπάρχει μια δυναμική στους οπαδούς των πράσινων, την οποία θα πρέπει να έχει υπόψη του όποιος ασκεί διοίκηση. Οι οργανωμένοι οπαδοί έδειξαν ότι υπάρχουν και μπορούν να δράσουν ανεξάρτητα από την ΠΑΕ, παρά τις συνεχείς προσπάθειες των Βαρδινογιάννηδων να διαλύσουν κάθε φωνή αντίστασης και να ελέγξουν απόλυτα το συνδεσμικό κίνημα.

Θα συμφωνήσω επίσης με τα μπινελίκια προς τον πρόεδρο του Παναθηναϊκού και την απαίτηση από αυτόν να βάλει φράγμα στην ομάδα ή αλλιώς να σηκωθεί να φύγει και να αφήσει την ομάδα στον Γιαννακόπουλο, ο οποίος έχει αποδείξει στο μπάσκετ ότι μπορεί να βάλει το χέρι στην τσέπη και να φέρει τους κατάλληλους παίκτες στην ομάδα.

Είναι σε όλους γνωστό ότι στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο οι ομάδες έχουν μετατραπεί σε ανώνυμες αθλητικές εταιρίες, που ο πρώτος στόχος τους είναι η εξασφάλιση κέρδους στους ιδιοκτήτες τους. Όσοι «επενδύουν» στο ποδόσφαιρο στοχεύουν σε άμεσα ή έμμεσα οφέλη. Όταν μάλιστα το μαγαζί που έχεις λέγεται Παναθηναϊκός, είναι ξεκάθαρο ότι θα κάνεις ό,τι περνάει από το χέρι

σου για να το διατηρήσεις.

Αδελφια βάζελοι, η ομάδα μας είναι μαγαζί γωνιά και οι Βαρδινογιάννηδες δεν θα το παραχωρήσουν σε κανέναν. Μάλιστα, σε αυτό το σημείο ως κρατήσουμε αδελφια και μια πιθανή για το βαθμό διαθεσιμότητας του Γιαννακόπουλου, προκειμένου να αναλάβει την ομάδα. Είναι άλλα τα οικονομικά μέγεθ στο μπάσκετ και άλλα στο ποδόσφαιρο. Με τα φράγκα που ρίχνει ο Παύλος στο μπάσκετ μπορεί να είναι αδιαμφισβήτητος στην Ελλάδα και ένα από τα μεγαλύτερα ονόματα στην Ευρώπη, αλλά για το ποδόσφαιρο δεν θα ήταν τίποτε περισσότερο από τους Βαρδινογιάννηδες. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, ότι σε κάθε περίοδο κρίσης στο ποδοσφαιρικό τμήμα ο τρόπος που αντιδρά είναι περισσότερο να στηρίζει τους Βαρδινογιάννηδες και λιγότερο να οξύνει την αντιπαράθεση προκειμένου να μπορέσει να υλοποιήσει το όνειρό του (προσωπικά δεν είμαι καθόλου σίγουρος ότι συνεχίζει να το έχει ακόμη) και να αποκτήσει την ΠΑΕ. Ξέρει πολύ καλά, άλλωστε, και αυτός καπιταλιστής είναι, ότι είναι σχεδόν ακατόρθωτο να πάρει κάποιος τον Παναθηναϊκό από τους Βαρδινογιάννηδες, κοντράροντάς τους, και γι' αυτό δεν κάνει την παραμικρή κίνηση προς την κατεύθυνση αυτή. Κερδίζει επικοινωνιακούς πόντους, παρά το γεγονός ότι επί της ουσίας βοηθάει με την πολιτική που ακολουθεί τη διαίονση της σημερινής κατάστασης. Αν λοιπόν, αδελφια βάζελοι, περιμένουμε τον Παύλο για να δούμε άσπρη μέρα στο ποδόσφαιρο, πρώτα θα ασπρίσουν τα μαλλιά μας.

Συνεχίζουμε με τον Μαλεζάνι. Η στήλη τον στηρίζει ανεπιφύλακτα για τρεις συγκεκριμένους λόγους: Πρώτον γιατί είναι μέτριος προπονητής, αλλά σίγουρα πολύ καλύτερος από τους πιθανούς αντικαταστάτες του, δεύτερο γιατί με το υλικό που διαθέτει αυτή τη στιγμή η ομάδα και τη βοήθεια που έχει από την διοίκηση το έργο του, κατά την ταπεινή μου άποψη, είναι θετικό και τρίτο γιατί δεν κώλωσε και σε πολύ δύσκολες γι' αυτόν συνθήκες τα έχωσε σε κάθε κατεύθυνση και κυρίως στους δημοσιογράφους που από την πρώτη στιγμή του κάνουν πόλεμο, πιθανά γιατί θα ήθελαν στον πάγκο του Παναθηναϊκού τον Μπάγιεβιτς ή κάποιον Έλληνα προπονητή που θα τους έκανε τα χατίρια.

Ας κάνουμε μια υπόθεση ερ-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

γασίας. Υπάρχει κάποιος που να πιστεύει ότι ο Τζιγγερ θα βάλει βαθιά το χέρι στην τσέπη και θα φέρει ένα πραγματικά μεγάλο προπονητή (αν βέβαια υποθέσουμε ότι θέλει και ο προπονητής να έρθει στο ελληνικό πρωτάθλημα, πράγμα εξαιρετικά αμφίβολο); Νομίζω ότι η απάντηση είναι όχι και συνεχίζω. Αν λοιπόν φύγει ο Μαλεζάνι, στη θέση του θα έρθει κάποιος αντίστοιχος. Από αυτά που βλέπουν το φως της δημοσιότητας, ο καλύτερος των διαδόχων του είναι ο Μπάγιεβιτς και δεν νομίζω ότι υπάρχει Παναθηναϊκός που να συμφωνεί με την ιδέα να δούμε τον προδότη στον πάγκο της ομάδας μας. Συνεπώς, μετά τον Μαλεζάνι το χάος. Που καταντήσαμε...

Ας δούμε τώρα το έμφυχο δυναμικό που έχει στην διάθεσή του ο Ιταλός και με το οποίο πρέπει να υλοποιήσει τους στόχους της ομάδας και τους πόθους των οπαδών της. Υπάρχει κάποιος που να διαφωνεί με την άποψη ότι ο φετινός Παναθηναϊκός είναι ποιοτικά ο χειρότερος των τελευταίων χρόνων; Νομίζω πως όχι. Αν σε αυτό προσθέσουμε και το γεγονός ότι οι δύο καλύτερες μεταγραφές (Κονσεϊσάο, Μπίσκαν) δεν έχουν βοηθήσει αγωνιστικά και ότι ο Γκονζάλες είναι εκτός φόρμας, ας μου πει κάποιος σε ποιους παίκτες θα βασιστεί ο προπονητής για να φτιάξει ένα αξιόμαχο αγωνιστικό σύνολο. Στο σημείο αυτό φαίνεται ξεκάθαρα και ο πόλεμος που γίνεται στον Ιταλό από τους δημοσιογράφους. Ο άνθρωπος, προσπαθώντας να συμμαζέψει τα ασυμμάζετα, αλλάζει διαρκώς σχήματα, μήπως και κάποια στιγμή μπορέσει και βρει τη λύση. Την προσπάθεια αυτή οι «συνάδελφοι» την χλευάζουν κατηγορώντας τον, ότι αλλάζει συνεχώς παίκτες στην ενδεκάδα και δεν καταλήγει σε ένα μόνιμο σχήμα. Την ίδια στιγμή, βέβαια, κατηγορούν -και πολύ σωστά- τη διοίκηση ότι δεν έκανε μεταγραφές ουσίας και ότι άφησε την ομάδα γυμνή.

Τη συμπάθειά μου, όμως, ο Ιταλός την κέρδισε με τον τρόπο που στάθηκε στη συνέντευξη Τύπου, μετά το παιχνίδι με τον Ηρακλή. Διαφωνώ με τον τρόπο που αναφέρθηκε στην αντίδραση των οπαδών του Παναθηναϊκού, όμως τον κατανοώ απόλυτα, αν σκεφτούμε τον πόλεμο που έχει δεχτεί και την ψυχολογική του

φόρτιση. Εκεί που έδωσε ρεσιτάλ είναι όταν τα έχωσε στους δημοσιογράφους για τον πόλεμο που του κάνουν όλο το προηγούμενο διάστημα. Δεν μάσησε τα λόγια του, εκφράστηκε σαν να ήταν με την παρέα του και έβγαλε, κατά τη γνώμη μου, ένα πολύ ανθρώπινο πρόσωπο, ξεκαθαρίζοντας ταυτόχρονα ότι δεν πρόκειται να κάνει πίσω και ότι θα υπερασπιστεί μέχρι τελευταία στιγμή τη δουλειά του και την προσπάθειά του. Και μόνο το γεγονός ότι την επόμενη της συνέντευξης ούρλιαζαν οι αλήτες - ρουφιάνοι - δημοσιογράφοι και ζητούσαν να του πάρει ο αθλητικός δικαστής το κεφάλι, φτάνει για να του συμπαρασταθούμε.

Επαναλαμβάνουμε για να το εμπειδώσουμε. Ο μοναδικός υπεύθυνος για την κατάντια της ομάδας είναι ο Τζιγγερ. Πάνω σε αυτό θα πρέπει να χαράξουμε την αντίδραση μας, αδελφια βάζελοι, και όχι να βρίσκουμε εύκολα θύματα. Περισσότερα προσεχώς, αφού η αγωνιστική κατρακύλα θα συνεχιστεί και συνεπώς η ομάδα μας θα βρίσκεται στο προσκήνιο, έστω και με αρνητικό τρόπο.

Κος Πάπιας

ΥΓ: Ακάθεκτη συνεχίζει η Λιβόρνο στο καμπιόντο και είναι πολύ πιθανό να κερδίσει μια θέση στην Ευρώπη (αν βέβαια την αφήσει το ποδοσφαιρικό κατεστημένο και δεν την τιμωρήσει για την αριστερή τοποθέτησή της). Τελευταία μεγάλη επιτυχία η νίκη επί της Λάτσιο με 2-1, η οποία εκτός από το αγωνιστικό είχε και πολιτικό ενδιαφέρον. Στις εξέδρες η πολιτική αντιπαράθεση ήταν ιδιαίτερα σκληρή και οι οπαδοί της Λιβόρνο δεν δίστασαν να συγκρουστούν με την αστυνομία, προκειμένου να δώσουν ένα καλό μάθημα στους φασίστες της Λάτσιο. Το επόμενο μεγάλο ραντεβού είναι ο αγώνας κόντρα στη Μίλαν, ο οποίος θα γίνει στις 21 Δεκέμβρη, μέρα γέννησης του Στάλιν, και είναι σίγουρο ότι θα αποδοθεί ο κατάλληλος φόρος τιμής στον μεγάλο ηγέτη. Αν μάλιστα το αποτέλεσμα είναι θετικό, εκτός από όνειρα για το ΟΥΕΦΑ, η ομάδα μπορεί να κάνει και όνειρα για το Champions League. Εμπρός σύντροφοι...

■ ΦΑΤΙΧ ΑΚΙΝ

Ο ήχος της Πόλης

Μουσικό ντοκιμαντέρ και όχι μυθοπλασία είναι η νέα μεγάλου μήκους ταινία του ανερχόμενου τούρκου σκηνοθέτη Φατίχ Ακίν, ευρύτερα γνωστού χάρη στο πολυβραβευμένο «Head On» του 2004. Και, μάλιστα, ένα μουσικό ντοκιμαντέρ το οποίο να μην εκτυλίσσεται επί της οθόνης, αλλά μοιάζει να προσπερνά με σχετική αδιαφορία την ανάπτυξη της κινηματογραφικής γλώσσας, στοχεύοντας αντίθετα στο να μαγέψει πολύ περισσότερο τα αυτιά μας παρά τα μάτια μας - ανισομέρεια την οποία θεωρούμε και βασική αδυναμία του έργου.

Ο Αλεξάντερ Χάκε, γερμανός μουσικός εκτελεστής και συνθέτης (γνωστότερος για τη συμμετοχή του ως μπασίστας στο ιστορικό πλέον πειραματικό σχήμα των Einstürzende Neubauten) προσεγγίζεται στην Ιστανμπούλ με στόχο να ανακαλύψει και να καταγράψει τα πολλά διαφορετικά μου-

σικά της πρόσωπα ενώ ο Φατίχ Ακίν τον κινηματογραφεί. Με το φορητό του σύστημα ηχογράφησης, ο Χάκε περιπλανάται στην Πόλη και συναντά από τοπικά ροκ σχήματα (Duman, Replikas), ανερχόμενα ονόματα της τουρκικής χιπχοπ (Ceza) και αστέρες της αραμπέσκ (Orhan Gencebay) ως θρυλικές τουρκάλες ντίβες (Müzyyen Senar, Sezen Aksu), κούρδους τραγουδιστές (Aynur), fusion djs (Orient Expressions), αλλά και πολιτικοποιημένες μπάντες ή χορευτικές ομάδες του δρόμου (Siyasiabend, Istanbul Style Breakers).

Στο οδοιπορικό αυτό, καμιά ακαδημαϊκή, μουσικολογική ή εν γένει «κριτική» προσέγγιση του σύγχρονου τουρκικού ήχου δεν επιχειρείται. Πολύ περισσότερο, μουσικός και σκηνοθέτης επιδίδονται σε μια χωρίς προκατάληψη και γεμάτη περιέργεια/δέος ακουστική χαρτογράφηση των ποικίλων μουσικών τάσεων στη σημερινή Ιστανμπούλ των 12.000.000 κατοίκων. Αν ως μουσικόφιλοι δεν έχετε ως σήμερα βρει την ευκαιρία να γνωρίσετε τη σύγχρονη τουρκική σκηνή, το «Crossing the bridge - The sound of Istanbul» σας την προσφέρει μέσα σε 90 λεπτά μουσικού πανδαιμονίου.

(Περισσότερη πληροφόρηση για τους μουσικούς που συμμετέχουν θα βρείτε στον επίσημο ιστοτόπο της ταινίας, www.soundofistanbul.de).

Ε.Γ.

■ ΠΙΤΕΡ ΤΖΑΚΣΟΝ

Κινγκ Κονγκ

Ότι πληρώνεις παίρνεις. Ετσι σκέφτηκαν οι παραγωγοί αυτής της ταινίας (δ δεύτερο ριμέικ της κλασικής ταινίας του 1933) και προσέλαβαν τον Πίτερ Τζάκσον και την ομάδα του, δοκιμασμένους στον «Αρχοντα των δαχτυλιδιών», με

Γιατί (δεν) χαίρεται ο κόσμος, (ούτε) χαμογελάει, πατέρα;

Αδρεναλίνη, κανένας δεν θα μείνει!

Ευχόμαστε τα (τρις)χειρότερα στα ελληνικά στρατεύματα του Αφγανιστάν (παραλλαγή της αφίσας)

Alarmi, compagni!

◆ Χριστόδουλος (ο παπάς): «Δίνουμε λόγο μόνο στο θεό» - και λίγο στους ανθρώπους.

◆ Τελευταία λέγεται ότι ο προπονητής της βαζέλας λέγεται Μα(λακ)εζάνι.

◆ Και στο Ελληνικό τα (προεκλογικά) προβλήματα του ΚΚΕ.

◆ Χωρισμός κράτους-εκκλησίας: Ένα καθυστερημένο διαζύγιο.

◆ 500% πάνω η χρήση αλκοόλ = Όχι σε όλα τα ναρκωτικά (!)

◆ Το αλκοόλ υπεύθυνο για το 40% τροχαίων ατυχημάτων, το 20% των εισαγωγών στα δημόσια νοσοκομεία, 180% αύξηση της κίρρωσης του ήπατος (ποτοαπαγόρευση, ηρωίνη της Bayer, ασπιρίνη, κόκκινος κίνδυνος,

κίτρινος κίνδυνος, ναρκωτικοί...).

◆ Στρατοδικείους-Στρατοδικείους: είδος υπό άθιση...

◆ «... η οποιαδήποτε αποπολιτικοποίηση πράξεων ή πρακτικών που επιζητούν τη διατήρηση του πολιτικού τους χαρακτήρα και στο χώρο του Ποινικού Δικαίου προσλαμβάνει αυταρχικό χαρακτήρα και, κατά συνέπεια, οι ρυθμίσεις που ακολουθούν αυτή τη βίαιη αποπολιτικοποίηση κινούνται στα όρια μιας στενής υπακοής στον τακτικό πολιτικό λόγο». Ανδρέας Λοβέρδος: «Για την τρομοκρατία και το πολιτικό έγκλημα».

◆ Τηλεοπτικά παραθύρα

◆ Γιατί ο Σιούφας κοιτάει ψηλά; Προσπαθεί να δει τις τιμές...

◆ Φασστ! Όχι Boeing αλλά F-16.

◆ «Δεν είμαστε από

αυτούς που χαίρονται με την τυφλή βία. Ο ελευθεριακός χώρος επισήμανε επίσης από την αρχή ότι τα νηπιαγωγεία, τα αυτοκίνητα των εργατών των περιχώρων, τα λεωφορεία και οι λευκοί εργάτες δεν ήταν ούτε πολύ έξυπνοι ούτε πολύ δικαιολογημένοι στόχοι της λαϊκής βίας». (Εφημ. ΕΠΙ ΤΑ ΠΡΟΣΩ, Νοέμβρης 2005). Ασχολίαστο...

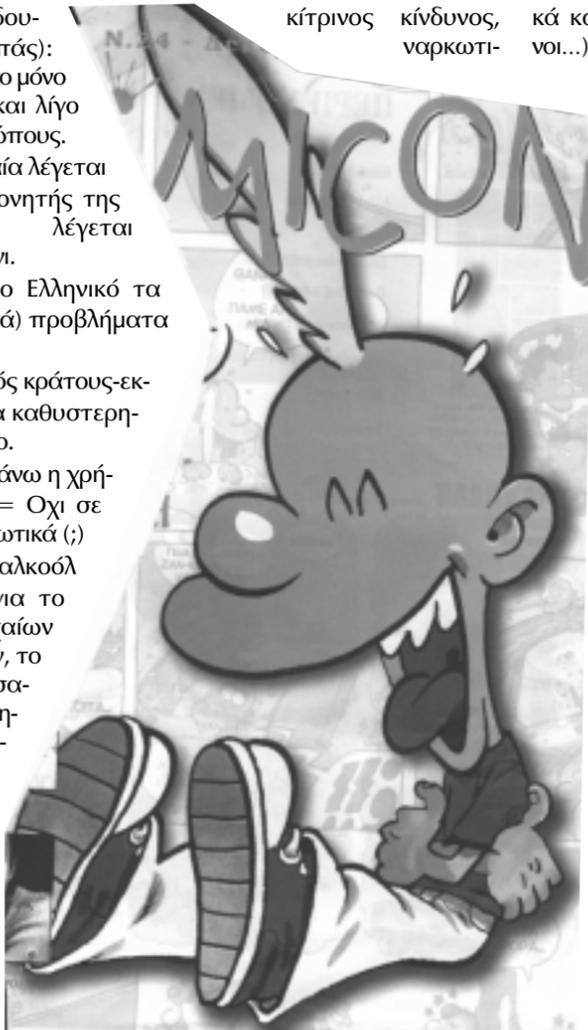
◆ «Φοροαπαλλαγή του κεφαλαίου» (Η ΑΥΓΗ, 09/12/05) αλλά και... παρακάτω: «Η κυβέρνηση οφείλει αμέσως να πάρει μέτρα».

◆ «Δε νιώθω μοναχικός καβαλάρης» - Αλέκος Αλαβάνος, ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 11/12/05. (Γεια σου πρόεδρε Αλέκο, παρολίγον Peter Fonda).

◆ Ολόκληρη εκπομπή του Χαρδαβέλα (ALTER, 13/12/05) για τα αρχαία και τις μπουλντόζες και οι ευθύνες του μπουχέσα στο απυρόβλητο...

◆ Ο Αντριάνο Σόφρι αργαπεθαίνει στα χέρια του κράτους, όμως δεν μασάει. (Α. Σόφρι: πρώτος ηγέτης της ΛΟΤΤΑ CONTINUA, σήμερα 63 χρονώ, με έντονα προβλήματα υγείας).

◆ Παγκόσμια Ημέρα Παιδιού: Π.Η.Π και άλλες πιπάρες. Βασίλης

— Η ποια; Η απεργία ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ;

αποτέλεσμα να δημιουργηθεί το μεγαλύτερο μπλοκ μπάστερ της χρονιάς, σχεδόν ανάλογο με τον «Τιτανικό».

Ο Τζάκσον έμεινε πιστός στην εκδοχή της πρώτης ταινίας, που γυρίστηκε το 1933, τη χειρότερη χρονιά της οικονομικής κρίσης στην Αμερική, και είναι εξαιρετικά ενδιαφέρουσα η άποψή του. Είναι εντυπωσιακό το πως εκείνη τη δυσάρεστη περίοδο γεννήθηκε ένα τόσο σπουδαίο παραμύθι. Από την άλλη, ίσως ο «Κινγκ Κονγκ» να μην είχε γυριστεί ποτέ, χωρίς την οικονομική κρίση. Να μια ωμή αλήθεια για τον αντιδραστικό ρόλο του χολιγουντιανού κινηματογράφου.

■ ΛΟΤΖ ΚΕΡΙΓΚΑΝ

Keane

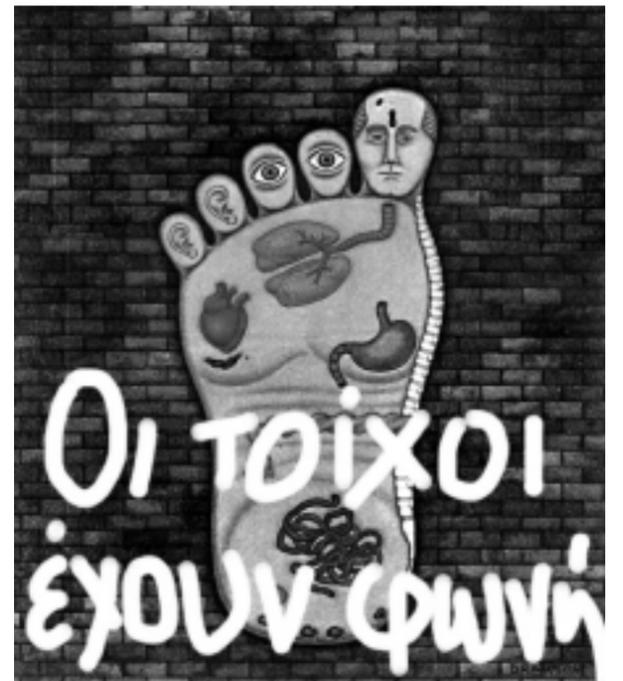
Ψυχολογικό θρίλερ, που κινείται στα όρια του φανταστικού με το πραγματικό, με ήρωα ένα διαταραγμένο άνδρα που ψάχνει την απαχθείσα, όπως ισχυρίζεται, κόρη του. Στο πρόσωπο του απεγνωσμένου άνδρα ο Κέριγκαν, ο οποίος έγραψε και το σενάριο, φιλοδοξεί να αποτυπώσει την απόγνωση και τη μοναξιά ολόκληρου του περιβάλλοντος μέσα στο οποίο κινείται ο ήρωάς του. Όχι στο βαθμό που πιθανόν θα ήθελε, πάντως ο Κέριγκαν καταφέρνει να δώσει τουλάχιστον το πορτρέτο ενός ανθρώπου -και είναι χιλιάδες τέτοιοι γύρω μας- που αναπνέει στο περιθώριο μιας αποξενωμένης, νευρωτικής κοινωνίας, χωρίς στηρίγματα και χωρίς κανένα μέλλον.

■ Οι ταινίες του Φεστιβάλ Ολυμπίας

Με 2 ευρώ για τα παιδιά και δωρεάν είσοδο για τους εκπαιδευτικούς, το αθηναϊκό κοινό έχει την ευκαιρία από τις 15 μέχρι τις 21 Δεκέμβρη να παρακολουθήσει στο σινέ «Φιλίπ» τις ταινίες του 8ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Ολυμπίας. Συμμετέχουν 40 χώρες και 44 ελληνικές ταινίες που απευθύνονται σε παιδιά και εφήβους. Κάθε χρόνο μερικές από τις ταινίες αυτές αποδεικνύονται αρκετά αξιολογικές και διανέμονται αργότερα στις αίθουσες.

Ελένη Σταματίου

◆ Φτάνει πια. Όλοι στην Απεργία για την ασφάλιση, για το εισόδημα, για το ωράριό μας (ΟΤΟΕ)

Από το «δεν θα περάσει», στο «φτάνει πια». Όχι ότι έχουν κάτι κακό τα συνθήματα. Και τα δύο μπορεί να λειτουργήσουν θετικά, υπό την προϋπόθεση ότι οι ίδιοι οι εργαζόμενοι θα πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους. Αν τα δούμε, όμως, στη διαχρονικότητά τους, με τα μάτια της γραφειοκρατίας, δεν εκφράζει το «φτάνει πια» ένα παράπονο; Μια απογοήτευση; Δίκιο έχουν οι γραφειοκράτες. Γην και ύδωρ δώσανε για να κρατήσουν την υπόθεση σ' ένα επίπεδο που θα τους εξασφάλιζε τη δική τους καλοπέραση. Αλλά που! Το κεφάλαιο, οι κυβερνήσεις, εκεί. Να τους ζητάνε όλο και περισσότερες υποχρεώσεις. Να τους στριμώχνουν όλο και πιο πολύ. Κι αυτοί απεγνωσμένα να φωνάζουν... φτάνει πια. Κούνια που τους κούναγε.

◆ Όχι στο νομοσχέδιο για τις ΔΕΚΟ. Όχι στη διάλυση του κοινωνικού κράτους (Σωματείο ΕΑΒ)

Σε πιάνει ένα σφιζιμο όταν το διαβάζεις. Από το '85 και μετά το ίδιο σύνθημα θα μπορούσατε να λέτε, ρε παλικάρια, σκέφτεσαι. Είκοσι χρόνια πέρασαν. Είκοσι χρόνια υποχρεώσεων. Είκοσι χρόνια αδειασμάτων. Είκοσι χρόνια εθνικών στόχων. Για κάποιους από αυτούς, εσείς τουλάχιστον, ματώσατε να μη περάσουν. Πολλούς, όμως, τους ανεχτήκατε. Κάνατε πως δεν καταλαβαίνατε. Γιατί στα πράγματα ήταν οι δικοί σας, δηλαδή... εσείς. Είκοσι χρόνια είναι πολλά. Πάρα πολλά. Ούτε κοινωνικό κράτος έμεινε, ούτε τίποτε. Το μόνο που έμεινε είναι η βαρβαρότητα του κεφάλαιου. Αυτού που σας λέγανε ότι μπορεί να λειτουργήσει για το καλό όλων. Μαύρη καλοσύνη δηλαδή.

◆ Αιώνια τους η μνήμη (φωτογραφία: τα εργατικά δικαιώματα σε τάφους και οι Παναγιωτόπουλος-Αλογοσκούφης νεκροθάφτες)

Λάθος, φίλοι μου. Πρώτα-πρώτα, γιατί οι νεκροθάφτες είναι πολύ περισσότεροι. Πράσινοι και μπλε. Κοράκια με φιλεργατικό χαμόγελο. Για να μας κάτσουν στο σβέρκο. Το μεγαλύτερο λάθος, όμως, είναι το... αιωνία τους η μνήμη. Γιατί η υποχώρηση μπορεί να είναι πολύ σημαντική, αλλά δεν είναι οριστική. Δεύτερο λάθος. Το πρώτο ήταν η πρόβλεψη στην οποία πιστέψατε τις ευτυχημένες εκείνες μέρες. Οτι η δεξιά μπήκε στο χρονοντούλαπο της ιστορίας. Εδώ και καιρό πρέπει να την ψάξετε και στη Χαριλάου Τρικούπη. Οπότε... αφήστε τις προβλέψεις. Ειδικά αυτές που αφορούν το μέλλον του εργατικού κινήματος. Αφήστε τις προβλέψεις και ασχοληθείτε με τους νεκροθάφτες. Τους δικούς σας και τους άλλους. Τους πολιτικάντηδες και τους γραφειοκράτες.

Οι συλλογικές συμβάσεις στο απόσπασμα

Σε μια προσπάθεια να ρίξει στάχτη στα μάτια των εργαζόμενων και να δικαιώσει το προσωνύμιο του «κόκκινου Πάνου», ο υπουργός Εργασίας εμφανίστηκε στη Βουλή, κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου για τις ΔΕΚΟ, και ισχυρίστηκε ότι η ανατροπή με νόμο των συλλογικών συμβάσεων (άρθρο 14) θα γίνει άπαξ. Λίγο αργότερα, όμως, τον διέψευσε πανηγυρικά ο υπουργός Οικονομίας Γ. Αλογοσκούφης, που ξεκαθάρισε ότι κάθε φορά που θα βλέπει ελλείμματα σε ΔΕΚΟ θα φέρνει στη Βουλή νέες νομοθετικές ρυθμίσεις που θα αλλάζουν τον αδόξαστο στις υπογεγραμμένες συλλογικές συμβάσεις.

Μερικές μέρες πριν, ο υφυπουργός Εργασίας Ν. Αγγελόπουλος αποκάλυψε ότι όραμα της κυβέρνησης είναι η καθιέρωση των ατομικών συμβάσεων. Ελεγε σε συνέντευξή του στην «Καθημερινή» (Κυριακή, 4.12.05): «Εδώ και μια δεκαετία, πολλές από τις τράπεζες ή τις ΔΕΚΟ προσλάμβαναν εργαζόμενους τους οποίους αποκαλούσαν στελέχη. Καθιέρω-

σαν ατομικές συμβάσεις, ανεξάρτητα από τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας που διέπουν το εργασιακό καθεστώς του κάθε χώρου, με κατάργηση των οικογενειακών, επιστημονικών επιδομάτων, της πολυετίας, χωρίς καταβολή υπερωριών ή συγκεκριμένο χρόνο εργασίας. Μια σειρά παροχών που προβλέπει η συλλογική σύμβαση, όπως επιδόματα, παροχές ή αποζημιώσεις, έχουν περιληφθεί στο ποσό της ατομικής σύμβασης που έχει υπογράψει ο εργαζόμενος στο χώρο αυτό».

Κουτοπόνηρος ο υφυπουργός, νομίζει ότι απευθύνεται σε βλάκες. Όλοι ξέρουμε ότι οι μανατζεραίοι των έξι και δέκα χιλιάδων ευρώ το μήνα, συν μπόλους και ανοιχτές πιστωτικές κάρτες, δεν ενδιαφέρονται για τις συλλογικές συμβάσεις. Αυτοί υπογράφουν ατομικές συμβάσεις για να εξασφαλίσουν και παχυλές αποζημιώσεις άμα λύσουν τη συνεργασία τους με την επιχείρηση. Ας μη φέρνει, λοιπόν, αυτούς ως παράδειγμα για να μας πει ότι οι ατομικές συμβάσεις είναι συμφέ-

ρουσες. Ξέρουν πολύ καλύτερα οι εργαζόμενοι ποιο είναι το συμφέρον τους, γι' αυτό και ανατριχιάζουν στο άκουσμα της ανατροπής συλλογικών συμβάσεων με νόμο που θα φέρνει η κυβέρνηση.

Τα πράγματα είναι κάτι παραπάνω από καθαρά. Η κυβέρνηση έχει βάλει στόχο μια σειρά ΔΕΚΟ, από τις οποίες θέλει να ξεκινήσει την επιχείρηση κατεδάφισης των συλλογικών συμβάσεων. Και βάζει μπροστά το πρόσχημα της ελλειμματικότητας και της επιχορήγησης από τον κρατικό προϋπολογισμό, με έναν καθαρά φασιστικό τρόπο, για να καλλιεργήσει την εντύπωση ότι τάχα ενδιαφέρεται να νοικοκυρέψει τις σπατάλες για να μην πληρώνει το κοινωνικό σύνολο.

Στο στόχαστρο μπαίνουν πρώτα-πρώτα οι συγκοινωνίες. Είναι προφανές, ότι το ξεκίνημα θα γίνει από ΕΘΕΛ, ΗΛΠΑΠ, ΗΣΑΠ, ΟΣΕ. Πρόκειται για ΔΕΚΟ που επιχορηγούνται από τον κρατικό προϋπολογισμό, όχι γιατί δήθεν έχουν υπεράριθμο προσωπικό

και εξωφρενικές αμοιβές, αλλά γιατί δεν υπάρχουν πουθενά στην Ευρώπη μαζικά μέσα μεταφοράς που να μην επιδοτούνται από το κράτος, προκειμένου να κρατιέται το εισιτήριο σε μια υποφερτή τιμή και να εξασφαλίζεται στοιχειώδης ασφάλεια στις μεταφορές. Το παράδειγμα της ιδιωτικοποίησης των βρετανικών σιδηροδρόμων από τη Θάτσερ, που οδήγησε σε σωρεία ατυχημάτων και σε μια τάση επανακρατικοποίησης είναι χαρακτηριστικό.

Η ΝΔ, βέβαια, θέλει να πάρει και μια ρεβάνς ειδικά από τους εργαζόμενους της ΕΘΕΛ, πρώην ΕΑΣ, που το 1992 είχαν δώσει ένα σκληρό και παρατεταμένο αγώνα ενάντια στην ιδιωτικοποίηση και συνέτειναν στην πτώση της κυβέρνησης Μητσοτάκη. Χάρη σ' εκείνο τον αγώνα υποχρεώθηκε το ΠΑΣΟΚ να ακυρώσει την ιδιωτικοποίηση. Ισως, λοιπόν, η επίθεση να ξεκινήσει από την ΕΘΕΛ. Όμως, η σειρά δεν έχει σημασία. Η κυβέρνηση έχει κάνει ξεκάθαρες τις προθέσεις της.

Πολιτική λύση

Αυτές τις μέρες, στο έκτακτο τρομοδικείο του Κορυδαλλού συζητιέται η πιο σοβαρή από τις ενστάσεις της υπεράσπισης των κατηγορούμενων. Αυτή που έχει κωδικοποιηθεί ως ένσταση για το «πολιτικό έγκλημα». Ζητά η υπεράσπιση να αποφασίσει το δικαστήριο, ότι τα αδικήματα για τα οποία κατηγορούνται οι δικαζόμενοι είναι πολιτικά, ότι έγιναν στο πλαίσιο της πολιτικής πάλης μιας επαναστατικής οργάνωσης, και για τούτο αρμόδιο να τα δικάσει είναι το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο, όπως προβλέπει το Σύνταγμα.

Μπορεί το αίτημα από τους συνηγόρους να επενδύεται αναγκαστικά με νομική επιχειρηματολογία, όμως η πολιτική του διάσταση είναι αυτή που υφέρπει και το σφραγίζει. Είναι ένα πολιτικό αίτημα, μολονότι υποβάλλεται σ' ένα δικαστήριο. Και είναι αυτός ο πολιτικός του χαρακτήρας που το αναγορεύει σε κομβικό ζήτημα αυτής της δίκης.

Το μείζον πρόβλημα δεν είναι η εκδίκαση από Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο, μολονότι και αυτή έχει τη σηματικότητα της για την ποινική πλευρά της δίκης. Οχι μόνο για εκείνους τους κατηγορούμενους που διεκδικούν την αθώωσή τους, αλλά και για εκείνους που έχουν δεχτεί τη συμμετοχή τους στην οργάνωση, όμως αντιμετώπισαν ένα υπερδιογκωμένο κατηγορητήριο, που δεν εδράζεται σε αποδείξεις. Το μείζον πρόβλημα, κατά τη γνώμη μας, είναι μια άλλη πρόβλεψη του Συντάγματος. Αμνηστία, αναφέρει το Σύνταγμα, μπορεί να υπάρξει μόνο για τα πολιτικά αδικήματα.

Βεβαίως, οι κατηγορούμενοι που διακηρύσσουν ότι είναι αθώοι, ότι δεν έχουν καμιά σχέση με την υπόθεση, δεν μπορούν να μιλούν για αμνηστία. Ειδικά τώρα, ενόσω οι σε βάρος τους κατηγορίες κρίνονται σε δεύτερο βαθμό. Εκείνοι, όμως, που έχουν αναλάβει την πολιτική ευθύνη για την (όποια) συμμετοχή τους στην οργάνωση, έχουν κάθε λόγο να διεκδικούν τον τιμητικό τίτλο του «πολιτικού αδικηματία». Και εμείς που είμαστε αλληλέγγυοι μ' αυτούς έχουμε κάθε λόγο να ζητάμε από τώρα ΠΟΛΙΠΙΚΗ ΛΥΣΗ γι' αυτή την υπόθεση, πρώτο βήμα της οποίας είναι η αναγνώριση των αδικημάτων ως πολιτικών.

Δεν έχουμε καμιά αυταπάτη ότι ένα τέτοιο δικαστήριο, ειδικά στη σημερινή συγκυρία, θα δεχτεί αυτή την ένσταση. Η λεγόμενη αντικειμενική θεωρία τους δίνει τη δυνατότητα να αποφύγουν νομότυπα το βάρος της αλήθειας. Γι' αυτό λέμε ότι το αίτημα είναι πολιτικό. Δεν απευθύνεται στενά σε ένα έκτακτο δικαστήριο, αλλά απευθύνεται στον ελληνικό λαό. Αυτός είναι που θα πει τον τελικό λόγο, αυτός είναι που θα απαιτήσει να δοθεί πολιτική λύση και να αποφυλακιστούν όσοι καταδικαστούν γι' αυτή την υπόθεση, είτε έχουν αναλάβει πολιτική ευθύνη είτε έχουν αρνηθεί κάθε σχέση με την κατηγορία.

Η μεγάλη μάχη θα δοθεί μετά τη δίκη. Θα είναι μια μάχη πολιτική, μια μάχη ταξική. Μια μάχη για να κερδηθεί ο ελληνικός λαός από μας και όχι από τους φορείς της αστικής εξουσίας. Μια μάχη στην οποία φαινομενικά μόνο ξεκινάμε από μειονεκτική θέση. Γιατί στην ουσία ο ελληνικός λαός είναι μαζί μας. Ουδέποτε ο ελληνικός λαός αισθάνθηκε φόβο ή ανασφάλεια από τη δράση του αντάρτικου πόλης. Ουδέποτε τοποθετήθηκε απέναντι από τις ενέργειες των οργάνωσών του. Αντίθετα, πολλές φορές αισθάνθηκε δικαιωμένος από τη δράση τους. Αυτό είναι το μεγάλο μας πλεονέκτημα σ' αυτόν τον αγώνα. Ένα πλεονέκτημα που δεν έχουμε αξιοποιήσει όπως πρέπει, για να μην πούμε ότι δεν το αξιοποιήσαμε καθόλου. Καιρός είναι, λοιπόν.

Π.Γ.

■ Νέα παρέμβαση Γκαργκάνας

Πρόσκοπος αντεργατικής επίθεσης

Ο Ν. Γκαργκάνας, το πουλέν του Σημίτη, επί χρόνια στο οικονομικό επιτελείο των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας και με κυβέρνηση ΝΔ, εξακολουθεί να παίζει τον ίδιο ρόλο. Όταν οι κυβερνήσεις αντιμετωπίζουν προβλήματα με τη λαϊκή δυσареσκεία, βγαίνει σαν πρόσκοπος και σαλπίζει ακόμα πιο αντεργατικά-αντιλαϊκά, για να φαίνονται μπροστά του οι κυβερνήσεις πιο ήπιες και τα μέτρα που παίρνουν να εμφανίζονται ως αδήριτη οικονομική και κοινωνική ανάγκη.

Μέσα στην αγανάκτηση, λοιπόν, για τον προϋπολογισμό και το νομοσχέδιο για τις

ΔΕΚΟ, ο Γκαργκάνας εμφανίστηκε στη Θεσσαλονίκη και ξανασάλπισε το φρικτό σκοπό της αντεργατικής επίθεσης. Ιδού ο περιληπτικός απολογισμός του σαλπισματός του:

◆ Χρειάζεται σκληρή δημοσιονομική λιτότητα, ώστε μέχρι το 2015 να υπάρξουν υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα και να μειωθεί το χρέος στο 60% του ΑΕΠ (μέχρι το 2008 είπε ο Αλογοσκούφης, στο 2015 πλειοδοτεί ο Γκαργκάνας).

◆ Χρειάζεται αναδιάρθρωση των δημόσιων δαπανών, για «να υπάρξουν επαρκείς πόροι για τη χρηματοδότηση των αναγκαίων δημοσίων επενδύσεων, ενώ θα κατα-

στεί δυνατή και η περαιτέρω μείωση των συντελεστών της άμεσης φορολογίας». Με άλλα λόγια, κόψτε κοινωνικές δαπάνες, για να χρηματοδοτηθούν οι καπιταλιστές, με μείωση των φόρων και με περισσότερες επιδοτήσεις.

◆ Χρειάζεται οι εργαζόμενοι οικειοθελώς (!) να δεχτούν μειώσεις των πραγματικών μισθών, για να πέσει ο πληθωρισμός κάτω από το 2%! Για τον Γκαργκάνα υπάρχει... πληθωρισμός μισθών και συντάξεων και όχι πληθωρισμός κερδών.

◆ Πρέπει να μεταρρυθμιστεί το ασφαλιστικό σύστημα, με κεντρικό άξονα την επιμήκυνση του εργάσιμου χρόνου, λόγω... δημογραφικού.

◆ Τέλος, επειδή υπάρχει πλεονάζον προσωπικό (!), πρέπει να υπάρξει «δυνατότητα προσαρμογής του επιπέδου της απασχόλησης». Δηλαδή, απελευθέρωση των ομαδικών απολύσεων.

Η κυβέρνηση, βέβαια, δεν έκανε κανένα σχόλιο για τις δηλώσεις Γκαργκάνας. Αν ερωτηθούν υπουργοί, θα κρατήσουν αποστάσεις, όπως πάντα. Όμως, τα όσα λέει ο Γκαργκάνας δείχνουν την κατεύθυνση στην οποία θα κινηθεί ο ελληνικός καπιταλισμός τα επόμενα χρόνια: σκληρή δημοσιονομική λιτότητα και συνεχείς αντεργατικές αναδιαρθρώσεις, χωρίς τέλος και χωρίς όρια.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

